

สภานการณ้แรงงานจังหวัดพังงา
รองรับประชาคมอาเซียน (AC)
ไตรมาส 4/2556
(ตุลาคม-ธันวาคม 2556)

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

9/5-6 ต.เทศบาลน้ำรุง ต.ท้ายช้าง อ.เมือง จ.พังงา
82000

โทรศัพท์ 076-413968 โทรสาร 076-413969

เว็บไซต์ : <http://phangnga.mol.go.th>

อีเมล : phangnga@mol.go.th

<https://facebook.com/phangngamol>

พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัส
เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน
๑ เมษายน ๒๕๕๖

“งานของแผ่นดินนั้น เป็นงานส่วนรวม มีผลที่กว้างขวางเกี่ยวข้องกับบ้านเมือง และบุคคลทุกคนทุกฝ่าย เมื่อเป็นงานส่วนรวมและมีผลเกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ อันเนื่องมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกัน ก็ย่อมเกิดให้มีบ้างเป็นปกติธรรมดา ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน ตลอดจนทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีใจที่หนักแน่นและเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างแม้กระทั่งคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีสติ ใช้ปัญญาและเหตุผลเป็นเครื่องปฏิบัติวินิจฉัย โดยถือว่าความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์นั้น คือ การระดมสติปัญญาและประสบการณ์อันหลากหลายจากทุกคนทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติบริหารงานและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้งานทุกส่วนทุกด้านของแผ่นดินสำเร็จผลเป็นความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง”

อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช

วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงาได้จัดทำรายงานสถานการณ์ด้านแรงงาน ไตรมาส 4/2556 (ตุลาคม-ธันวาคม 2556) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักของรายงานเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงานในระดับจังหวัดและเพื่อการนำเสนอเผยแพร่สถิติ และการวิเคราะห์สถานการณ์แรงงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดไว้ในที่เดียวกัน นอกจากนี้ ได้รายงานสรุปภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพังงา รวมทั้งข้อมูลด้านกำลังคนเพื่อความสะดวก ในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งเนื้อหาที่นำเสนอสรุปได้ 4 ส่วน คือ

1. ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพังงา
2. สถานการณ์แรงงานจังหวัดพังงา
3. ผลการสำรวจอุปสงค์และอุปทานแรงงาน
4. ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

การจัดทำรายงานครั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนข้อมูลสถิติจากหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน จังหวัดพังงา คือ สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ในจังหวัด ได้แก่ สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา สำนักงานคลังจังหวัดพังงา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดพังงา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงาและที่ทำการปกครอง จังหวัดพังงา สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา
กุมภาพันธ์ 2556

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

บทที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพังงา

1.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา	1-1
1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	1-3
1.3 ภาวะเศรษฐกิจ	1-8
1.4 รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรม	1-10

บทที่ 2 สถานการณ์แรงงานจังหวัดพังงา

2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงานฯ	2-1
2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ	2-8
2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	2-22
2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ	2-25
2.5 การประกันสังคม	2-31

บทที่ 3 ผลสำรวจอุปสงค์และอุปทานแรงงานจังหวัดพังงา

3.1 โครงสร้างประชากร ประชากรวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน	3-1
3.2 ผลการสำรวจอุปทานแรงงาน	3-7
3.3 ผลการสำรวจอุปสงค์แรงงาน	3-19

บทที่ 4 ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

4.1 อัตราการมีส่วนร่วมกำลังแรงงาน	4-1
4.2 อัตราการจ้างงานจังหวัด	4-2
4.3 อัตราจ้างงานในอุตสาหกรรม	4-2
4.4 อัตราการการว่างงาน	4-3
4.5 อัตราการบรรจุนาน	4-4
4.6 อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ	4-5
4.7 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	4-6
4.8 สถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	4-7

ภาคผนวก

กระทรวงแรงงาน

Ministry of Labour

ผู้บริหารกระทรวงแรงงาน

นายจิรศักดิ์ สุคนธชาติ
ปลัดกระทรวงแรงงาน

หม่อมหลวงปทุมทริก สมิติ
รองปลัดกระทรวงแรงงาน

นายสุเมธ มโหสถ
รองปลัดกระทรวงแรงงาน

นางปราณิน มุตตาหาราช
รองปลัดกระทรวงแรงงาน

วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน

“แรงงานมีศักยภาพสูงเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจกระทรวงแรงงาน

- พัฒนากำลังแรงงานและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงและสอดคล้องต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก
- ส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน และความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของกำลังแรงงานและผู้ประกอบการในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงของคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์กระทรวงแรงงาน

- เพื่อปรับปรุงและอุปทานแรงงานให้สอดคล้องกัน และให้แรงงานและผู้ประกอบการมีความรู้ความสามารถ (Competency) ที่ได้มาตรฐานระดับสากล
- เพื่อขยายโอกาสการมีงานทำ เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับทุกกลุ่มเป้าหมาย และมีความมั่นคงด้านรายได้
- แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการดูแลคุ้มครองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักประกันความมั่นคงในการทำงานและการดำรงชีวิต
- เพื่อให้แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของแรงงานไทยและความมั่นคงของประเทศ
- ผู้ใช้บริการ (ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานที่รวดเร็ว มีคุณภาพ และเชื่อถือได้
- กระทรวงแรงงานมีระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่นิยมและยอมรับของประชาชน
- ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนเนื่องจากภาวะวิกฤติและสาธารณภัยได้รับการช่วยเหลือให้มีงานทำและมีรายได้เลี้ยงชีพอย่างรวดเร็ว

จังหวัดพังงา

Phang-Nga Province

ผู้บริหารจังหวัดพังงา

นายจำรงค์ เจริญกุล
ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

นายชัยวัฒน์ คิรินพงศ์
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

นายไชยวัฒน์ เทพี
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

คำขวัญจังหวัดพังงา

แร่หินล้าน บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา

ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร

แร่หินล้าน

หมายถึง แร่ดีบุกซึ่งทำรายได้ให้
จังหวัดพังงาในอดีต

บ้านกลางน้ำ

หมายถึง หมู่บ้านเกาะปันหยีที่ตั้งอยู่
กลางทะเลในอ่าวพังงา

ถ้ำงามตา

หมายถึง ถ้ำต่าง ๆ ในจังหวัดพังงา
โดยเฉพาะในอ่าวพังงา

ภูเขาแปลก

หมายถึง เขาพิงกันและตาปู
ในอ่าวพังงา

แมกไม้จำปูน

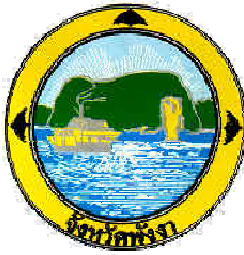

หมายถึง ดอกจำปูน ซึ่งเป็นดอกไม้
ประจำจังหวัดพังงา

บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร

หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์
ของทรัพยากร

ตราประจำจังหวัดพังงา

รูปเขาตะปู รูปเรือขุดแร่ และรูปเขาช้างอยู่ด้านหลัง

- รูปเขาช้าง หมายถึง สัญลักษณ์ภูเขาสูงรูปช้าง ซึ่งอยู่หลังศาลากลางจังหวัดพังงา
- รูปเรือขุดแร่ หมายถึง สัญลักษณ์การประกอบอาชีพในอดีตของจังหวัดพังงาที่มีอาชีพหลักทางด้าน การทำเหมืองแร่ดีบุก สามารถผลิตแร่ดีบุกได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศและเป็นที่ยอมรับกันว่า ในอดีตนั้น เศรษฐกิจและอาชีพของจังหวัดพังงาขึ้นอยู่กับแร่เป็นสำคัญ
- รูปเขาตะปู หมายถึง สัญลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

ธงประจำจังหวัดพังงา

ต้นไม้ประจำจังหวัดพังงา
(เทพารักษ์)

ดอกไม้ประจำจังหวัดพังงา
(จำปูน)

ความหมายและที่มาของชื่อจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงานั้น เดิมเรียกกันว่า “เมืองงูงา” ตามชื่อเขางาหรือเขาพังงาซึ่งตั้งอยู่ในตัวจังหวัดปัจจุบัน ในสมัยก่อนเมืองงูงาขึ้นอยู่กับเมืองนครศรีธรรมราช ในสมัยรัชกาลที่ 2 ชื่อ “เมือง งูงา” ได้ปรากฏอยู่ในทำเนียบข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นเมืองขึ้นฝ่ายกรมพระสุรัสวดี ฝ่ายซ้าย เมืองงูงานี้อาจจะตั้งชื่อให้คล้องจองกับเมืองภูเก็ต และเหตุที่เมืองงูงา กลายเป็นเมืองพังงา สันนิษฐานว่ามาจากเมืองงูงาเป็นเมืองที่มีแร่อุดมสมบูรณ์ โดยมีฝรั่งมาติดต่อซื้อขายแร่ดีบุกกันมาก และฝรั่งเหล่านี้คงจะออกเสียงเมืองงูงาเป็นเมือง “พังงา” หรืออาจเป็นเพราะแต่เดิมฝรั่งเขียนชื่อเมืองงูงาว่า PHUNGA หรือ PUNGA ซึ่งอาจอ่านว่า งูงา หรือพังงาหรือพังกา ก็ได้

ประวัติศาสตร์เมืองพังงา

จากพงศาวดารปรากฏว่าก่อนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นั้นเมืองพังงาเป็นเมืองแขวงขึ้นกับเมืองตะกั่วป่าจนกระทั่งถึงสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองเทียบเท่าเมืองตะกั่วป่า เมืองตะกั่วทุ่ง และโอนเมืองจากฝ่ายกรมท่ามาขึ้นเป็นฝ่ายกลาโหมตั้งแต่นั้นมา โดยจากประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ และสืบค้นได้แน่ชัดปรากฏว่าเมืองพังงาได้รับการจัดตั้งเป็นทางการในสมัยรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อ พ.ศ.2352 ซึ่งในปีนั้นเจ้าปะดุง กษัตริย์พม่าได้มอบหมายให้หะเต็งหุ่น เป็นแม่ทัพนำกองทัพอาวของพม่าได้เข้าตีเมืองตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง เมืองกลาง และได้กวาดต้อนผู้คนไปรวมไว้ที่ค่ายของตน และเผาเมืองกลางเสีย ในการนี้พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเสนานุรักษ์ กรมพระราชวังบวร ยกทัพหลวงจากกรุงเทพฯ มาช่วย และได้มาทันขับไล่ทหารพม่าหลบหนี ระหว่างศึกได้มีราษฎรบางส่วนอพยพไปหลบภัยอยู่ที่ “กรารูงา” (ภาษามลายู แปลว่า ป่าน้ำงูงา) ที่มีภูเขาล้อมรอบครึ่งเสร็จศึกแล้วกรมพระราชวังบวรมหาเสนานุรักษ์ ทรงพระราชดำริว่า พม่าได้เผาเมืองกลาง ทำให้บ้านเมืองอ่อนแอลงยากที่จะสร้างขึ้นใหม่ จึงโปรดให้รวบรวมพลเมืองจากกลางข้ามฝากมาตั้งภูมิลำเนาอยู่ “กรารูงา” และจัดการปกครองเป็นเมืองขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราช ดังปรากฏว่ามีหมู่บ้านชื่อ “กลาง” ซึ่งผู้คนที่ยอพยพจากอำเภอกาหลง มาอยู่ในเขตท้องที่อำเภอตะกั่วทุ่งในปัจจุบัน

ต่อมาสมัยรัชกาลที่ 3 ทรงพระราชดำริที่จะปรับปรุงบูรณะหัวเมืองชายฝั่งตะวันตกที่ถูกพม่าตีให้เข้มแข็ง จึงได้แต่งตั้งข้าราชการมาเป็นเจ้าเมืองดังกล่าว โดยให้ขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และได้ทรงแต่งตั้งให้พระยาบริรักษ์ภูธร (แสง ณ นคร) เป็นเจ้าเมืองพังงาคนแรกในปี พ.ศ.2383 รวมทั้งได้ยุบเมืองตะกั่วทุ่ง เป็นอำเภอขึ้นกับเมืองพังงา เริ่มตั้งเป็นเมืองนั้นที่ทำการของรัฐบาลอยู่ที่บ้านชายค่าย ต่อมา พ.ศ.2473 จึงได้มาสร้างศาลากลางจังหวัดขึ้นที่บ้านท้ายช้าง ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 7 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ที่ประชุมเทศบาลมณฑลภูเก็ตจึงมีมติให้ยุบเมืองตะกั่วป่าให้ขึ้นกับจังหวัดพังงาตั้งแต่ พ.ศ.2474 เป็นต้นมา ครั้น พ.ศ.2515 จึงได้สร้างศาลากลางหลังใหม่ขึ้นบริเวณถ้ำพุงช้างจนถึงปัจจุบัน

หมู่เกาะสุรินทร์

Surin island

แผนที่จังหวัดพังงา

จ.ระนอง

Ranong

ทะเลอันดามัน

Andaman

หมู่เกาะสิมิลัน

Similan island

สุราษฎร์ธานี

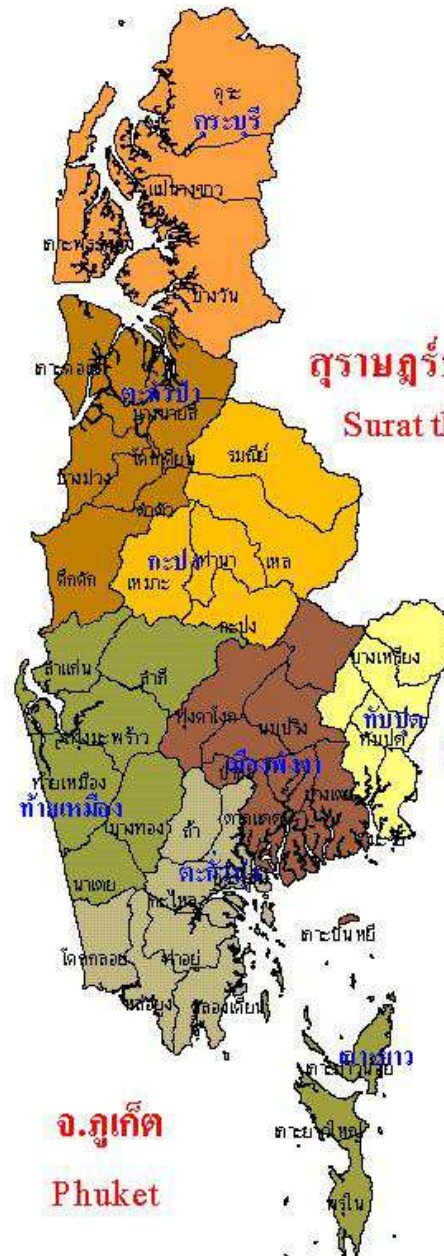
Surat thani

จ.กระบี่

Krabi

จ.ภูเก็ต

Phuket

วิสัยทัศน์จังหวัดพังงา

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน
สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี

ค่านิยมจังหวัดพังงา

มุ่งมั่นบริการด้วยความเป็นธรรม

พันธกิจจังหวัดพังงา

๑. ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๒. พัฒนาการเกษตรกรรมสู่สากลตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดพังงา

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรรม อย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่

เป้าประสงค์รวมจังหวัดพังงา

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๒. สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน และเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการให้มีความอุดมสมบูรณ์
และอำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. สรุปสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

1.1 กำลังแรงงานและการมีงานทำ

1) ประชากรและกำลังแรงงาน

จังหวัดพังงามีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปรวมทั้งสิ้น 216,405 คน โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 151,528 คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ 148,977 คน (ร้อยละ 98.32 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) ผู้ว่างงาน 2,551 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.68) และไม่มีผู้ที่รอฤดูกาล

2) การมีงานทำ

ในกลุ่มผู้มีงานทำทั้งหมด 148,977 คน เป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรรวม 66,780 คน (คิดเป็นร้อยละ 44.83 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2/2556 จำนวน 1,165 คน ในขณะที่นอกภาคเกษตรมีผู้ทำงานทั้งสิ้น 82,197 คน (ร้อยละ 55.17 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้น 1,040 คน โดยสาขานอกภาคเกษตรมีผู้ทำงานมากที่สุดในสาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ จำนวน 24,355 คน (ร้อยละ 16.35 ของผู้มีงานทำทั้งหมด)

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้มีงานทำจำแนกออกตามระดับการศึกษาที่จบ พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา 41,384 คน (ร้อยละ 27.78 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) ขณะที่แรงงานซึ่งไม่มีการศึกษามีเพียง 6,844 คน (ร้อยละ 4.59 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด)

3) การว่างงาน

จังหวัดพังงามีผู้ว่างงานจำนวนทั้งสิ้น 2,551 ราย คิดเป็นอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.68 เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ว่างงานจำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศหญิงมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศชายโดยเพศหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.82 ขณะที่เพศชายมีอัตราการว่างงานเพียงร้อยละ 1.59

1.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

ในไตรมาสที่ 4/2556 (เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556) จังหวัดพังงามีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงาทั้งสิ้น 294 อัตรา ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีทั้งสิ้น 193 คน ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมของการจัดหางานระหว่างเพศแล้วพบว่าตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่ได้ระบุเพศในการแจ้งตำแหน่งงานว่าง

อัตราการบรรจุงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวะการด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์กับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดดำเนินการเทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัด พบว่าไตรมาส 4/2556 อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างอยู่ที่ร้อยละ 38.10 ส่วนอัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงานอยู่ที่ร้อยละ 58.03

2) การจัดหางานต่างประเทศ

ในไตรมาสที่ 4/2556 (เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556) จังหวัดพังงามีการอนุญาตให้แรงงานไปทำงานต่างประเทศจำนวน 55 คน โดยเมื่อพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่าส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งโดยการต่ออายุสัญญาจำนวน 37 คน (ร้อยละ 67.27) และประเภทเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 32.73)

3) แรงงานต่างด้าว

จังหวัดพังงามีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานรวมทั้งสิ้นจำนวน 33,162 คน ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่ากลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรและอนุญาตทำงานมีมากกว่ากลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยเป็นคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองฯ มีเพียงร้อยละ 0.12 ขณะที่คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 98.32

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวในกลุ่มหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ และมีคนได้รับการพิสูจน์สัญชาติ จำนวน 32,605 คน (ร้อยละ 98.44) รองลงมาได้แก่ กลุ่มประเภทชั่วคราวทั่วไป 509 คน (ร้อยละ 1.54) กลุ่มมาตรา 10 ส่งเสริมการลงทุน (BOI) 9 คน (ร้อยละ 0.03)

สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราวเพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานระดับล่างในประเทศไทย แรงงานในกลุ่มนี้มี 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว และกัมพูชา โดยจังหวัดพังงามีจำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ ไม่มีรายงานแจ้งเข้ามาเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองฯ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน

1.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงาได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ในไตรมาสที่ 4/2556 มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน 16 คน ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกฯ ส่วนหนึ่งอยู่ระหว่างการฝึกฯ โดยจะจบการฝึกในไตรมาสที่ 1/2557 สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมีผู้เข้ารับการฝึกฯ จำนวน 311 คน และผ่านการฝึกฯ จำนวน 311 คน (ร้อยละ 100)

1.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) การตรวจแรงงาน

การตรวจคุ้มครองแรงงานในไตรมาสที่ 4/2556 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งสิ้น 58 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครอง 3,063 คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 20-49 คน ร้อยละ 32.76 ทั้งนี้จากผลการตรวจฯ พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 98.28 ปฏิบัติถูกต้อง และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 1.72

การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 42 แห่ง ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 20-49 คน ร้อยละ 38.10 โดยมีจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจมีทั้งสิ้น 2,681 คน

ผลการตรวจความปลอดภัยพบว่าสถานประกอบการร้อยละ 97.62 ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องร้อยละ 2.38

2) แรงงานสัมพันธ์

จังหวัดพังงามีองค์การนายจ้าง 2 แห่ง โดยทั้งหมดนั้นเป็นองค์กรประเภทสมาคมนายจ้าง สำหรับการลูกจ้างนั้นยังไม่มีการจัดตั้ง

1.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

ในไตรมาสที่ 4/2556 จังหวัดพังงามีสถานประกอบการขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน 1,553 แห่ง และมีผู้ประกันตนรวมทั้งสิ้น 15,158 คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก มีจำนวนสถานประกอบการขึ้นทะเบียนมากที่สุด 386 แห่ง รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต 337 แห่ง และโรงแรมและภัตตาคาร 229 แห่ง ส่วนจำนวนผู้ประกันตนจำแนกรายอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคารมีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด 5,364 คน รองลงมาได้แก่ การผลิตอุตสาหกรรม 3,145 คน และการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม 2,266 คน

2) การใช้บริการประกันสังคม

จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดพังงาที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคมมีจำนวน 1,920 คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีเจ็บป่วย จำนวน 1,029 คน รองลงมาคือ กรณีว่างงาน 276 คน และกรณีสงเคราะห์ 270 คน ทั้งนี้ปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนมีการจ่ายในกรณีคลอดบุตรสูงสุด 3.21 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 40.32 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย รองลงมาได้แก่ กรณีชราภาพ 2.87 ล้านบาท และกรณีเจ็บป่วย 0.96 ล้านบาท

บทที่ 1

ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดพังงา

1.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา

วิสัยทัศน์จังหวัดพังงา

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ คุณภาพชีวิตที่ดี”

คำขวัญจังหวัดพังงา

“แร่หินลึกลับ บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร”

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน อยู่ระหว่างละติจูดที่ 8 องศา 27 ลิปดา 52.3 พิลิปดาเหนือกับเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.885 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,606,803.125 ไร่ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร	1,806.118 ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ	1,128,824 ไร่
พื้นที่ป่าไม้	1,722.55 ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ	1,076,594.38 ไร่
เนื้อที่อื่น ๆ	642.217 ตารางกิโลเมตร	หรือประมาณ	401,348.745 ไร่

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดภูเก็ตและทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ผลัดใบ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเล จะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางทะเล ได้แก่ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ ชายหาดเขาหลัก เกาะคอเขา เกาะพระทอง และอ่าวพังงา เป็นต้น

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพังงามีภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มี 2 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม

จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนัก คือ อยู่ระหว่าง 29 - 36 องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 3,614.5 มิลลิเมตร

การปกครอง

1. การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน
2. การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล 38 แห่ง
เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 13 แห่ง

การเมือง

1. จังหวัดพังงา แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 1 เขต
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน
มีสมาชิกวุฒิสภา 1 คน
2. สภาจังหวัด มีสมาชิกสภา อบจ. 24 คน
3. สภาเทศบาล มีสมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัด 120 คน
4. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีสมาชิก อบต. 642 คน

ประชากร

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา พบว่าในเดือนกันยายน 2556 จังหวัดพังงามีประชากรทั้งสิ้น 258,822 คน เป็นชาย 129,463 คน (ร้อยละ 50.02) หญิง 129,359 คน (ร้อยละ 49.98) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง มีประชากรทั้งสิ้น 47,990 คน รองลงมาได้แก่ อำเภอตะกั่วป่า 47,321 คน และอำเภอตะกั่วทุ่ง 42,979 คน ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอเกาะยาวมีประชากรเพียง 13,617 คนเท่านั้น (ตารางที่ 1-1)

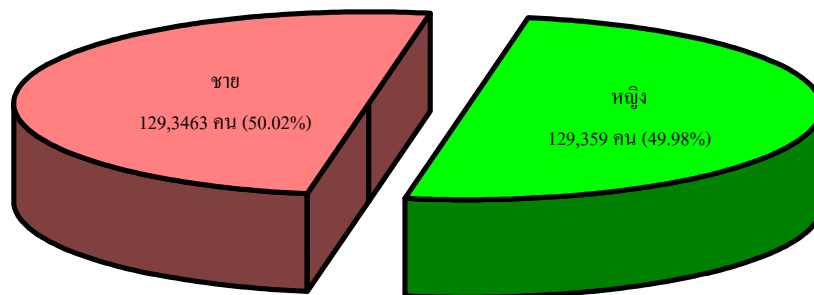
ตารางที่ 1-1 จำนวนประชากรจังหวัดพังงา จำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	อำเภอเมืองพังงา	20,025	20,651	40,676	15.47	15.96	15.72
2	อำเภอทับปุด	12,873	12,769	25,642	9.94	9.87	9.91
3	อำเภอตะกั่วป่า	23,503	23,818	47,321	18.15	18.41	18.28
4	อำเภอตะกั่วทุ่ง	21,504	21,475	42,979	16.61	16.60	16.61
5	อำเภอท้ายเหมือง	24,166	23,824	47,990	18.67	18.42	18.54
6	อำเภอเกาะยาว	6,934	6,683	13,617	5.36	5.17	5.26
7	อำเภอกะปง	7,005	7,004	14,009	5.41	5.41	5.41
8	อำเภอคุระบุรี	13,453	13,135	26,588	10.39	10.15	10.27
	รวม	129,463	129,359	258,822	50.02	49.98	100

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2556

แผนภาพที่ 1-1 สัดส่วนของประชากรชายและหญิง

1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1) มูลค่า สัดส่วน และอัตราการขยายตัว

ในปี 2554 พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 52,105 ล้านบาท และมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ เท่ากับ 34,041 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.8 ไกล่เคียงกับปี 2553 ที่ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของการผลิตภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นเศรษฐกิจโครงสร้างหลักของจังหวัด ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมถึงการขยายตัวเพิ่มขึ้นของสาขาเหมืองแร่ เหมืองหิน สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ สาขาบริหารราชการแผ่นดิน สาขาตัวกลางทางการเงินรวมทั้งการขยายตัวของสาขาการขนส่ง ขยายปลีก ที่ยังคงขยายตัวถึงแม้อัตราการขยายตัวจะต่ำกว่าปีที่ผ่านมาเนื่องจากฐานในปี 2553 สูง

ภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปี 2554 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 35,820 ล้านบาท โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ขยายตัวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในปี 2553 เป็นผลมาจากสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ซึ่งเป็นสาขาโครงสร้างหลักของจังหวัดยังคงขยายตัวใกล้เคียงกับปีที่แล้วที่ร้อยละ 2.3 เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในปี 2553 โดยสาเหตุมาจากการขยายตัวของพืชเศรษฐกิจอย่างพารา ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจัยบวกทางด้านราคาผลผลิตยางธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกรวมถึงการขยายตัวของภาคการผลิตในหมวดปศุสัตว์ โดยเฉพาะในส่วนของการผลิตไก่เนื้อ การผลิตไข่ไก่ และการเลี้ยงสุกรที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 32.1 4.5 และ 34.2 เมื่อเทียบกับปี 2553 ซึ่งเป็นผลมาจากแรงจูงใจจากราคาผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ตามความต้องการของตลาดส่งผลทำให้เกษตรกรหันมาเพิ่มผลผลิตมากขึ้น รวมทั้ง การปรับตัวในทางที่ดีขึ้นของกิจกรรมในส่วนของการประมง โดยเฉพาะการทำประมงพื้นบ้าน (ชายฝั่ง) ที่ปีนี้ปรับตัวดีขึ้น ชาวประมงมีจำนวนวันในการออกทำการประมงได้มากขึ้นกว่าปีที่แล้ว จึงส่งผลทำให้ปีนี้ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพังงามีอัตราการเจริญเติบโต ขยายตัวเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับ ปี 2553

ภาคนอกการเกษตร ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปี 2554 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 16,285 ล้านบาท โดยมีอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ขยายตัวในอัตราชะลอตัว คิดเป็นร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับการขยายตัว ร้อยละ 5.5 ในปี 2553 ซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของ ขยายส่ง-ขายปลีก ซึ่งเป็นเศรษฐกิจโครงสร้างหลักของภาคนอกการเกษตร เนื่องจากฐานสูงในปีที่แล้ว โดยยังมีอัตราการเจริญเติบโต ขยายตัวที่ร้อยละ 8.6 เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 13.2 ในปี 2553 รวมถึงการชะลอตัวของ สาขาก่อสร้าง สาขาบริการด้านสุขภาพ สาขาการให้บริการด้านชุมชนและสังคม และสาขาการศึกษาที่ขยายตัวคิดเป็นร้อยละ 13.7 5.3 10.5 และ 2.2 ตามลำดับเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 16.6 8.1 20.6 และ 5.1 ในปี 2553 แต่ในขณะที่ การผลิตภาคสาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในจังหวัดได้ร่วมมือกันกระตุ้นและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านตลาดการท่องเที่ยว และสร้างเสริมศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เช่น การจัดทำ สารคดีชุด The Best Dive Sites in the World ที่นำเสนอจุดดำน้ำที่ดีที่สุดในโลก จำนวน 6 แห่ง ซึ่งในจังหวัดพังงา มีจำนวน 2 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ และ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ออกอากาศ รายการโทรทัศน์ ViajarTV ประเทศสเปนในเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2554 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์ และออฟไลน์ เผยแพร่กิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวพังงาใน Magazir Online ทุก 2 เดือน รวมถึงการสนับสนุนการจัดงานประเพณีประจำปีของจังหวัด เป็นต้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัดอย่างต่อเนื่องรวมทั้ง การขยายตัวเพิ่มขึ้น ของสาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาการขนส่งและคมนาคม สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ สาขาบริหารราชการแผ่นดิน และสาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ในขณะที่ สาขาไฟฟ้า แก๊สและการประปา สาขาอุตสาหกรรม และสาขาลูกจ้าง ในครัวเรือน มีอัตราการเจริญเติบโตที่ลดลง คิดเป็นร้อยละ 5.3 5.4 และ 58.5 ตามลำดับเมื่อเทียบกับปี 2553

ตารางที่ 1-2 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา ณ ราคาคงที่ จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ.2552-2554

รายการ	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)		
	2552	2553	2554p	2552	2553	2554p	2552	2553	2554p
ภาคเกษตร	20,389	20,663	21,055	63.4	62.4	61.9	2.8	1.3	1.9
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการ ป่าไม้	16,769	17,166	17,566	52.1	51.9	51.6	-0.1	2.4	2.3
สาขาประมง	3,620	3,497	3,489	11.2	10.6	10.2	18.4	-3.4	-0.2
ภาคนอกเกษตร	11,793	12,441	12,986	36.6	37.6	38.1	3.1	5.5	4.4
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	205	198	204	0.6	0.6	0.6	2.2	-3.7	2.9
สาขาอุตสาหกรรม	803	840	795	2.5	2.5	2.3	2.8	4.6	-5.4
สาขาไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	614	618	585	1.9	1.9	1.7	13.4	0.7	-5.3
สาขาก่อสร้าง	515	600	683	1.6	1.8	2.0	2.9	16.6	13.7
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การ ซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	2,330	2,637	2,865	7.2	8.0	8.4	-8.3	13.2	8.6
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	888	880	894	2.8	2.7	2.6	33.6	-0.9	1.5
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และ การคมนาคม	367	338	343	1.1	1.0	1.0	-20.1	-7.8	1.5
สาขาดังกล่าวทางการเงิน	1,175	1,235	1,371	3.7	3.7	4.0	20.6	5.1	11.0
สาขาการบริหารราชการและการให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	1,623	1,606	1,638	5.0	4.9	4.8	6.7	-1.1	2.0
สาขาการบริหารราชการและการ ป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ	1,472	1,526	1,095	3.2	3.2	3.2	-2.1	5.1	2.2
สาขาการศึกษา	1,019	1,071	1,095	3.2	3.2	3.2	-2.1	5.1	2.2
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	649	702	739	2.0	2.1	2.2	30.0	8.1	5.3
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	114	138	152	0.4	0.4	0.4	-10.0	20.6	10.5
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	18	53	22	0.1	0.2	0.1	-14.8	186.5	-58.5
Gross Provincial Product (GPP)	32,181	33,104	34,041	100	100	100	2.9	2.9	2.8

2) ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดพังงา

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา ร่วมกับสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า ขอรายงานความเคลื่อนไหว
ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดพังงา เดือนธันวาคม 2556 โดยสรุปดังนี้

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ จำนวน สินค้าและบริการที่ใช้คำนวณ 450 รายการ
สำหรับจังหวัดพังงามีจำนวน 255 รายการ ครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน
การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ยานพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษา
และการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดพังงา
ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนธันวาคม 2556
ปี 2554 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเท่ากับ 100 และเดือนธันวาคม 2556 เท่ากับ 106.01 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2556 เท่ากับ 105.86 สูงขึ้นร้อยละ 0.14 ถ้าเทียบเดือนธันวาคม 2555 สูงขึ้นร้อยละ 1.67 และเทียบเฉลี่ยปี 2556 กับปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.18
2. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดพังงา เดือนธันวาคม 2556
ปี 2554 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดพังงาเท่ากับ 100 และเดือนธันวาคม 2556 เท่ากับ 105.7 (เดือนพฤศจิกายน 2556 เท่ากับ 105.6)
3. การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดพังงา เดือนธันวาคม 2556 เมื่อเทียบกับ
 - 3.1 เดือนพฤศจิกายน 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.1
 - 3.2 เดือนพฤศจิกายน 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.1
 - 3.3 เทียบเฉลี่ยปี 2556 กับปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.0
4. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดพังงาเดือนธันวาคม 2556 เทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.1 (เดือนพฤศจิกายน 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.2) จากการสูงขึ้นของดัชนีอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 0.3 ขณะที่ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.1
 - 4.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.1 (เดือนพฤศจิกายน 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.5) จากการลดลงของหมวดผักและผลไม้ ร้อยละ 1.6 (ผักกาดขาว ผักคะน้า ส้มเขียวหวาน) ขณะที่สินค้าสำคัญๆ ที่มีการปรับราคาสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวสารเจ้า ปลากระพง ไก่ย่าง กุนเชียง กุ้งแห้ง ข้าวผัด
 - 4.2 ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.3 (เดือนพฤศจิกายน 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.1) จากการสูงขึ้นของหมวดน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 1.5 (น้ำมันเบนซิน 95 แก๊สโซฮอล์ 91,95) และหมวดเคสสถาน สูงขึ้นร้อยละ 0.1 (ก๊าซหุงต้ม)
5. พิจารณาเทียบกับดัชนีราคาเดือนธันวาคม 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.1 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ 4.2 โดยดัชนีหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งร้อยละ 2.7 เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำสูงขึ้นร้อยละ 7.4 ไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 7.7 ผักและผลไม้ร้อยละ 5.9 เครื่องประกอบอาหารร้อยละ 4.4 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 1.7 อาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 1.4 อาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 0.3 สำหรับดัชนีราคาหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 1.0 จากการสูงขึ้นของหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าร้อยละ 2.1 หมวดเคสสถานร้อยละ 0.7 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลร้อยละ 0.6 หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารร้อยละ 1.3 หมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษา และการศาสนาร้อยละ 0.1 หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.3
6. พิจารณาดัชนีเฉลี่ยปี 2556 เทียบกับปี 2555 สูงขึ้นร้อยละ 2.0 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 3.3 ตามการสูงขึ้นของหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ 0.5 เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 7.1 ไข่และผลิตภัณฑ์นมร้อยละ 1.8 ผักและผลไม้ร้อยละ 6.8 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 1.8 อาหารบริโภคในบ้านร้อยละ 2.4 อาหารบริโภคนอกบ้านร้อยละ 1.8 และดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 1.5 จากการสูงขึ้นของหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ 2.2

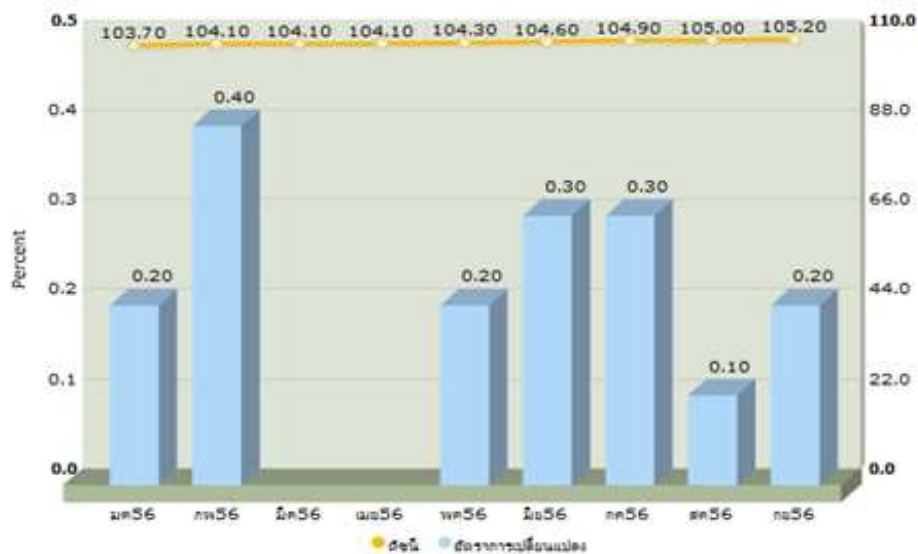
หมวดเคสสถานร้อยละ 1.5 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลร้อยละ 0.4 หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารร้อยละ 1.1 หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนาร้อยละ 1.5 หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ร้อยละ 6.7

ตารางที่ 1-3 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดพังงา เดือนธันวาคม 2556

หมวด	สัดส่วนน้ำหนัก ปีฐาน	ดัชนี				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
		ธ.ค.56	พ.ย.56	ธ.ค.55	ม.ค.-ธ.ค. 56	ธ.ค.56/ ธ.ค.55	ธ.ค.56/ ธ.ค.55	ม.ค.56-ธ.ค.56/ ม.ค.55-ธ.ค.55
รวมทุกรายการ	100.00	105.7	105.6	103.5	104.7	0.1	2.1	2.0
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	36.04	109.3	109.4	104.9	107.3	-0.1	4.2	3.3
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	4.86	102.8	102.4	100.1	100.6	0.4	2.7	0.5
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	8.88	113.3	113.0	105.5	110.2	0.3	7.4	7.1
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	2.73	107.9	107.9	100.2	102.9	0.0	7.7	1.8
ผักและผลไม้	4.34	112.2	114.0	105.9	111.3	-1.6	5.9	6.8
เครื่องประกอบอาหาร	3.60	92.5	92.5	88.6	90.2	0.0	4.4	-2.7
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	1.86	104.7	104.7	102.9	103.8	0.0	1.7	1.8
อาหารบริโภค-ในบ้าน	5.65	116.1	115.9	114.5	115.3	0.2	1.4	2.4
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	4.12	117.0	117.0	116.7	116.8	0.0	0.3	1.8
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	63.96	102.7	102.4	101.7	102.3	0.3	1.0	1.5
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	2.92	105.1	105.1	102.9	104.3	0.0	2.1	2.2
หมวดเคสสถาน	26.31	102.1	102.0	101.4	101.8	0.1	0.7	1.5
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	5.42	97.0	97.0	96.4	96.7	0.0	0.6	0.4
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	25.11	103.1	102.5	101.8	102.6	0.6	1.3	1.1
หมวดการบันเทิง การอ่านและการศึกษา	3.46	104.2	104.2	104.1	104.2	0.0	0.1	1.5
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	.73	110.5	110.5	110.2	110.3	0.0	0.3	6.7
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	67.54	102.6	102.6	101.9	102.3	0.0	0.7	0.7
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	32.46	110.5	110.1	105.2	108.2	0.4	5.0	4.5
- อาหารสด	20.82	110.4	110.6	104.1	107.7	-0.2	6.1	5.0
- พลังงาน	11.64	113.1	111.7	109.5	111.5	1.3	3.3	4.2

ที่มา : สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

แผนภาพที่ 1-4 ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดพังงา เดือนธันวาคม 2556

1.3 ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดพังงาในเดือนตุลาคม 2556 ภาพรวมชะลอตัวจากเดือนก่อนหน้า เป็นผลมาจากด้านอุปสงค์ ชะลอตัวตามการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนรวมถึงการใช้จ่ายภาครัฐ ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อยังคงสูงขึ้น ส่วนด้านอุปทาน (การผลิต) ปรับตัวดีขึ้น จากภาคบริการและการผลิตภาคเกษตรกรรม ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมในเดือนนี้หดตัว

เศรษฐกิจด้านอุปทาน(การผลิต) พบว่า ขยายตัวจากเดือนก่อนหน้า สะท้อนได้จาก **ดัชนีผลผลิตภาคบริการ** ขยายตัวร้อยละ 36.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันกับปีก่อน และขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าพิจารณาได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมีจำนวนเพิ่มขึ้น เป็นชาวต่างชาติ 94,715 คน เป็นคนไทย 10,261 คน สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทโรงแรมและภัตตาคารที่ขยายตัวร้อยละ 48.9 เนื่องจากเข้าสู่ช่วงของการเปิดฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งขณะนี้แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหลายแห่งเริ่มคึกคัก เนื่องจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศเปิดหมู่เกาะต่างๆ ในฝั่งทะเลอันดามันให้ท่องเที่ยวได้ตามปกติ หลังจากที่ผ่านมาเป็นช่วงฤดูมรสุม ทำให้บริเวณท่าเทียบเรือต่างๆ คึกคักไปด้วยนักท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน **การผลิตภาคเกษตรกรรม** ยังคงมีการปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยเดือนนี้อยู่ที่ร้อยละ 11.8 จากปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมันและโค ขณะที่ **การผลิตภาคอุตสาหกรรม** ในเดือนนี้ พบว่า หดตัวร้อยละ 7.2 จากเดือนก่อนหน้า สะท้อนได้จากปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 3.3 ประกอบกับการผลิตไม้ยางพาราแปรรูปในจังหวัดมีทิศทางซบเซา สาเหตุจากตลาดจีนชะลอตัว เนื่องจากประสบปัญหาการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไปยังสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา

เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) พบว่า ชะลอตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาได้จาก ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน (Cp Index) ชะลอตัวร้อยละ 4.4 สะท้อนได้จากยอดจำนวนรถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์จดทะเบียนใหม่ที่ลดลง รวมถึงการจัดเก็บฐานภาษีฐานบริโภคที่จัดเก็บได้ลดลง คิดเป็นร้อยละ

52.0, 29.5 และ 37.1 ตามลำดับ หลังจากนโยบายภาครัฐเริ่มทยอยหมดลง ขณะเดียวกัน ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (Ip Index) ชะลอตัวร้อยละ 11.3 พิจารณาได้จากยอดการจดทะเบียนรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ หดตัวร้อยละ 53.4 รวมถึงสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่ชะลอตัวร้อยละ 13.8 ในขณะที่ **ด้านรายจ่ายภาครัฐ (G Index)** ชะลอตัวร้อยละ 7.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยงบประมาณขยายตัวเนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเบิกจ่ายให้ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาปลายและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเบิกจ่ายให้ประชาชนได้รับการบริการสุขภาพเพิ่มขึ้น ส่วนงบลงทุนหดตัวเนื่องจากสำนักงานบำรุงทางเบิกจ่ายในโครงข่ายทางหลวงได้รับการบำรุงรักษาลดลงประกอบกับหน่วยงานอื่นๆ ยังไม่มีการเบิกจ่าย

ด้านรายได้เกษตรกร ดัชนีรายได้เกษตรกรของจังหวัดในเดือนนี้พบว่า หดตัวร้อยละ 16.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน จากปริมาณผลผลิตและราคาผลผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ลดลง คิดเป็นร้อยละ 11.8 และ 5.8 ตามลำดับ อาทิ พืชเศรษฐกิจหลักอย่าง ยางพาราที่มีปริมาณผลผลิตและราคาผลผลิตลดลงร้อยละ 12.7 และ 14.3 ตามลำดับ ปาล์มน้ำมันปริมาณผลผลิตและราคาผลผลิตและลดลงร้อยละ 4.4 และ 5.8 ตามลำดับ

ด้านสภาพคล่องในระบบสถาบันการเงิน พบว่า สภาพคล่องในระบบสถาบันการเงิน ด้านปริมาณเงินฝากรวมขยายตัวร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากที่ธนาคารพาณิชย์มีการระดมเงินฝากเพื่อสภาพคล่อง ขณะที่ปริมาณสินเชื่อรวมขยายตัวร้อยละ 13.8 และชะลอตัวจากเดือนก่อนหน้า

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ พบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของจังหวัดในเดือนตุลาคม 2556 อยู่ที่ร้อยละ 0.2 เทียบกับเดือนกันยายน 2556 จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 0.7 จากการสูงขึ้นของหมวดแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง หมวดเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่และสัตว์น้ำ หมวดไข่และผลิตภัณฑ์นม ขณะที่ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.2 เทียบกับเดือนก่อนหน้าจากการลดลงของหมวดน้ำมันเชื้อเพลิงร้อยละ 0.1 ตามการลดลงของราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงโดยเฉลี่ยภายในประเทศ สำหรับการจ้างงานในเดือนนี้อยู่ที่ร้อยละ 5.5 จำนวนผู้ประกันตนที่อยู่ในระบบประกันสังคมมีจำนวน 20,208 ราย

ด้านการคลัง การใช้จ่ายรวมชะลอตัวร้อยละ 1.2 โดยงบประมาณขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเบิกจ่ายให้ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเบิกจ่ายให้ประชาชนได้รับการบริการสุขภาพเพิ่มขึ้น ส่วนงบลงทุนหดตัวร้อยละ 39.0 เนื่องจากสำนักงานบำรุงทางเบิกจ่ายในโครงข่ายทางหลวงได้รับการบำรุงรักษาลดลงประกอบกับหน่วยงานอื่นๆ ยังไม่มีการเบิกจ่าย ด้านรายได้จัดเก็บลดลงร้อยละ 0.6 เนื่องจากจากสรรพสามิตพื้นที่ อนุรักษ์พื้นที่และส่วนราชการอื่นมีการจัดเก็บรายได้ลดลง คิดเป็นร้อยละ 9.3 49.1 และ 54.6 ตามลำดับ

1.4 รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรม

ในพื้นที่จังหวัดพังงา มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 จำนวนทั้งสิ้น 413 โรงงาน เงินลงทุนรวม 3,921,475 ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน 5,634 คน โดยจำแนกออกเป็นจำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2553 ได้ดังนี้

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
1	0	0	0
2	54	54,820	234
3	359	3,866.655	5,400
รวม	413	3,921.475	5,634

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดในเดือนนี้ ประกอบด้วย

1. สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

1.1 อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วยการผลิตแปรรูปไม้ยางพาราเป็นหลัก เช่น ผลิตไม้แผ่นบางหรือไม้อัด และไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด รองลงมาได้แก่ แปรรูป-อัดน้ำยาและอบไม้ยางพารา ทำวงกบประตู-หน้าต่างจากไม้ ทำลังจากไม้ยางพารา และเผาถ่านจากไม้ยางพารา ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 57 โรงงาน เงินลงทุน 838.513 ล้านบาท คนงาน 2,100 คน

1.2 อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอาหารเป็นหลัก เช่น ผลิตน้ำแข็ง รองลงมาได้แก่ สกัดน้ำมันปาล์มดิบ ผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง ถนอมสัตว์น้ำโดยการล้าง/แช่หั่น/แกะ/ต้ม ทำห้องเย็นเก็บสัตว์น้ำ ผลิตปลาป่น ปลา/ถนอม/แช่หั่นเนื้อสัตว์ ปลาสุกร ผลิตอาหารเม็ดสำหรับปลาแปรรูปอาหารทะเล (น้ำพริก) ผลิตไอศกรีม ผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวและเส้นหมี่เหลือง ผลิตเครื่องดื่มสมุนไพร และผลิตขนมอบแห้ง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 46 โรงงาน เงินลงทุน 823.531 ล้านบาท คนงาน 1,210 คน

1.3 อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง ประกอบด้วยการผลิตที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์วัสดุที่ใช้สำหรับการก่อสร้างเป็นหลัก เช่น การขุด ตัก ลอก คัด ล้าง กรวดทรายหรือดินในดินกรรมสิทธิ์จำหน่าย รองลงมาเป็น ไม้ – บด ย่อยหิน และดูดทราย ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 122 โรงงาน เงินลงทุน 763.749 ล้านบาท คนงาน 578 คน

2. ภาวะการณ์ลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัด

ผลจากการพิจารณาข้อมูลการลงทุนอุตสาหกรรมในเดือนนี้ เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่ามีอัตราการขยายตัวของจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 16.667 จำนวนเงินลงทุน เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 187.227 และอัตราการจ้างงาน เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 281.481

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานใหม่ในจังหวัดพังงา พบว่า มีการจดทะเบียนรวม 12 โรงงาน โดยประเภทอุตสาหกรรม ที่มีการจดทะเบียนโรงงานสูงสุด อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 2 โรงงาน รองลงมา อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ จำนวน 1 โรงงาน และ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 1 โรงงาน และอื่นๆ จำนวน 8 โรงงาน รวมเงินลงทุน 133 ล้านบาท การจดทะเบียนโรงงานดังกล่าวทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นถึง 69 คน และไม่มีโรงงานที่ปิดกิจการในไตรมาสนี้ ตารางที่

ตาราง การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการใหม่ของจังหวัดพังงา
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส 4 ปี 2556

ประเภทอุตสาหกรรม	จดทะเบียน			เลิกกิจการ จำนวน (โรง)
	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้				
การประมง				
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน				
การผลิต	2	10,350,000	22	
การไฟฟ้า				
การก่อสร้าง	1	27,000,000	15	
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	1	8,000,000	5	
ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน				
โรงแรมภัตตาคาร				
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม				
ตัวกลางทางการเงิน				
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ				
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ				
การศึกษา				
การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ				
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล				
องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก				
ไม่ทราบ	8	88,030,000	27	
รวม	12	133,380,000	69	

บทที่ 2

สถานการณ์แรงงานจังหวัดพังงา

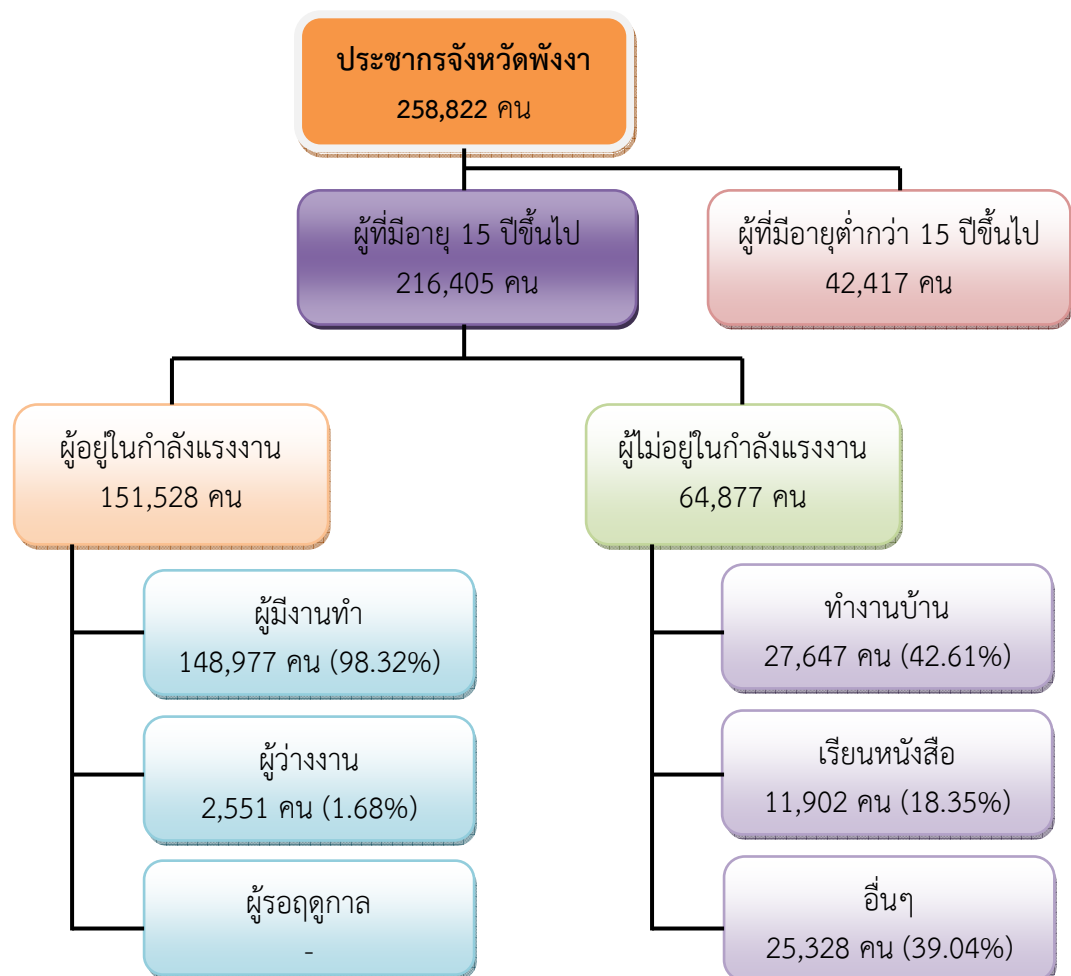
2.1 กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

1) กำลังแรงงาน

ข้อมูลกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน เป็นข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติจังหวัดพังงาดำเนินการสำรวจและประมวลผลเป็นไตรมาส สำหรับไตรมาส 4/2556 เนื่องจากสำนักงานสถิติจังหวัดพังงายังดำเนินการประมวลผลข้อมูลไม่เสร็จสิ้น และเพื่อให้สถานการณ์แรงงานฉบับนี้ออกเผยแพร่ได้ทันตามกำหนดเวลา สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงาจึงใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาส 3/2556 ในการนำเสนอข้อมูลไตรมาสนี้แทน

จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ในไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 จังหวัดพังงามีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปรวมทั้งสิ้น 216,405 คน เป็นเพศชาย 108,068 คน (ร้อยละ 49.94) และเพศหญิง 108,337 คน (ร้อยละ 50.06) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 151,528 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 64,877 คน (ตารางที่ 2-1)

โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส 3/2556

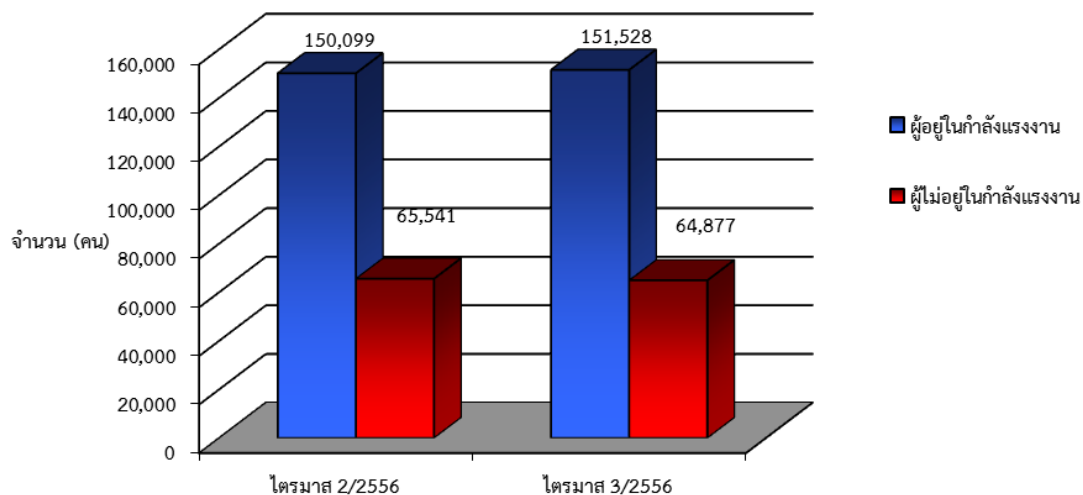
ในกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 151,528 คนนั้น จำแนกเป็นผู้มีงานทำ 148,977 คน (ร้อยละ 98.32 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) ผู้ว่างงาน 2,551 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.68) และไม่มีผู้ที่รอฤดูกาล ซึ่งหากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 2/2556 ซึ่งมีจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 150,099 คน (ร้อยละ 97.78 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน) จะพบว่ากำลังแรงงานโดยรวมมีสัดส่วนของผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 2-1 ประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน
ประจำเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 ของจังหวัดพังงา

สถานภาพแรงงาน	เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556		
	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	108,068	108,337	216,405
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	91,447	60,081	151,528
1.1 ผู้มีงานทำ	89,990	58,987	148,977
1.2 ผู้ว่างงาน	1,457	1,094	2,551
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	16,621	48,256	64,877
2.1 ทำงานบ้าน	270	27,377	27,647
2.2 เรียนหนังสือ	4,675	7,227	11,902
2.3 อื่นๆ	11,676	13,652	25,328

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-1 เปรียบเทียบจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
ไตรมาส 2/2556 และไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

2) การมีงานทำ

2.1) ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ในไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 หากจำแนกกลุ่มผู้มีงานทำในจังหวัดพังงาจำนวนทั้งสิ้น 148,977 คน ออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามสถานภาพการทำงานแล้ว พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวนรวมทั้งสิ้น 54,034 คน (ร้อยละ 36.27) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2/2556 จำนวน 176 คน รองลงมาได้แก่ กลุ่มประกอบธุรกิจส่วนตัว 53,210 คน (ร้อยละ 35.72) เพิ่มขึ้น 1,583 คน และกลุ่มช่วยธุรกิจในครัวเรือน 22,784 คน (ร้อยละ 15.29) ลดลง 62 คน ตามลำดับ (ตารางที่ 2-2)

ตารางที่ 2-2 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน

ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

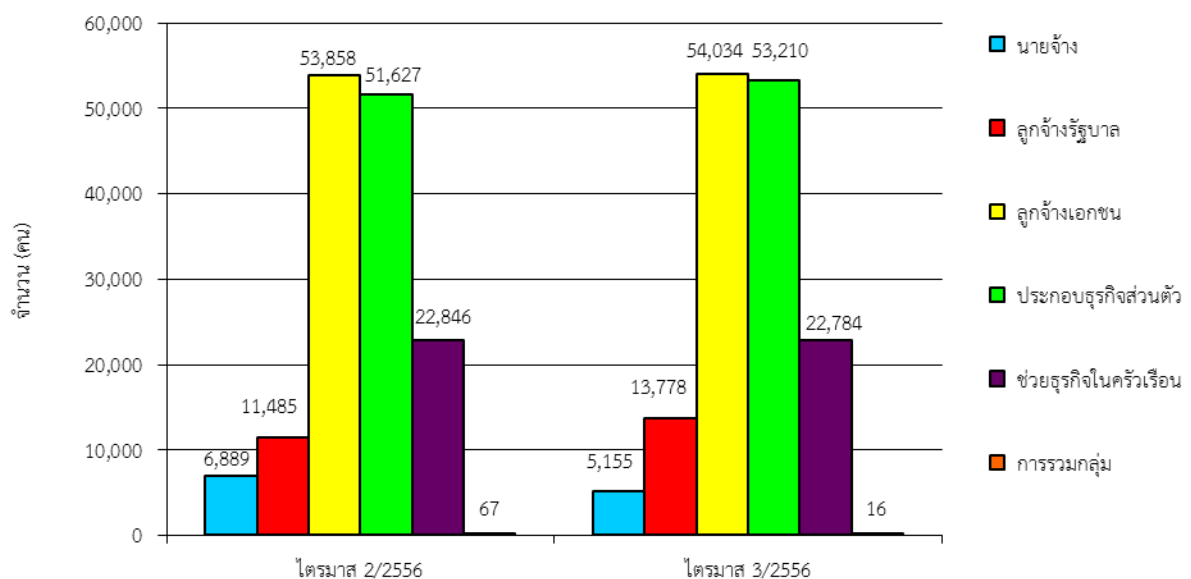
หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส 2/2556			ไตรมาส 3/2556		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	5,370	1,519	6,889	3,967	1,188	5,155
ลูกจ้างรัฐบาล	5,604	5,881	11,485	7,851	5,927	13,778
ลูกจ้างเอกชน	34,217	19,641	53,858	34,514	19,520	54,034
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	34,349	17,278	51,627	37,604	15,606	53,210
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	8,145	14,701	22,846	6,038	16,746	22,784
การรวมกลุ่ม	40	27	67	16	-	16
รวม	87,725	59,047	146,772	89,990	58,987	148,977

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-2 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบ ไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

2.2) ผู้มีงานทำจำแนกรายอุตสาหกรรม

จากข้อมูลจำนวนผู้มีงานทำจำแนกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าในเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 มีผู้ทำงานในภาคเกษตรรวม 66,780 คน (คิดเป็นร้อยละ 44.83 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2/2556 จำนวน 1,165 คน ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้นมีผู้ทำงานทั้งสิ้น 82,197 คน (ร้อยละ 55.17 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2/2556 จำนวน 1,040 คน

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่าสาขานอกภาคเกษตรที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ 24,355 คน (ร้อยละ 16.35 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ สาขากิจการโรงแรมและอาหาร 16,713 คน (ร้อยละ 11.22) และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ 8,190 คน (ร้อยละ 5.50) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-3)

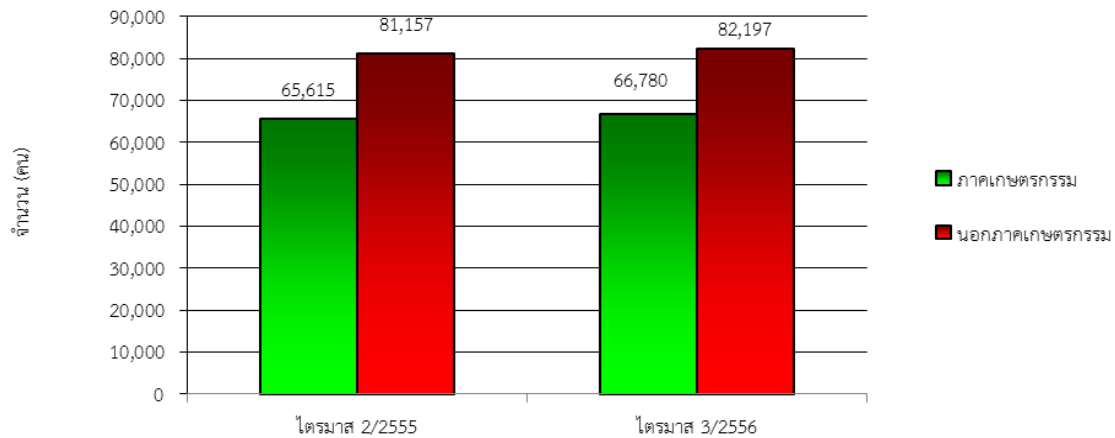
ตารางที่ 2-3 ผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและรายอุตสาหกรรม
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบ ไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส 2/2556			ไตรมาส 3/2556		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	42,795	22,820	65,615	44,991	21,789	66,780
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	42,795	22,820	65,615	44,991	21,789	66,780
นอกภาคเกษตรกรรม	44,930	36,227	81,157	44,999	37,198	82,197
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	241	-	241	289	273	562
3. การผลิต	4,819	3,055	7,874	3,461	3,824	7,285
4. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	37	-	37	758	44	802
5. การจัดหาน้ำและบำบัดน้ำเสีย	-	32	32	-	-	-
6. การก่อสร้าง	7,665	549	8,214	7,474	568	8,042
7. การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ	15,211	10,808	26,019	14,124	10,231	24,355
8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	2,102	487	2,589	3,331	-	3,331
9. กิจการโรงแรม และอาหาร	7,233	11,871	19,104	5,347	11,366	16,713
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	392	56	448	296	27	323
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	357	629	986	599	601	1,200
12. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-	-	20	596	616
13. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	56	528	584	202	71	273
14. การบริการและการสนับสนุน	503	101	604	1,608	477	2,085
15. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	3,494	2,034	5,528	4,969	3,221	8,190
16. การศึกษา	1,711	2,404	4,115	1,813	2,562	4,375
17. สุขภาพและสังคมสงเคราะห์	299	1,107	1,406	175	1,129	1,304
18. ศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ	153	633	786	356	111	467
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	657	1,171	1,828	177	1,147	1,324
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	762	762	-	950	950
21. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	87,725	59,047	146,772	89,990	58,987	148,977

แผนภาพที่ 2-3 เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

2.3) ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้มีงานทำจำแนกออกตามระดับการศึกษาที่จบ พบว่าไตรมาส 3/2556 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 แรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาในประถมศึกษา จำนวน 41,384 คน (ร้อยละ 27.78 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา 29,691 คน (ร้อยละ 19.93) และระดับอุดมศึกษา 25,594 คน (ร้อยละ 17.18) ในขณะที่แรงงานซึ่งไม่มีการศึกษา มีเพียง 6,844 คน (ร้อยละ 4.59) เท่านั้น (ตารางที่ 2-4)

ตารางที่ 2-4 ผู้มีงานทำจังหวัดพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

หน่วย: คน

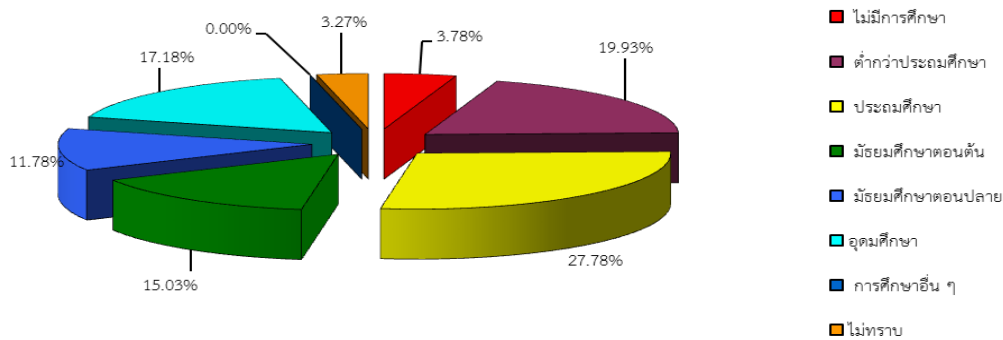
ระดับการศึกษา	ไตรมาส 2/2556			ไตรมาส 3/2556		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ไม่มีการศึกษา	5,840	2,399	8,239	4,369	2,475	6,844
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	17,251	13,008	30,259	16,608	13,083	29,691
3. ประถมศึกษา	25,760	14,810	40,570	27,990	13,394	41,384
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	17,607	9,431	27,038	15,460	6,929	22,389
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	11,514	8,149	19,663	9,967	8,233	18,200
- สายสามัญ	7,345	5,832	13,177	6,426	6,112	12,538
- สายอาชีวศึกษา	4,034	2,317	6,351	3,541	2,121	5,662
- สายวิชาการศึกษา	135	-	135	-	-	-
6. อุดมศึกษา	9,213	11,148	20,361	13,007	12,587	25,594
- สายวิชาการ	4,360	6,585	10,945	6,846	7,148	13,994
- สายวิชาชีพ	4,033	2,788	6,821	5,127	3,792	8,919
- สายวิชาการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	820	1,775	2,595	1,034	1,647	2,681
7. การศึกษาอื่น ๆ	22	41	63	-	-	-
8. ไม่ทราบ	518	61	579	2,589	2,286	4,875
รวม	87,725	59,047	146,772	89,990	58,987	148,977

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-4 สัดส่วนของผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษา

ไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 จังหวัดพังงา

2.4) ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

ในไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือทางการเกษตรและการประมง จำนวน 64,761 คน (คิดเป็นร้อยละ 43.47) รองลงมาได้แก่ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน 33,344 คน (ร้อยละ 22.38) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 12,882 คน (ร้อยละ 8.65) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-5)

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานกับไตรมาสที่ 3/2556 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นถึง 4,524 คน รองลงมาได้แก่อาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขึ้น 1,825 คน และอาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ เพิ่มขึ้น 1,308 คน ส่วนอาชีพที่มีผู้ทำงานลดลงมากที่สุดได้แก่ อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ โดยมีการจ้างงานลดลง 3,968 คน

ตารางที่ 2-5 ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบ ไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

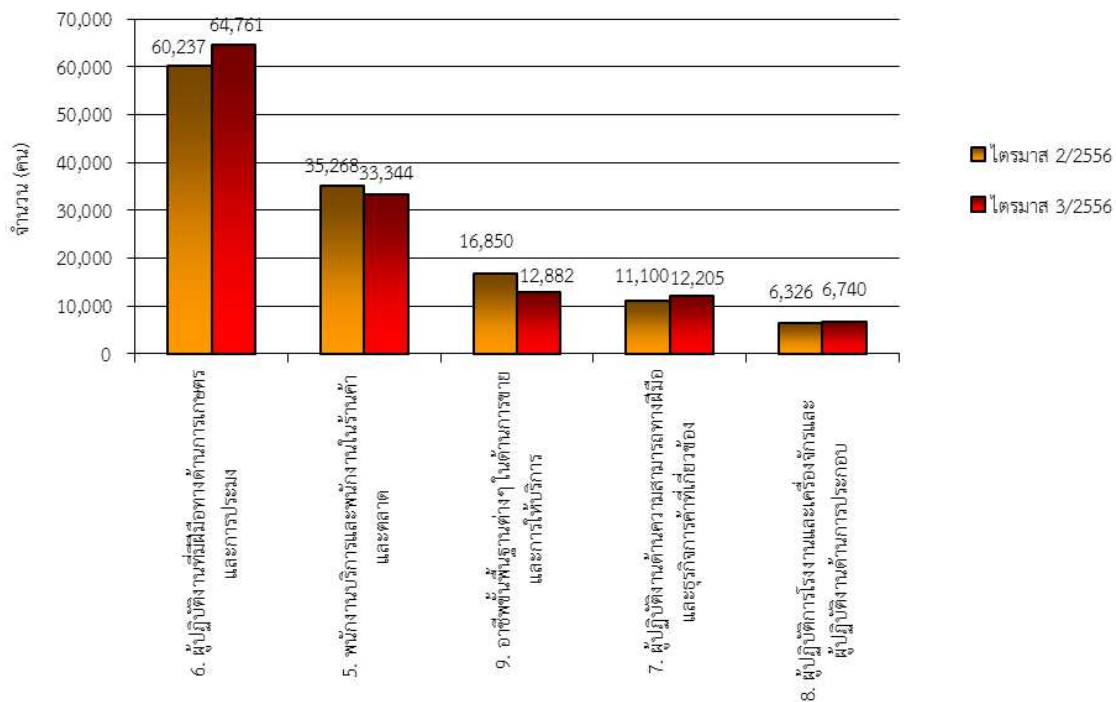
หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส 2/2555			ไตรมาส 3/2556		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	3,430	740	4,170	3,540	1,938	5,478
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	1,542	3,174	4,716	1,108	3,248	4,356
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	1,866	2,476	4,342	3,472	2,695	6,167
4. เสมียน	689	3,074	3,763	494	2,550	3,044
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	14,874	20,394	35,268	11,644	21,700	33,344
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	38,847	21,390	60,237	42,761	22,000	64,761
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	8,577	2,523	11,100	10,033	2,172	12,205
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	6,068	258	6,326	6,740	-	6,740
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	11,832	5,018	16,850	10,198	2,684	12,882
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
ยอดรวม	87,725	59,047	146,772	89,990	58,987	148,977

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-5 อาชีพที่มีผู้ทำงานอยู่มากที่สุด 5 อันดับแรก
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบ ไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

3) การว่างงาน

ในไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2556 จังหวัดพังงามีผู้ว่างงานจำนวนทั้งสิ้น 2,551 ราย คิดเป็นอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.68 ซึ่งลดลงจากไตรมาสที่ 2/2556 ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 2.22 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงานจำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศหญิงจะมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.82 ในขณะที่เพศชายมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.59 (ตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2-6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

หน่วย: คน

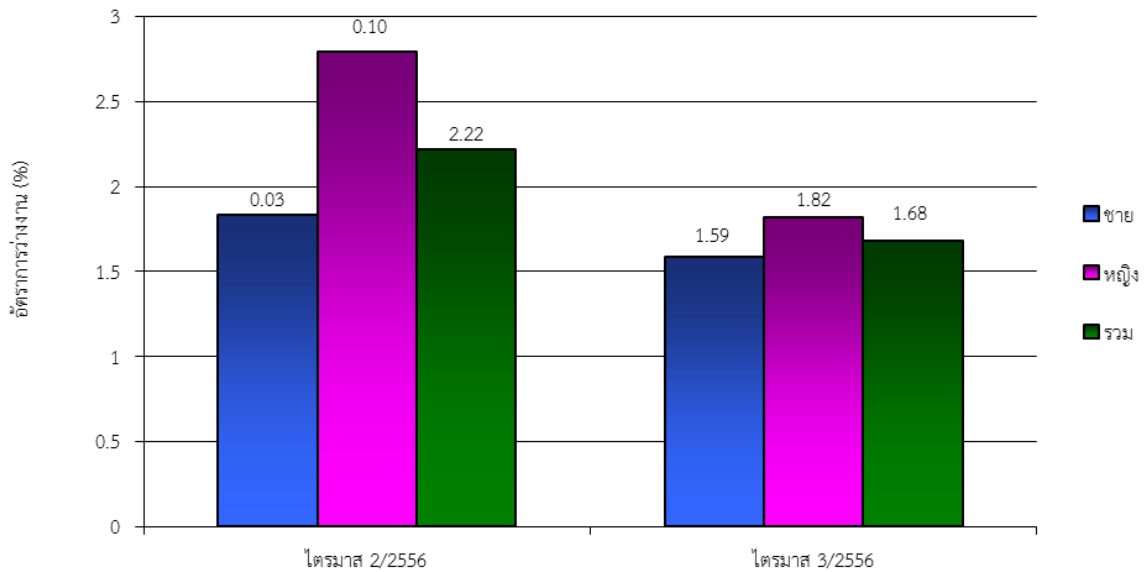
ระดับการศึกษา	ไตรมาส 2/2556			ไตรมาส 3/2556		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	89,360	60,739	150,099	91,447	60,081	151,528
จำนวนผู้ว่างงาน	1,635	1,692	3,327	1,457	1,094	2,551
อัตราการว่างงาน	1.83	2.79	2.22	1.59	1.82	1.68

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน/กำลังแรงงาน)×100

แผนภาพที่ 2-6 เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน
ไตรมาส 2/2556 เปรียบเทียบไตรมาส 3/2556 ของจังหวัดพังงา

2.2 การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

1) การจัดหางานในจังหวัด

1.1) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา พบว่าในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงาทั้งสิ้น 294 อัตรา เพิ่มขึ้น 6 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 2.08 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้ว ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีทั้งสิ้น 193 คน ลดลง 2,180 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 91.87 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้ว ขณะที่ผู้ได้รับการบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน ลดลง 296 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.55 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้ว (ตารางที่ 2-7)

เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมของการจัดหางานระหว่างเพศชายและเพศหญิงในไตรมาส 4/2556 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 แล้ว พบว่าตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่ได้ระบุเพศในการแจ้งตำแหน่งงานว่าง แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้างพิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุเพศจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ โดยมีตำแหน่งงานว่างไม่ได้ระบุเพศ 283 ตำแหน่ง (ร้อยละ 96.26 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) ในขณะที่มีตำแหน่งงานว่างสำหรับเพศชาย จำนวน 6 ตำแหน่ง (ร้อยละ 2.04) และเพศหญิง จำนวน 5 ตำแหน่ง (ร้อยละ 1.70) สำหรับจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 193 คน โดยมีเพศชายลงทะเบียนสมัครงาน 87 คน (ร้อยละ 45.08) และเพศหญิง 106 คน (ร้อยละ 54.92) ส่วนการบรรจุงานมีผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งสิ้น 112 คน เป็นเพศชาย 42 คน (ร้อยละ 37.50) และเพศหญิง 70 คน (ร้อยละ 62.50)

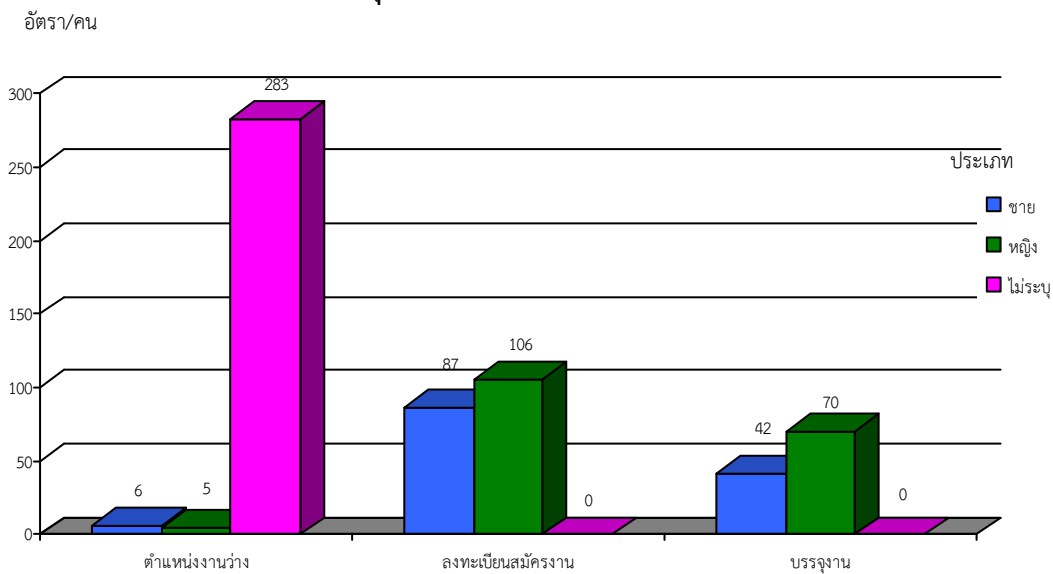

ตารางที่ 2-7 ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
6	5	283	294	87	106	193	42	70	112

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-7 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.2) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่าตำแหน่งงานว่างในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่เป็นสาขากิจการโรงแรมและภัตตาคาร มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 108 อัตรา (ร้อยละ 36.73) รองลงมาได้แก่ สาขากิจการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ มีตำแหน่งงานว่าง 93 อัตรา (ร้อยละ 31.63) และสาขาการผลิต มีตำแหน่งงานว่าง 53 อัตรา (ร้อยละ 18.03) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-8)

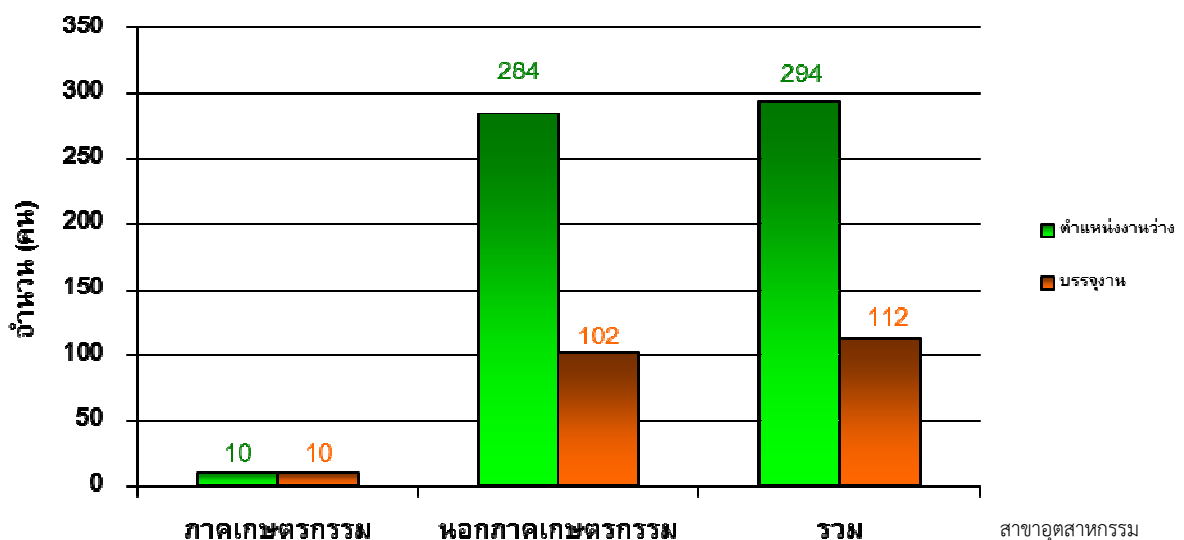
การบรรจุนาน พบว่าสาขาที่มีการบรรจุนานมากที่สุด ได้แก่ สาขากิจการการผลิต มีการบรรจุนานทั้งสิ้น 33 คน (ร้อยละ 29.46) รองลงมา สาขากิจการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ มีการบรรจุนาน 31 คน (ร้อยละ 27.68) และสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร มีการบรรจุนาน 28 คน (ร้อยละ 25)

ตารางที่ 2-8 ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุนาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม		
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	10	10
2. การประมง	-	-
นอกภาคเกษตรกรรม		
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-
4. การผลิต	53	33
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-
6. การก่อสร้าง	20	-
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	93	31
8. โรงแรม และภัตตาคาร	108	28
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	-	-
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	2	2
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	8	8
13. การศึกษา	-	-
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	-	-
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-
18. ไม่ระบุประเภทอุตสาหกรรม	-	-
รวม	294	112

แผนภาพที่ 2-8 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

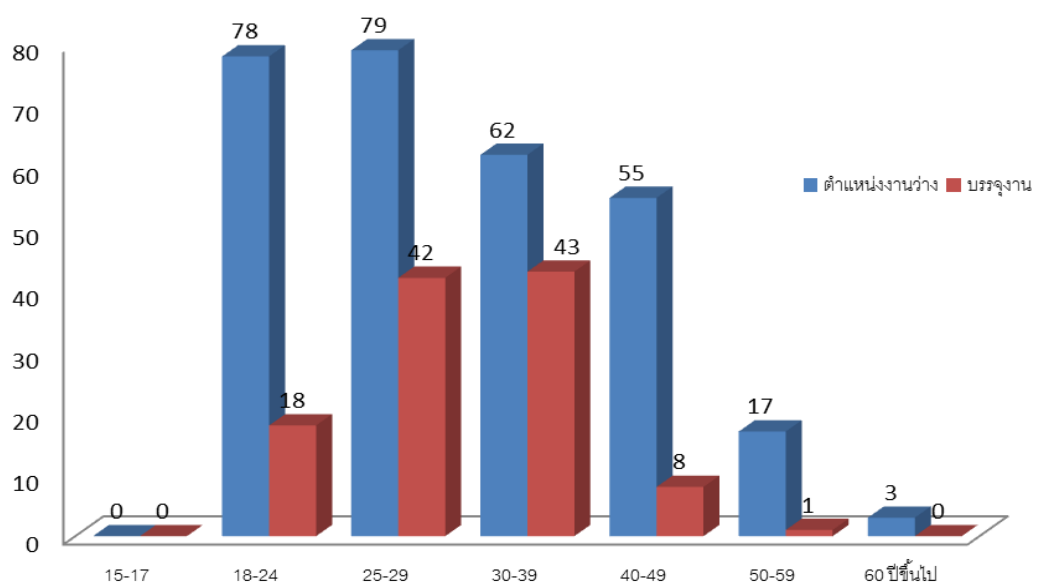
1.2) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามช่วงอายุ

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 สาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดพังงาได้แก่ ช่วงอายุ 25-29 ปี มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 79 อัตรา (ร้อยละ 26.87) รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 18-24 ปี 78 อัตรา (ร้อยละ 26.53) และช่วงอายุ 30-39 ปี 62 อัตรา (ร้อยละ 21.09) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-9)

ตารางที่ 2-9 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามช่วงอายุ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ช่วงอายุ (ปี)	ตำแหน่งงานว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
15-17	-	-	1	0.52	-	-
18-24	78	26.53	56	29.02	18	16.07
25-29	79	26.87	42	21.76	42	37.5
30-39	62	21.09	59	30.57	43	38.39
40-49	55	18.71	28	14.51	8	7.14
50-59	17	5.78	7	3.63	1	0.89
60 ปีขึ้นไป	3	1.02	-	-	-	-
รวม	294	100	193	100	112	100

แผนภาพที่ 2-9 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามช่วงอายุ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.3) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 สาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดพังงาได้แก่อาชีพ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด 96 อัตรา (ร้อยละ 32.65) รองลงมา ได้แก่ อาชีพงานพื้นฐาน 90 อัตรา (ร้อยละ 30.61) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ 66 อัตรา (ร้อยละ 22.45) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-10)

ในด้านผู้หางานนั้น พบว่ามีผู้ลงทะเบียนสมัครงานในสาขาพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมากที่สุด 53 คน (ร้อยละ 27.46) รองลงมาได้แก่ อาชีพงานพื้นฐาน 37 คน (ร้อยละ 19.17) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ 34 คน (ร้อยละ 17.62) ตามลำดับ ส่วนการบรรจุงานนั้น อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด เป็นอาชีพที่ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด 43 คน (ร้อยละ 38.39) รองลงมาได้แก่ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ 27 คน (ร้อยละ 24.11) และอาชีพงานพื้นฐาน 20 คน (ร้อยละ 17.86)

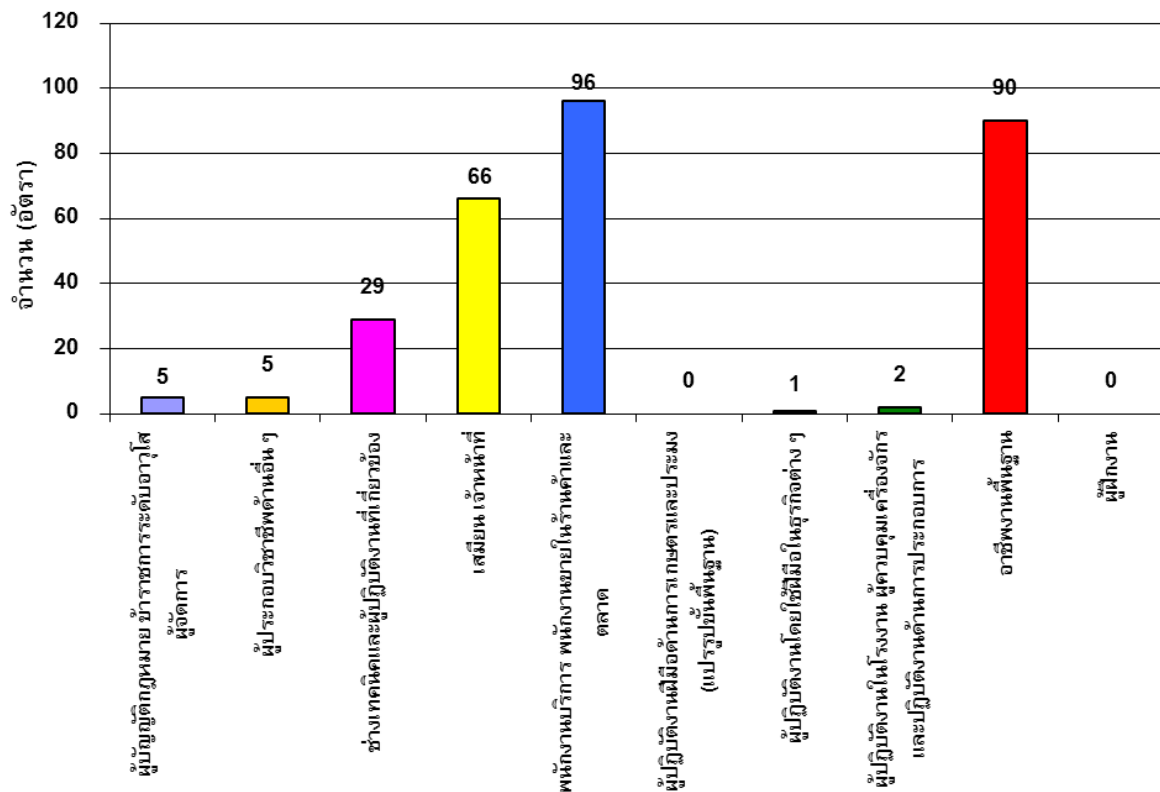
ตารางที่ 2-10 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	5	14	5
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่นๆ	5	5	5
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	29	20	9
เสมียน เจ้าหน้าที่	66	34	27
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	96	53	43
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	-	9	-
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	1	8	1
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	2	13	2
อาชีพงานพื้นฐาน	90	37	20
ผู้ฝึกงาน	-	-	-
รวม	294	193	112

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-10 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.3) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

สำหรับตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่ามีตำแหน่งงานว่างสำหรับแรงงานที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ามากที่สุด 100 อัตรา (ร้อยละ 34.01) รองลงมาได้แก่ ระดับ มัธยมศึกษา 79 อัตรา (ร้อยละ 26.87) และระดับ ปวส. 39 อัตรา (ร้อยละ 19.27) ตามลำดับ ในขณะที่ผู้มาลงทะเบียนสมัครงาน¹ นั้น ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด 97 คน (ร้อยละ 50.26) รองลงมาได้แก่ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า 37 คน (ร้อยละ 19.17) และระดับปริญญาตรี 31 คน (ร้อยละ 16.06)

ส่วนการบรรจงาน² นั้น มีการบรรจงานแรงงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 39 คน (ร้อยละ 34.82) รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา 35 คน (ร้อยละ 31.25) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า 9 คน (ร้อยละ 8.04) (ตารางที่ 2-11)

¹ ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน คือ ผู้ลงทะเบียนสมัครงานคนใหม่ที่มาใช้บริการ ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงาในไตรมาสนี้

² ผู้บรรจงาน คือ ผู้ลงทะเบียนสมัครงานใหม่และผู้ลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสถัดไป ที่มาใช้บริการกับสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา แต่เพิ่งได้รับการบรรจงานในไตรมาสนี้

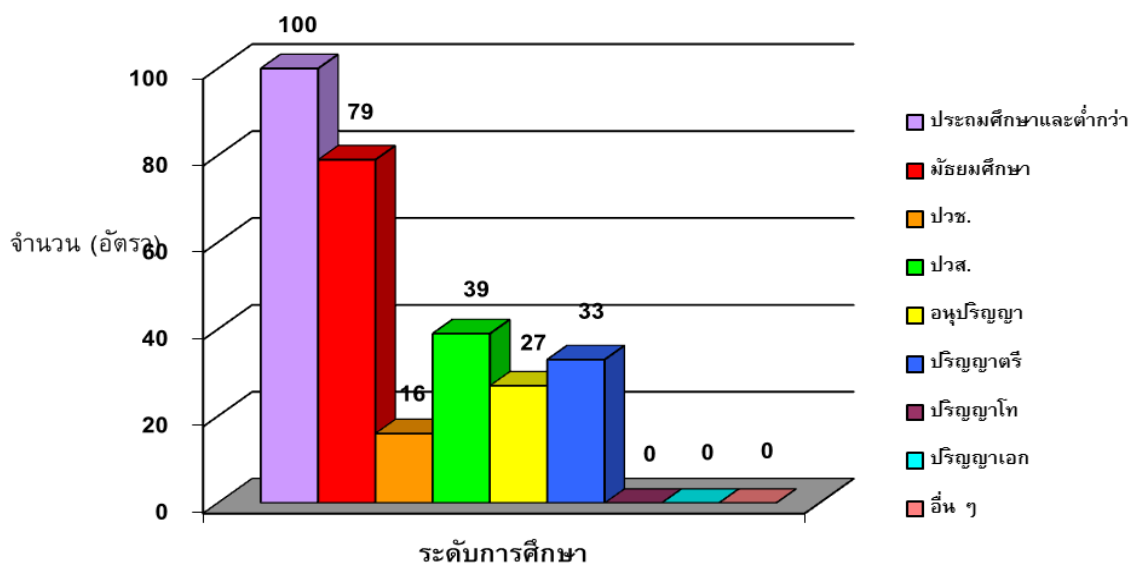

ตารางที่ 2-11 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	100	37	9
มัธยมศึกษา	79	97	35
ปวช.			
- พาณิชย	-	-	6
- ช่าง	-	1	1
- อื่นๆ	16	8	1
ปวส.			
- พาณิชย	-	2	8
- ช่าง	-	2	3
- อื่นๆ	39	14	8
อนุปริญญา	27	1	1
ปริญญาตรี	33	31	39
ปริญญาโท	-	-	1
ปริญญาเอก	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-
รวม	294	193	112

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-11 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2) แรงงานต่างด้าว

2.1) จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

ณ เดือนธันวาคม 2556 จังหวัดพังงามีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน รวมทั้งสิ้นจำนวน 33,162 คน ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่ากลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรและอนุญาตทำงานมีมากกว่าคนต่างด้าวเข้าเมือง โดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยเป็นคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองฯ ร้อยละ 0.12 และคนต่างด้าวเข้าเมือง โดยถูกต้องตามกฎหมาย ร้อยละ 98.32

กลุ่มคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวในกลุ่มหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ คนที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติ จำนวน 32,605 คน (ร้อยละ 98.44) รองลงมาได้แก่ กลุ่มประเภทชั่วคราวทั่วไป 509 คน (ร้อยละ 1.54) กลุ่มมาตรา 10 ส่งเสริมการลงทุน (BOI) 9 คน (ร้อยละ 0.03) (ตารางที่ 2-12)

สำหรับกลุ่มคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น เป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราวเพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานระดับล่างในประเทศไทย โดยเป็นชนกลุ่มน้อย 39 คน (ร้อยละ 100) และกลุ่มแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ตามมติคณะรัฐมนตรี 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว และกัมพูชา ณ เดือนธันวาคม 2556 ไม่มีรายงานแจ้งเข้ามาเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองฯ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน (ตารางที่ 2-13)

ตารางที่ 2-12 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง
ณ เดือนธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

หน่วย: คน

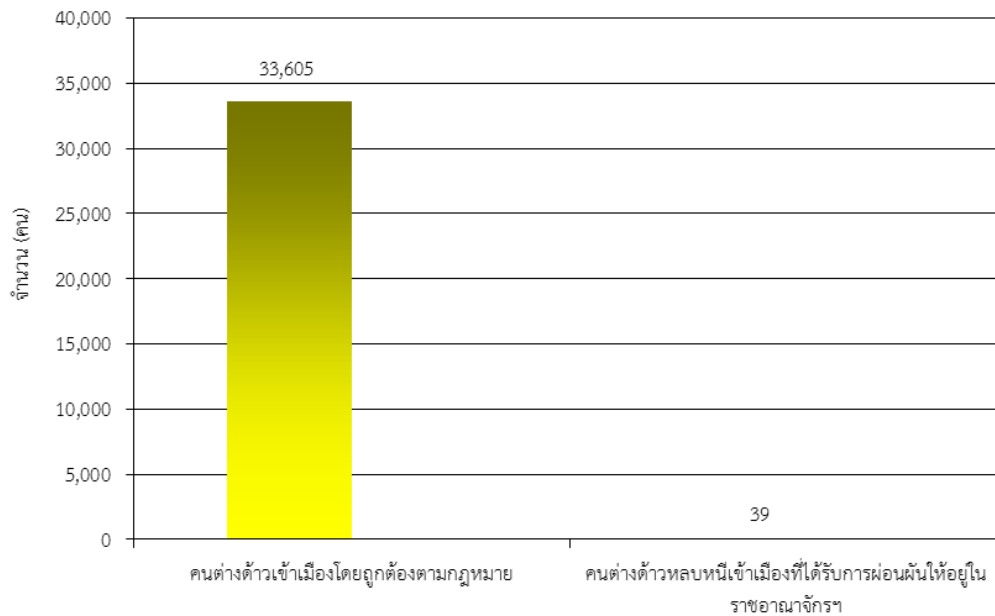
คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกต้องกฎหมาย						คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย			รวมทั้งสิ้น
มาตรา 9				มาตรา 10 ส่งเสริม การลงทุน (BOI)	รวม	มาตรา 13		รวม	
ตลอดชีพ	ชั่วคราว ทั่วไป	ชั่วคราว (MOU)				ชนกลุ่มน้อย	มติ ครม. (3 สัญชาติ)		
		นำเข้า	พิสูจน์ สัญชาติ						
-	509	-	32,605	9	33,123	39	-	39	33,162

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : ไม่ได้แสดงเป็นไตรมาส เนื่องจากเป็นข้อมูลสะสม

แผนภาพที่ 2-12 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและแรงงานต่างด้าว
หลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ ณ ธันวาคม 2556
ของจังหวัดพังงา

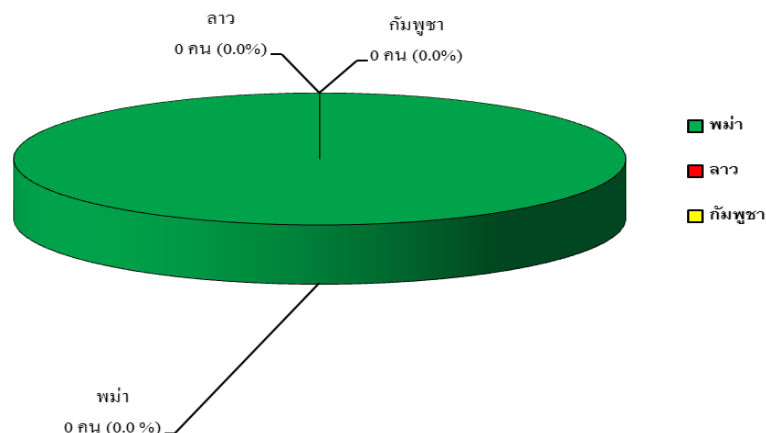
ตารางที่ 2-13 จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ
จำแนกตามสัญชาติ ณ เดือนธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

หน่วย: คน

สัญชาติ (คน)			รวมทั้งสิ้น
พม่า	ลาว	กัมพูชา	
-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-13 สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรฯ
จำแนกตามสัญชาติ ณ เดือนธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

กลุ่มแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติที่เข้ามาทำงาน ณ เดือนธันวาคม 2556 มีจำนวน 557 คน สาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานมากที่สุดในจังหวัดพังงาได้แก่ อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ มีผู้ทำงานมากที่สุด 220 คน (ร้อยละ 39.50) รองลงมาได้แก่ อาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ 137 อัตรา (ร้อยละ 24.60) และอาชีพผู้ปฏิบัติงานโดยฝีมือในธุรกิจต่างๆ 38 คน (ร้อยละ 6.82) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-14)

โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายแยกประเภทสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด ได้แก่ สัญชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 92 คน (ร้อยละ 16.52) รองลงมาได้แก่ สัญชาติอังกฤษ 44 คน (ร้อยละ 7.90) และสัญชาติอเมริกัน 38 คน (ร้อยละ 6.82) สำหรับกลุ่มในสัญชาติอื่นๆ นั้นมีจำนวน 302 คน (ร้อยละ 54.22)

ตารางที่ 2-14 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ) ณ เดือนธันวาคม 2556

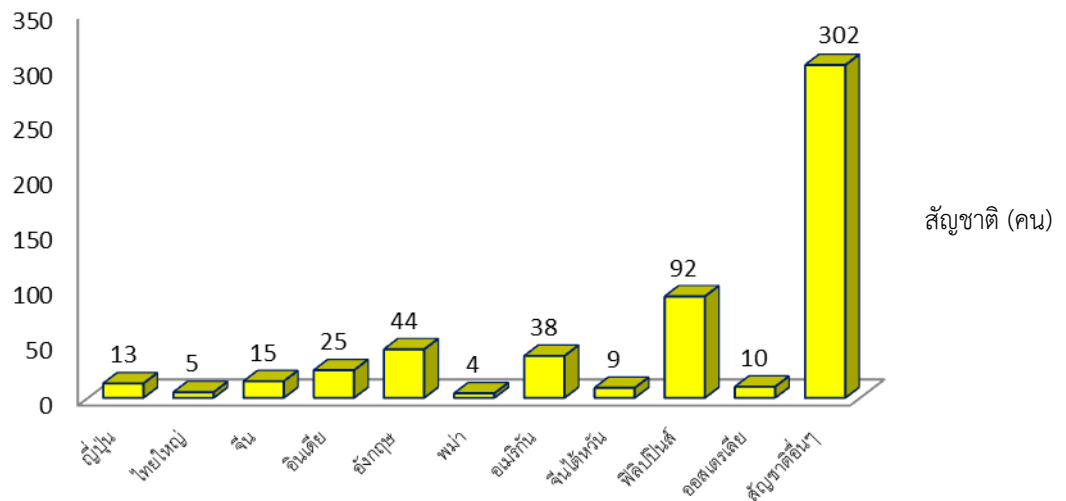
ประเภทอาชีพ	สัญชาติ (คน)											รวม
	ญี่ปุ่น	ไทยใหญ่	จีน	อินเดีย	อังกฤษ	พม่า	อเมริกา	จีนไต้หวัน	ฟิลิปปินส์	ออสเตรเลีย	สัญชาติอื่นๆ	
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย	2	-	3	5	9	-	4	4	41	1	151	220
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	6	-	10	8	7	-	17	2	12	4	71	137
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	23	24
4. เสมียน เจ้าหน้าที่	-	-	-	2	1	-	4	1	7	-	6	21
5. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	-	-	-	1	-	3	-	-	3	-	11	18
6. ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	1	1	-	-	2	-	-	-	10	-	24	38
8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	1	3	1	1	2	1	-	-	-	-	-	9
9. อาชีพงานพื้นฐาน	-	-	-	-	9	-	4	2	-	1	16	32
10. ผู้ฝึกงาน	-	-	1	1	-	-	-	-	19	-	-	21
11. ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอาจสามารถจัดประเภทอาชีพ	3	-	-	7	14	-	8	-	-	4	-	36
รวม	13	5	15	25	44	4	38	9	92	10	302	557

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : ไม่ได้แสดงเป็นไตรมาส เนื่องจากเป็นข้อมูลสะสม

แผนภาพที่ 2-14 อันดับแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติ
ที่เข้ามาทำงานมากที่สุด (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ) ณ เดือนธันวาคม 2556

3) การจัดหางานต่างประเทศ

3.1) จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้ไปทำงานต่างประเทศ

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงามีการอนุญาตให้แรงงานไปทำงานต่างประเทศจำนวน 55 คน โดยเมื่อพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่าส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งโดยการต่ออายุสัญญาจำนวน 37 คน (ร้อยละ 67.27) และประเภทเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 32.73) (ตารางที่ 2-15)

ตารางที่ 2-15 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

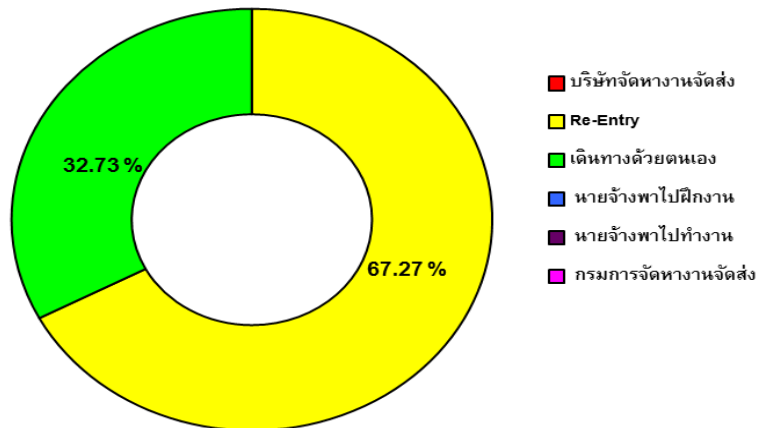
หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	-	-
Re-Entry	37	67.27
เดินทางด้วยตนเอง	18	32.73
นายจ้างพาไปฝึกงาน	-	-
นายจ้างพาไปทำงาน	-	-
กรมการจัดหางานจัดส่ง	-	-
รวม	55	100

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-15 สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

3.2) ภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศพบว่าแรงงานได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานในภูมิภาคเอเชีย ร้อยละ 100 (จำนวน 55 คน) (ตารางที่ 2-16)

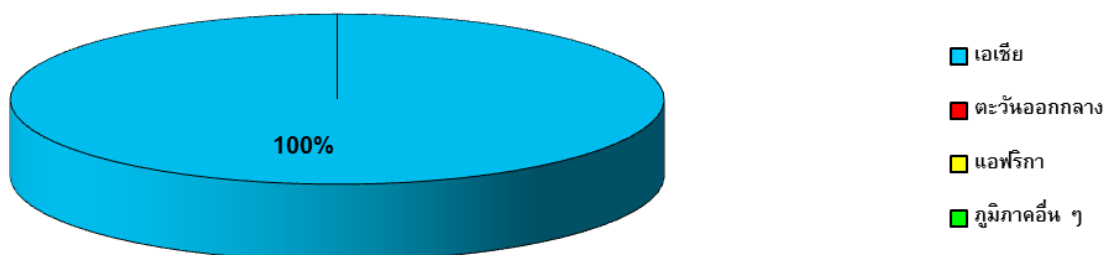
ตารางที่ 2-16 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เอเชีย	55	100
ตะวันออกกลาง	-	-
แอฟริกา	-	-
ภูมิภาคอื่น ๆ	-	-
รวม	55	100

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-16 จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

4) การส่งเสริมการมีงานทำ

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงาได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ 83 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 1,775 คน จำแนกเป็นกิจกรรมแนะแนวอาชีพเพื่อส่งเสริมการมีงานทำจำนวน 48 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 1,013 คน เป็นชาย 429 คน (ร้อยละ 42.35 ของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) และหญิง 584 คน (ร้อยละ 57.65 ของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) รองลงมากิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ 35 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์ 762 คน เป็นชาย 266 คน (ร้อยละ 34.91 ของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) และหญิง 496 คน (ร้อยละ 65.09 ของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) (ตารางที่ 2-17)

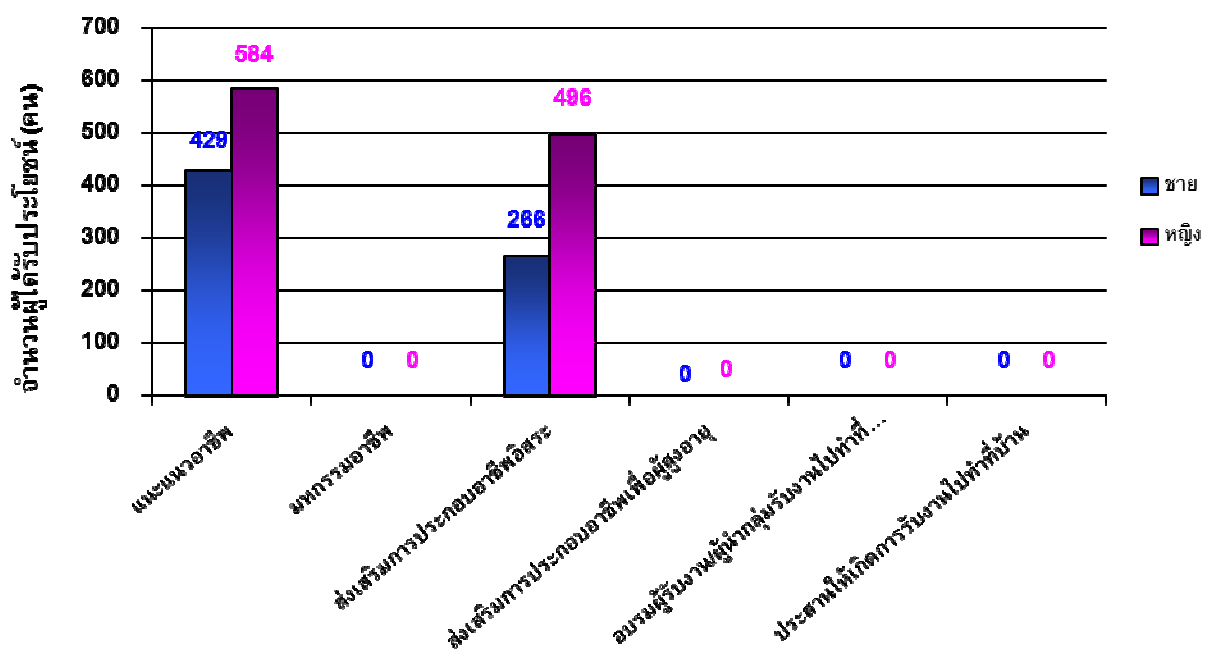
ตารางที่ 2-17 กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำจำแนกตามประเภทกิจกรรม

ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	48	429	584	1,013
มหกรรมอาชีพ	-	-	-	-
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	35	266	496	762
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	-	-	-	-
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	-	-	-	-
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	-	-	-	-
รวม	83	695	1,080	1,775

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-17 เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่างๆ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงา

5) ผู้ประกันตนขอรับสิทธิประโยชน์

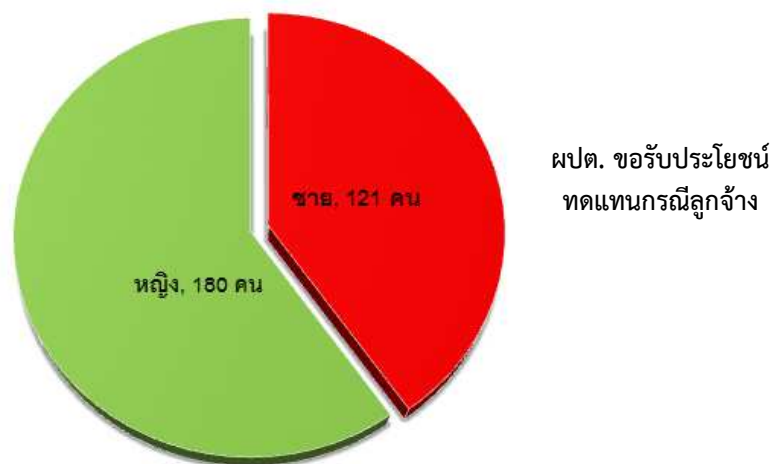
ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีถูกเลิกจ้างกับทางสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม ปี 2556 จำนวน 301 ราย โดยแบ่งเป็น เพศชาย 121 คน (ร้อยละ 40.20 ของผู้ที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมด) และเพศหญิง 180 คน (ร้อยละ 59.80 ของผู้ที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมด) (ตารางที่ 2-18)

ตารางที่ 2-18 จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีถูกเลิกจ้าง
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556

ไตรมาส	จำนวน ผปต. ที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีถูกเลิกจ้าง		
	ชาย	หญิง	รวม
4/2556	121	180	301

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-18 จำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามประเภทมาตรฐาน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556

2.3 การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

1) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงาได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.1) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งสิ้น 16 คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่ากลุ่มช่างเครื่องกลมีผู้เข้ารับการฝึกมากที่สุด 16 คน (ร้อยละ 100) ทั้งนี้ไม่มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและส่วนหนึ่งอยู่ระหว่างการฝึก ซึ่งจะจบการฝึก ในไตรมาสที่ 1/2557 (ตารางที่ 2-19)

ตารางที่ 2-19 การฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

หน่วย: คน

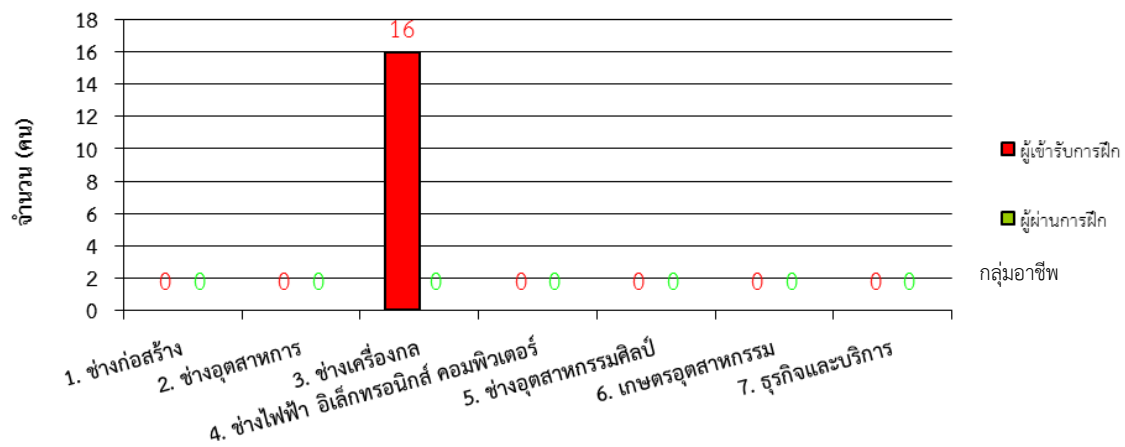
กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	0	0
2. ช่างอุตสาหกรรม	0	0
3. ช่างเครื่องกล	16	0
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	0	0
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	0	0
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	0
7. ธุรกิจและบริการ	0	0
รวม	16	0

หมายเหตุ : ช่างเครื่องกล อยู่ระหว่างฝึกอบรม วันที่ 11 พ.ย. 56 – 16 มี.ค. 57 จำนวน 16 คน

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-19 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.2) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 311 คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่ากลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุด 311 คน (ร้อยละ 100) ของ ผู้เข้ารับการ ฝึกฯ สำหรับกลุ่มอาชีพที่มีร้อยละการผ่านการฝึกฯ สูงที่สุดได้แก่ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ 311 คน ร้อยละ 100 (ตารางที่ 2-20)

ตารางที่ 2-20 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

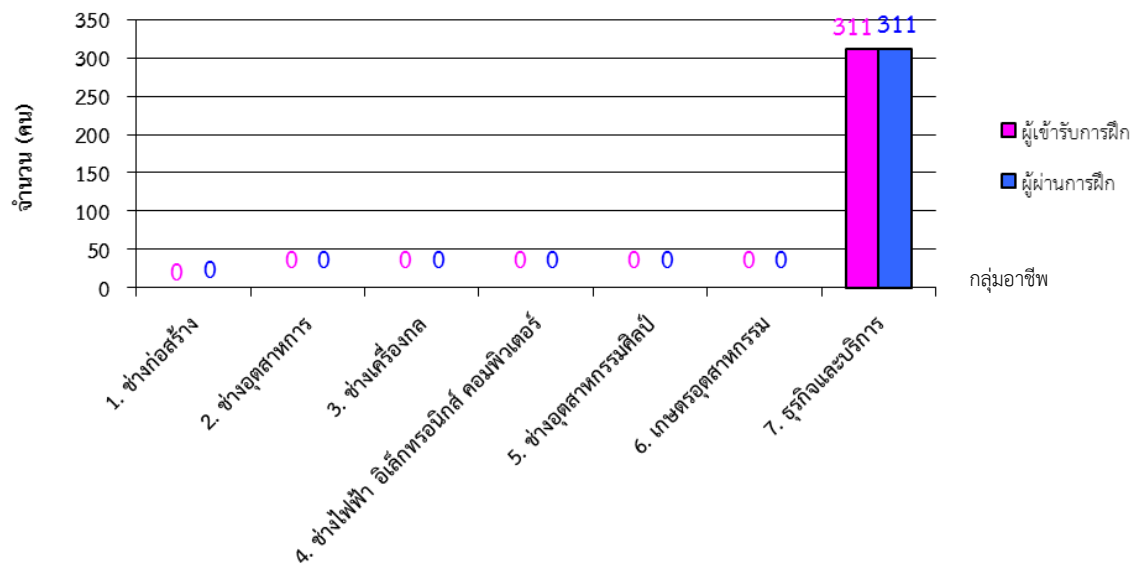
หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	0	0
2. ช่างอุตสาหกรรม	0	0
3. ช่างเครื่องกล	0	0
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	0	0
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	0	0
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	0
7. ธุรกิจและบริการ	311	311
รวม	311	311

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-20 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.2) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่ามีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 15 คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่ากลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมากที่สุด 15 คน (ร้อยละ 100) ของ ผู้เข้ารับการ ฝึกฯ สำหรับกลุ่มอาชีพที่มีร้อยละการผ่านการฝึกฯ สูงที่สุดได้แก่ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ 15 คน (ร้อยละ 100) (ตารางที่ 2-21)

ตารางที่ 2-21 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

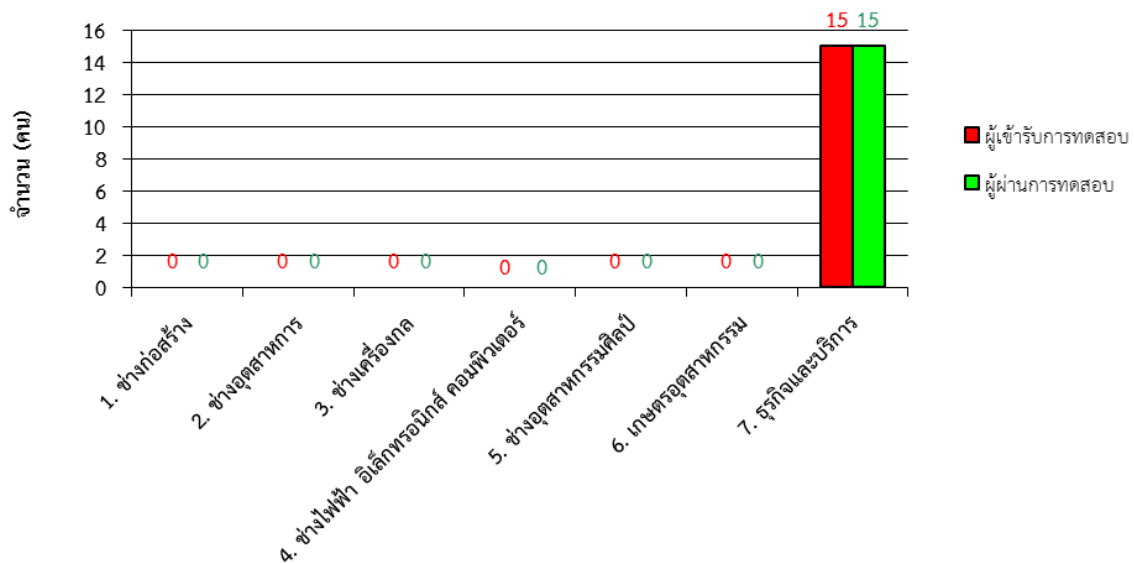
หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
1. ช่างก่อสร้าง	0	0
2. ช่างอุตสาหกรรม	0	0
3. ช่างเครื่องกล	0	0
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	0	0
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	0	0
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	0
7. ธุรกิจและบริการ	15	15
รวม	15	15

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-21 เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2.4 การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

1) การตรวจแรงงาน

1.1) การตรวจคุ้มครองแรงงาน

การตรวจแรงงาน คือ การตรวจสอบสถานประกอบการซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการคุ้มครองแรงงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมาย ขณะเดียวกันจะเป็นมาตรการในการกำกับดูแลและกระตุ้นให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและเอาใจใส่ดูแลลูกจ้างของตนให้มากขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การตรวจสอบสถานประกอบการมิใช่เป็นการจับผิดนายจ้าง หากแต่เป็นการตรวจเพื่อแนะนำให้ความรู้ในการปฏิบัติที่ถูกต้องแก่นายจ้าง รวมทั้งสร้างความเข้าใจแก่ลูกจ้าง/ผู้ใช้แรงงานเพื่อให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายอีกด้วย

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งสิ้น 58 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 3,063 คน จำแนกเป็นชาย 1,569 คน (ร้อยละ 51.22 ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) หญิง 1,494 คน (ร้อยละ 48.76) ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 20-49 คน ร้อยละ 32.76 (19 แห่ง) รองลงมาได้แก่ สถานประกอบการขนาด 1-4 คน ร้อยละ 17.24 (10 แห่ง) ขนาด 5-9 คนและ ขนาด 100-299 ร้อยละ 15.52 (9 แห่ง)

จากผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 98.28 (จำนวน 57 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 1.72 (จำนวน 1 แห่ง) (ตารางที่ 2-22)

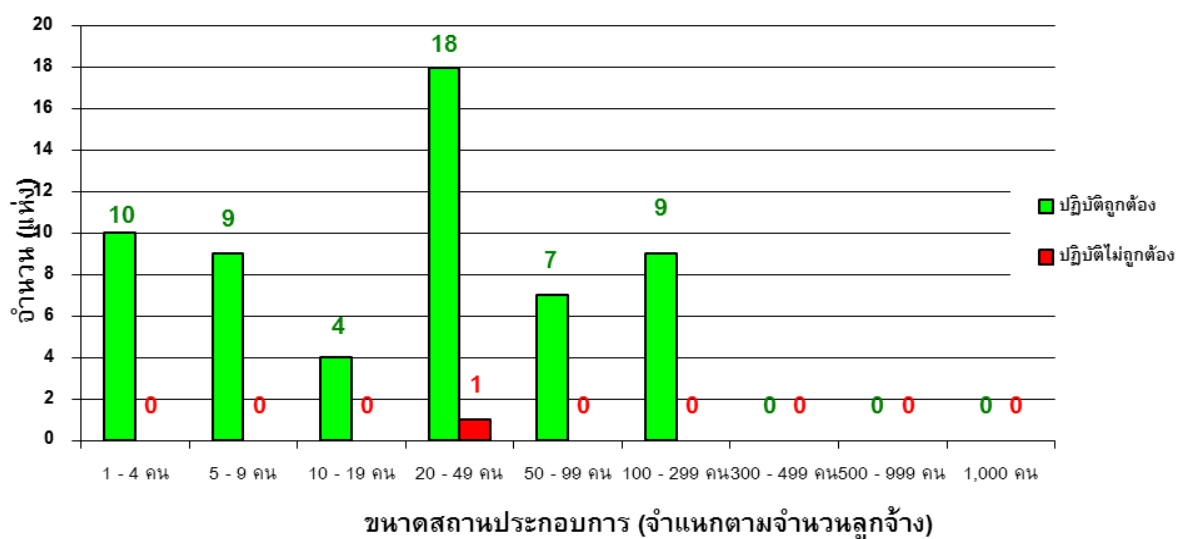
สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ในอุตสาหกรรมการผลิต พบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องในเรื่องข้อบังคับในการทำงาน เนื่องจากสถานประกอบการ มีได้ติดประกาศข้อบังคับการทำงาน ซึ่งได้แก่การกำหนดวันหยุด เวลาทำงาน เวลาพัก ฯลฯ ให้ลูกจ้างทราบทั่วกัน โดยตามระเบียบปฏิบัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) กำหนดให้นายจ้างต้องติดประกาศข้อบังคับการทำงานให้ลูกจ้างทราบ พร้อมส่งสำเนาประกาศให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบด้วย แต่ในทางปฏิบัตินายจ้างบางรายมิได้ติดประกาศหรือติดประกาศแต่ไม่ได้ทำสำเนาแจ้งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาทราบ จึงถือว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ตารางที่ 2-22 การตรวจแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	10	9	10	-	19	10	-
5 - 9 คน	9	40	26	-	66	9	-
10 - 19 คน	4	38	17	-	55	4	-
20 - 49 คน	19	338	300	-	638	18	1
50 - 99 คน	7	310	244	-	554	7	-
100 - 299 คน	9	834	897	-	1,731	9	-
300-499 คน	-	-	-	-	-	-	-
500-999 คน	-	-	-	-	-	-	-
1,000 คน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	58	1,569	1,494	-	3,063	57	1

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-22 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.2) การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ

การตรวจความปลอดภัยในการทำงานเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง รวมถึงเป็นอีกมาตรการหนึ่งที่ได้ดำเนินการเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เจ้าของสถานประกอบการเห็นความสำคัญและตระหนักเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน

ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 42 แห่ง ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 20-49 คน ร้อยละ 38.10 (จำนวน 16 แห่ง) รองลงมาได้แก่สถานประกอบการขนาด 100-299 คน ร้อยละ 16.67 (จำนวน 7 แห่ง) และสถานประกอบการขนาด 1-4 คน และ 50-99 คน ร้อยละ 14.29 (จำนวน 6 แห่ง) ทั้งนี้ สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจสอบส่วนใหญ่อยู่ในประเภทการผลิต จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 30.95) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร จำนวน 12 แห่ง ร้อยละ 28.57 และอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม จำนวน 10 แห่ง ร้อยละ 23.81 ตามลำดับ

จำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจมีทั้งสิ้น 2,681 คน เป็นชาย 1,415 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.78 ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) หญิง 1,266 คน (ร้อยละ 47.22) โดยเป็นลูกจ้างที่ทำงานในอุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 43.53 (จำนวน 1,167 คน) รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร ร้อยละ 40.10 (จำนวน 1,075 คน) และการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ร้อยละ 7.01 (จำนวน 188 คน) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-23)

ผลการตรวจความปลอดภัย พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.62 ปฏิบัติถูกต้อง (จำนวน 41 แห่ง) และมีสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องร้อยละ 2.38 (จำนวน 1 แห่ง) (ตารางที่ 2-24)

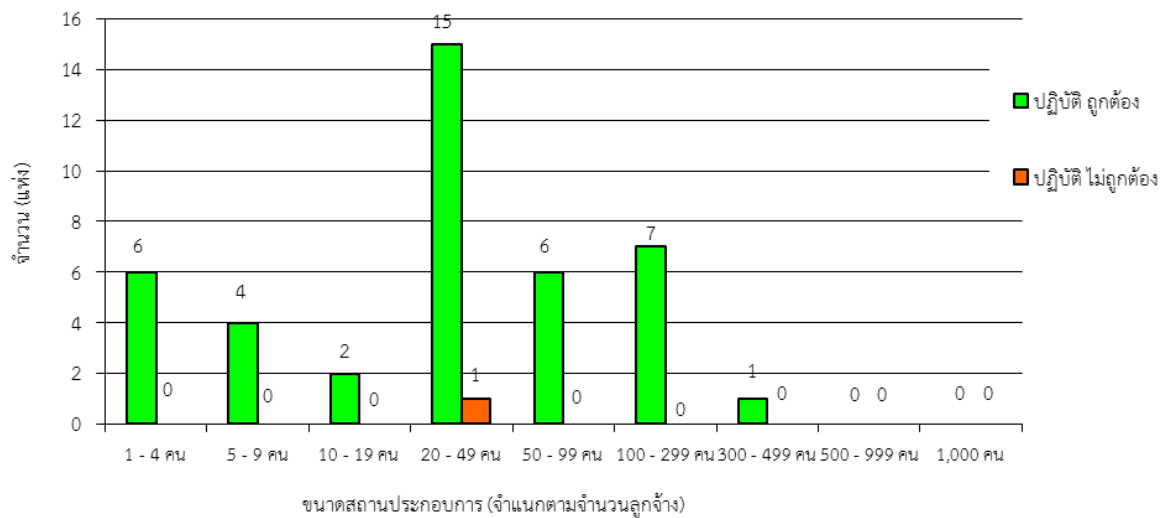
ตารางที่ 2-23 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1 - 4 คน	6	3	7	-	10	6	-
5 - 9 คน	4	22	7	-	29	4	-
10 - 19 คน	2	16	7	-	23	2	-
20 - 49 คน	16	332	249	-	581	15	1
50 - 99 คน	6	276	201	-	477	6	-
100 - 299 คน	7	622	583	-	1,205	7	-
300 - 499 คน	1	144	212	-	356	1	-
500 - 999 คน	-	-	-	-	-	-	-
1,000 คน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	42	1,415	1,266	-	2,681	41	1

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-23 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจ
ความปลอดภัยในการทำงาน ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

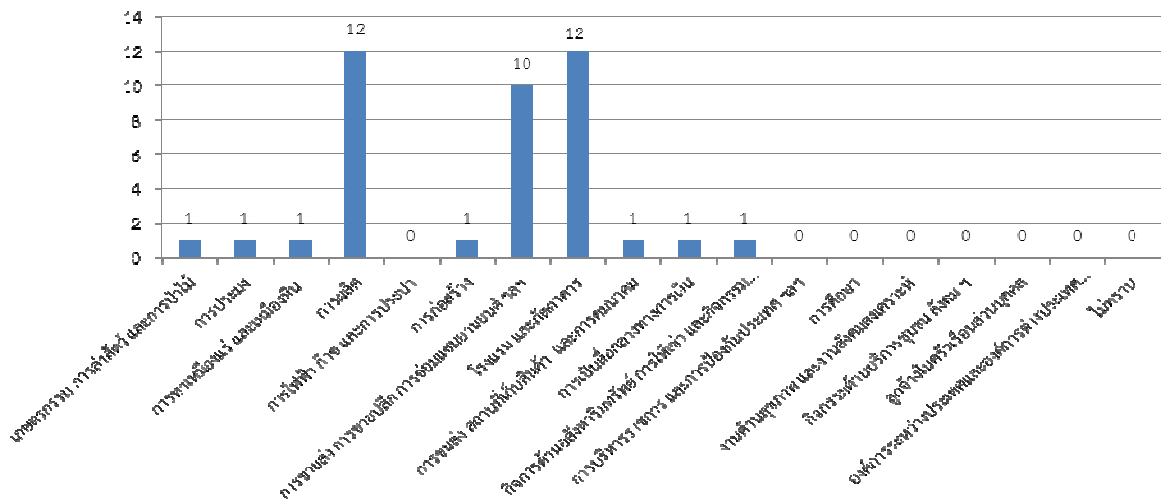

ตารางที่ 2-24 การตรวจความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามอุตสาหกรรม
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)	
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	1	49	1	-
2. การประมง	1	140	1	-
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1	48	1	-
4. การผลิต	13	1,167	12	1
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-
6. การก่อสร้าง	1	9	1	-
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	10	188	10	-
8. โรงแรม และภัตตาคาร	12	1,075	12	-
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1	1	1	-
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	1	2	1	-
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	1	2	1	-
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม	-	-	-	-
13. การศึกษา	-	-	-	-
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	-	-
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-	-	-
18. ไม่ทราบ (บริการซักรีด และซักแห้งผลิตภัณฑ์สิ่งทอฯ)	-	-	-	-
รวม	42	2,681	41	1

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-24 ประเภทอุตสาหกรรมที่มีสถานประกอบการปฏิบัติถูกต้อง
ในการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2) แรงงานสัมพันธ์

2.1) องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

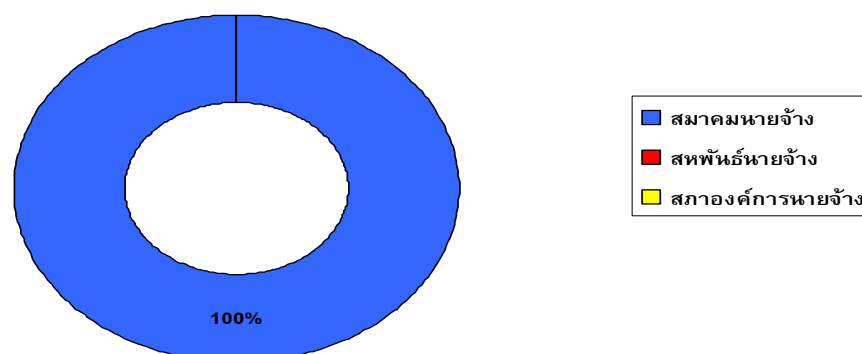
ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 พบว่าจังหวัดพังงามีองค์การนายจ้าง 2 แห่ง โดยทั้งหมดนั้นเป็นองค์กรประเภทสมาคมนายจ้าง สำหรับองค์การลูกจ้างนั้นยังไม่มีการจัดตั้ง (ตารางที่ 2-25)

ตารางที่ 2-25 จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์กร
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	2
สหพันธ์นายจ้าง	0
สภาองค์การนายจ้าง	0
รวม	2

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-25 สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่างๆ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2.2) ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

- ไตรมาส 4 ปี 2556 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา รายงานผลเบื้องต้น ไม่มีข้อมูลแจ้งเข้ามา เรื่องการเรียกร้อง ข้อพิพาท และข้อขัดแย้ง

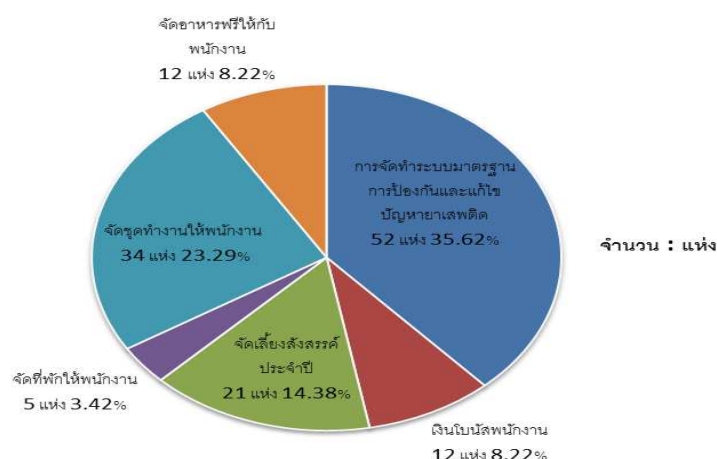
2.3) การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานจำแนกกิจกรรมส่งเสริม

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อให้การคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา ยังมีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการในสถานประกอบการ โดยในไตรมาส 4 ปี 2556 (ตุลาคม – ธันวาคม 2556) ได้ดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดสวัสดิการในรูปแบบต่างๆ ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงาน มีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานยังสถานประกอบการ จำนวน 146 แห่ง จำแนกเป็นกิจกรรมการจัดทำระบบมาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน 52 ครั้ง มีผู้ได้รับประโยชน์จำนวน 2,846 คน (ร้อยละ 38.86 ของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) (ตารางที่ 2-26)

ตารางที่ 2-26 การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานจำแนกกิจกรรมที่ส่งเสริม
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
1. การจัดทำระบบมาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	52	2,846
2. เงินโบนัสพนักงาน	12	574
3. จัดเลี้ยงสังสรรค์ประจำปี	21	1,275
4. จัดที่พักให้พนักงาน	15	182
5. จัดชุดทำงานให้พนักงาน	34	1,872
6. จัดอาหารฟรีให้กับพนักงาน	12	574
รวม	146	7,323

แผนภาพที่ 2-26 การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานจำแนกกิจกรรมที่ส่งเสริม
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2.5 การประกันสังคม

1) สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

1.1) จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน

ในไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จังหวัดพังงามีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม จำนวน 1,553 แห่ง และมีผู้ประกันตนรวมทั้งสิ้น 15,158 คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ มีจำนวนสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนมากที่สุด 386 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 24.86 ของสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต 337 แห่ง (ร้อยละ 21.70) และโรงแรมและภัตตาคาร 229 แห่ง (ร้อยละ 14.75) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกรายอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด จำนวน 5,364 คน (คิดเป็นร้อยละ 35.39 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต 3,145 คน (ร้อยละ 20.75) และการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ 2,266 คน (ร้อยละ 14.95) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-27)

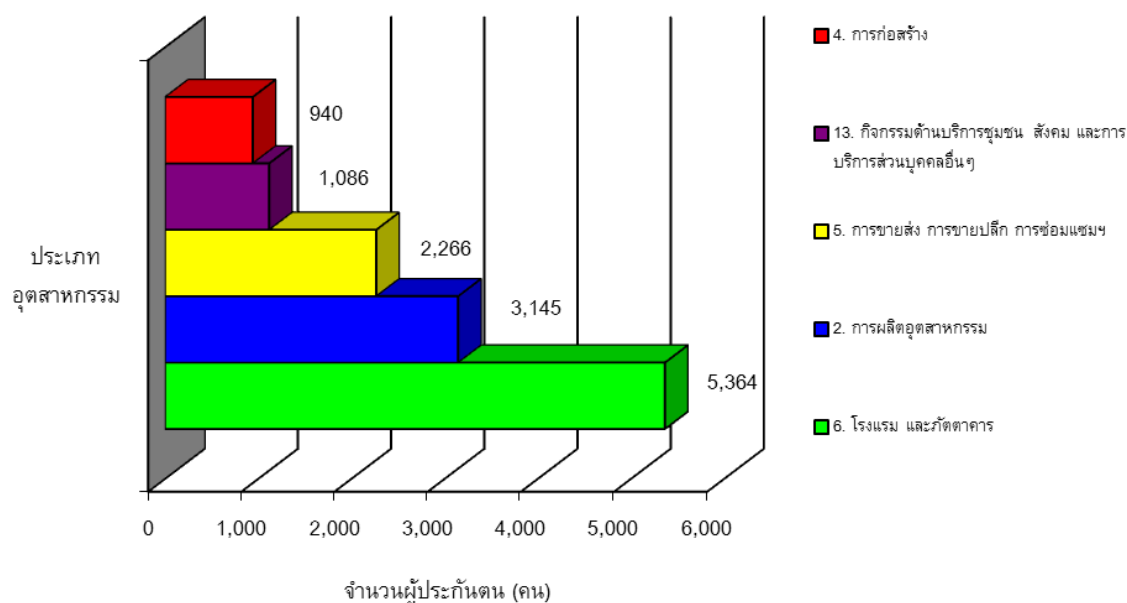
ตารางที่ 2-27 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกตามอุตสาหกรรม
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สปก.(แห่ง)	ผปต.(คน)
1. การสำรวจ การทำเหมืองแร่	13	264
2. การผลิต	337	3,145
3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	24	190
4. การก่อสร้าง	91	940
5. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ และของใช้ในครัวเรือน	386	2,266
6. โรงแรม และภัตตาคาร	229	5,364
7. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	225	889
8. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	68	287
9. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	39	275
10. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-
11. การศึกษา	-	-
12. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	15	41
13. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	99	1,117
14. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	26	376
15. องค์กรระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-	-
16. ประเภทกิจการอื่นๆ	1	4
รวม	1,553	15,158

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-27 5 อันดับประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 101-200 คน มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด จำนวน 3,996 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.94 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ สถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 21-50 คน จำนวน 3,543 คน (ร้อยละ 19.45) และสถานประกอบการที่มีการจ้างงานขนาดลูกจ้าง 201-500 คน จำนวน 3,208 (ร้อยละ 17.61) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-28)

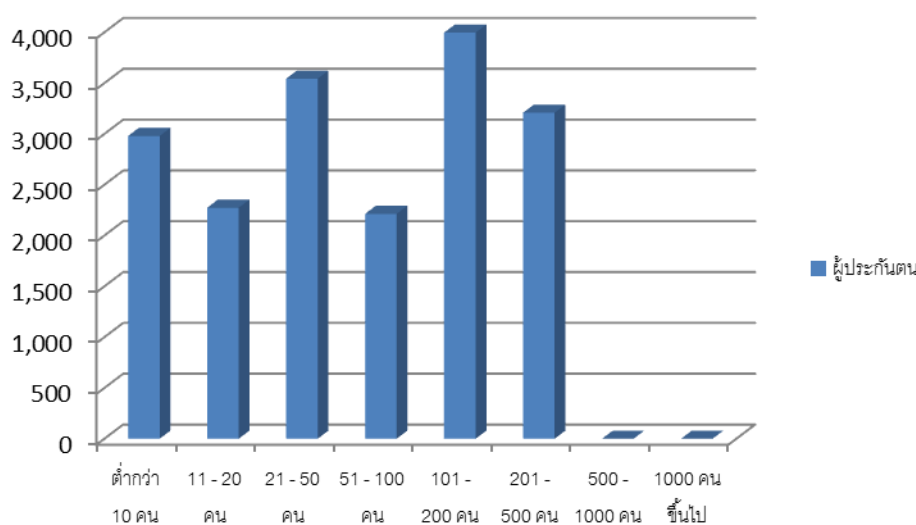
ตารางที่ 2-28 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
ต่ำกว่า 10 คน	883	2,980
10 - 20 คน	169	2,273
21 - 50 คน	117	3,543
51 - 100 คน	32	2,213
101 - 200 คน	29	3,996
201 - 500 คน	11	3,208
501 - 1000 คน	-	-
1000 คนขึ้นไป	-	-
รวม	1,241	18,213

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-28 ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

1.2) จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

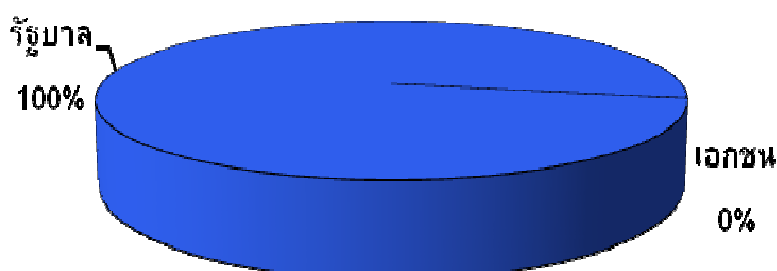
จังหวัดพังงามีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคมจำนวน 2 แห่ง ในไตรมาส 4/2556 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 แบ่งเป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล 2 แห่ง (ร้อยละ 100 ของสถานพยาบาลหลักทั้งหมด) และไม่มีสถานพยาบาลเอกชน (ตารางที่ 2-29)

ตารางที่ 2-29 จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	2
เอกชน	0
รวม	2

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-29 เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม
จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2) การใช้บริการประกันสังคม

2.1) การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

ในไตรมาส 4/2556 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดพังงาที่มารับบริการกองทุนประกันสังคมมีจำนวน 1,920 ราย (ร้อยละ 12.67 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมารับบริการสูงสุด ได้แก่ กรณีเจ็บป่วย จำนวน 1,029 ราย (ร้อยละ 53.59 ของผู้ให้บริการทั้งหมด) รองลงมาคือ กรณีว่างงาน 276 ราย (ร้อยละ 14.38) และกรณีสงเคราะห์บุตร 270 ราย (ร้อยละ 14.06) ตามลำดับ

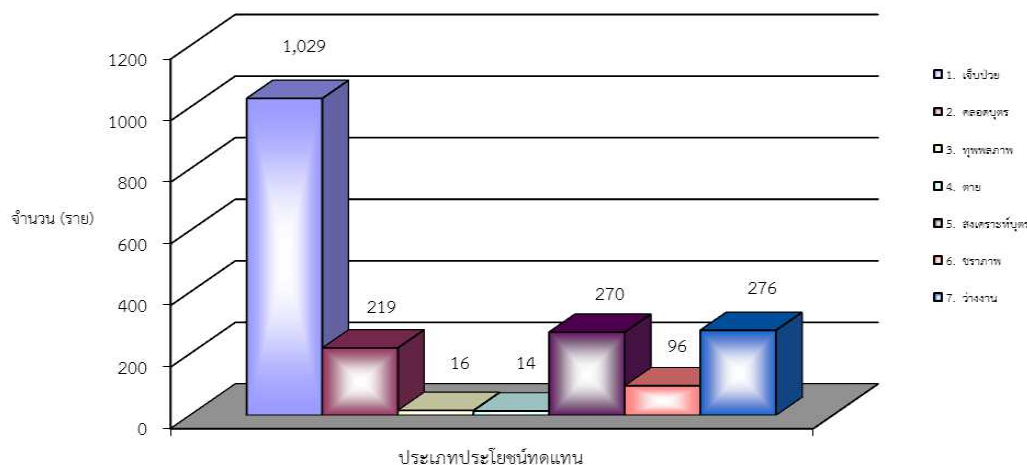
เมื่อพิจารณาปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่ากรณีคลอดบุตรมีการจ่ายเงินสูงสุด 3.21 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 40.32 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย) รองลงมาได้แก่ กรณีชราภาพ 2.87 ล้านบาท (ร้อยละ 36) และกรณีเจ็บป่วย 0.96 ล้านบาท (ร้อยละ 12.14) ตามลำดับ (ตารางที่ 2-30)

ตารางที่ 2-30 การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(เนื่องจากการไม่ทำงาน) ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ราย	บาท
1. เจ็บป่วย	1,029	967,982.55
2. คลอดบุตร	219	3,216,157.50
3. ทูพพลภาพ	16	36,611.00
4. ตาย	14	732,762.85
5. สงเคราะห์บุตร	270	38,800.00
6. ชราภาพ	96	2,870,562.91
7. ว่างงาน	276	112,827.60
รวม	1,920	7,975,704.41

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-30 จำนวนผู้ให้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

2.2) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ผู้ประกันตนจังหวัดพังงาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีจำนวน 40 คน เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการขนาด 201-500 คน มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานมากที่สุด ร้อยละ 25 ของผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด (จำนวน 10 คน) รองลงมาได้แก่ สถานประกอบการขนาด 101-200 คน ร้อยละ 22.50 (จำนวน 9 คน) และสถานประกอบการ ขนาด 1-10 ร้อยละ 17.50 (จำนวน 7 คน) (ตารางที่ 2-31)

จากการพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามความร้ายแรง พบว่าส่วนใหญ่เป็นการประสบอันตรายที่ต้องหยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 21 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.50 ของผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ การประสบอันตรายที่ต้องหยุดงานไม่เกิน 3 วัน จำนวน 18 คน (ร้อยละ 45) ทั้งนี้ และประสบอันตรายที่มีความร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิต จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.5)

โดยการประสบอันตรายส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากหรือสิ่งของตัด/บาด/ตำแทง ร้อยละ 30 (จำนวน 12 คน) รองลงมาได้แก่ การประสบอันตรายจากวัตถุหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ ร้อยละ 20 (จำนวน 8 คน) และการประสบอันตรายจากการตกที่สูง ร้อยละ 12.50 (จำนวน 5 คน) (ตารางที่ 2-32)

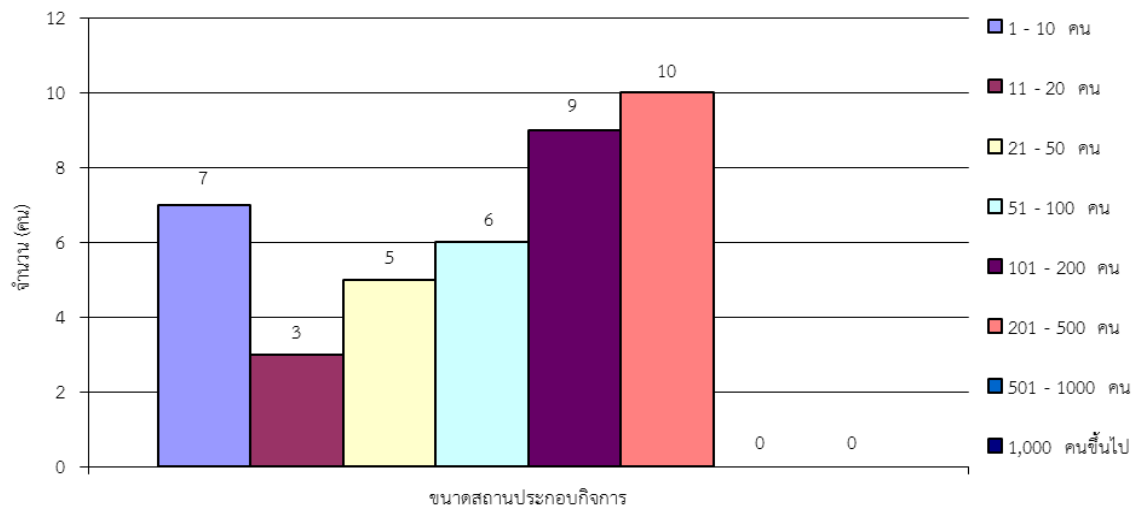
ตารางที่ 2-31 การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (ในกองทุน) ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ขนาดสถานประกอบกิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	รวม
1 - 10 คน	1	-	-	5	1	7
11 - 20 คน	-	-	-	1	2	3
21 - 50 คน	-	-	-	-	5	5
51 - 100 คน	-	-	-	4	2	6
101 - 200 คน	-	-	-	4	5	9
201 - 500 คน	-	-	-	7	3	10
501 - 1000 คน	-	-	-	-	-	-
1,000 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	1	0	0	21	18	40

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-31 เปรียบเทียบจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

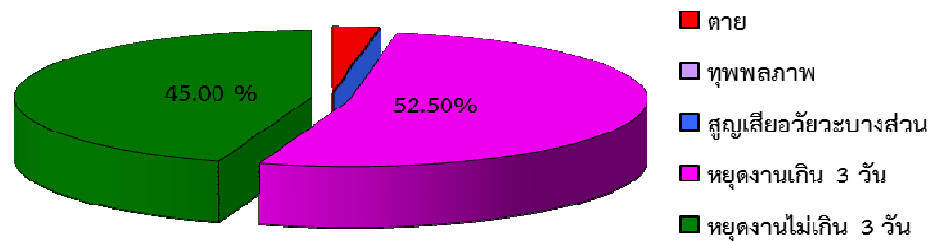
ตารางที่ 2-32 การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความร้ายแรง
และสาเหตุการประสบอันตราย(ในกองทุน) ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

สาเหตุการประสบอันตราย	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	รวม
1. ตกจากที่สูง	1	-	-	2	2	5
2. หกล้ม สิ้นล้ม	-	-	-	-	-	-
3. อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	-	-	-	-	-	-
4. วัตถุหรือสิ่งของพังทลายหล่นทับ	-	-	-	6	2	8
5. วัตถุหรือสิ่งของกระแทก/ชน	-	-	-	2	2	4
6. วัตถุหรือสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	-	-	-	1	1	2
7. วัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ตำแทง	-	-	-	5	7	12
8. วัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา	-	-	-	1	2	3
9. ยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	-	-	-	-	-	-
10. ประสบอันตรายจากท่าทางการทำงาน	-	-	-	-	-	-
11. อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	-	-	-	1	-	1
12. วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	-	-	-	1	-	1
13. ไฟฟ้าช็อต	-	-	-	-	1	1
14. ผลจากความร้อนสูง/สัมผัสของร้อน	-	-	-	1	-	1
15. ผลจากความเย็นจัด/สัมผัสของเย็น	-	-	-	1	-	1
16. สัมผัสสิ่งมีพิษ-สารเคมี	-	-	-	-	-	-
17. อันตรายจากรังสี	-	-	-	-	-	-
18. อันตรายจากแสง	-	-	-	-	-	-
19. ถูกทำร้ายร่างกาย	-	-	-	-	-	-
20. ถูกสัตว์ทำร้าย	-	-	-	-	-	-
21. โรคเนื่องจากการทำงาน	-	-	-	-	-	-
22. อื่น ๆ (ภัยพิบัติ)	-	-	-	-	1	1
รวม	1	0	0	21	18	40

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-32 สัดส่วนของผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามความร้ายแรง ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพิจิตร

2.3) ประเภทมาตรฐานผู้ประกันตน

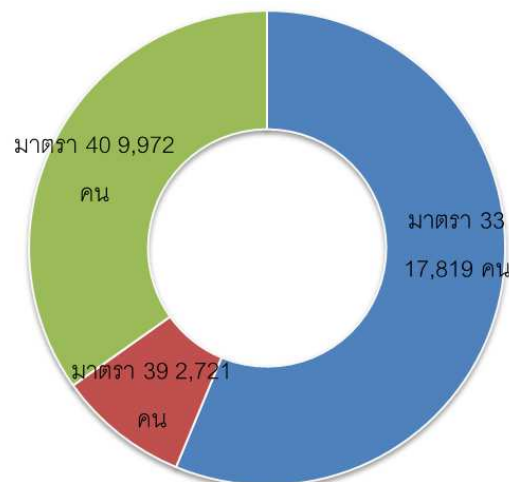
ผู้ประกันตนแยกตามประเภทมาตรฐาน 3 มาตรา จังหวัดพิจิตร ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม ปี 2556 มีจำนวน 31,608 คน โดยแบ่งประเภทตามมาตรานี้ ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 17,781 คน (ร้อยละ 56.25) ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 จำนวน 2,817 คน (ร้อยละ 8.91) และผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จำนวน 11,010 คน (ร้อยละ 34.83) (ตารางที่ 2-33)

ส่วนของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน จังหวัดพิจิตร ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม มีจำนวน 219 คน

ตารางที่ 2-33 จำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามประเภทมาตรฐาน ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556

ผู้ประกันตน	จำนวน (คน)
มาตรา 33	17,781
มาตรา 39	2,817
มาตรา 40	11,010
รวม	31,608

แผนภาพที่ 2-33 จำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามประเภทมาตรฐาน
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556

3) การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

ในไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีสถานประกอบการเลิกกิจการจำนวน 33 แห่ง และลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน 169 คน จำแนกเป็นสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 1-9 คน จำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 90.91) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 74 คน (ร้อยละ 43.79) และสถานประกอบการที่มีการจ้างงาน 10 คนขึ้นไป จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 9.09) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 95 คน (ร้อยละ 56.21) (ตารางที่ 2-34)

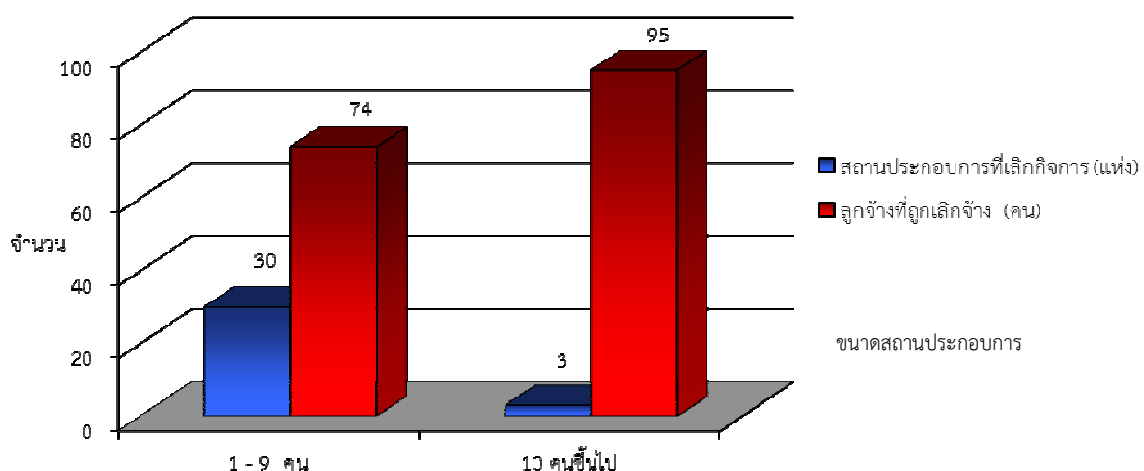
เมื่อพิจารณาจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างตามประเภทกิจการ พบว่ากิจการร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า มีจำนวนผู้ถูกเลิกจ้างมากที่สุด จำนวน 71 คน (ร้อยละ 42.01 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) รองมาได้แก่ กิจการการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 21.89 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) และกิจการร้านค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 13.01 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด) (ตารางที่ 2-35)

ตารางที่ 2-34 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างจำแนกตามขนาด
สถานประกอบการ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง (คน)
1 - 9 คน	30	74
10 คนขึ้นไป	3	95
รวม	33	169

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-34 จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

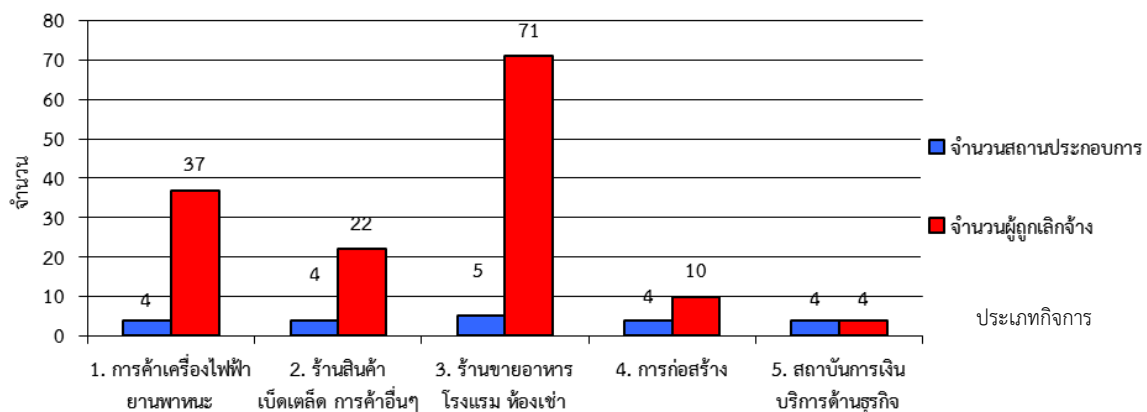

ตารางที่ 2-35 ประเภทกิจการที่เลิกจ้างและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตามประเภทกิจการ
ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

ประเภทกิจการ	จำนวนสถานประกอบการ	จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง
1. การค้าเครื่องไฟฟ้า ยานพาหนะ	4	37
2. ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่นๆ	4	22
3. ร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า	5	71
4. การก่อสร้าง	4	10
5. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	4	4
6. อื่น ๆ	12	25
รวม	33	169

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 2-35 ประเภทกิจการที่เลิกจ้างและจำนวนลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำแนกตาม
ประเภทกิจการ ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ของจังหวัดพังงา

บทที่ 3

ผลการสำรวจอุปสงค์และอุปทานแรงงานจังหวัดพังงา

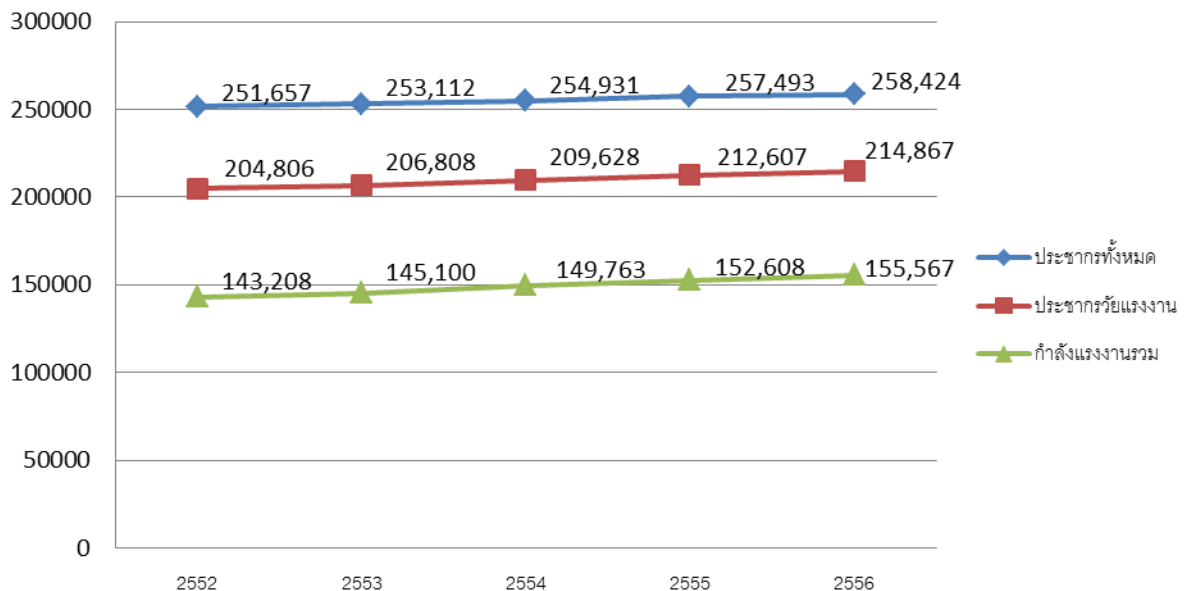
ผลการสำรวจอุปสงค์และอุปทานแรงงานจังหวัดพังงา เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการและข้อมูลการผลิตบุคลากรของสถานศึกษาภายในจังหวัดจาก “โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บข้อมูลตลาดแรงงานในระดับจังหวัดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน” ของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ปี พ.ศ. 2556 โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 โครงสร้างประชากร ประชากรวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน

จากการดำเนินการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยผลการสำรวจข้อมูลภาวะการทำงานของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติไตรมาส 1 ของปี 2556 พบว่า ในปี 2556 จังหวัดพังงามีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น 258,424 คน โดยเป็นประชากรในวัยแรงงานจำนวน 214,867 คน ในจำนวนนี้เป็นกำลังแรงงานรวมจำนวน 155,567 คน (คิดเป็นร้อยละ 72.40) โดยเป็นผู้มีงานทำจำนวน 155,496 คน (คิดเป็นร้อยละ 99.94 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงปี 2552-2556 จำนวนกำลังแรงงานรวมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด ในปี 2552 มีจำนวนกำลังแรงงานรวมประมาณ 143,208 คน เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 155,567 คน ในปี 2556 คิดเป็นอัตราส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.63 เมื่อเทียบกับปี 2552 และเป็นอัตราส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.25 เมื่อเทียบกับปี 2554

แผนภาพที่ 3-1 จำนวนประชากร ประชากรในวัยแรงงาน และกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ปี 2552-2556

หมายเหตุ : ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลประมาณการจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ไตรมาส 1 ปี 2556

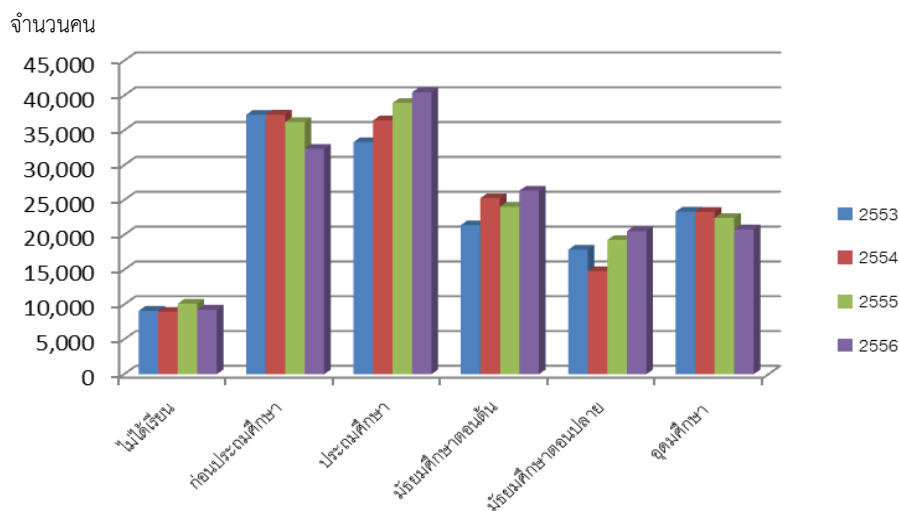
เมื่อพิจารณาถึงจำนวนกำลังแรงงานในแต่ละระดับการศึกษา เฉลี่ย 4 ไตรมาส ปี 2553-2556 พบว่า ในระดับประถมศึกษา มีจำนวนกำลังแรงงานเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ กำลังแรงงานในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ โดยในปี 2555 มีกำลังแรงงานที่ไม่ได้เรียน 6.71 คน ก่อนประถมศึกษา 23.97 คน ประถมศึกษา 25.79 คน มัธยมศึกษาตอนต้น 15.91 คน มัธยมศึกษาตอนปลาย 12.76 คน และระดับอุดมศึกษา 14.85 คน ตามลำดับ (แผนภาพที่ 3-2)

1) โครงสร้างการจ้างงาน

1.1) จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา

ในช่วงปี 2550-2556 ภาวะการจ้างงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในทุกระดับการศึกษา โดยในปี 2551 ระดับการศึกษาที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด คือ ระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวนผู้มีงานทำประมาณ 4.6 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 17.17 เมื่อเทียบกับปี 2550 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย และระดับ ปวส. มีจำนวนผู้มีงานทำประมาณ 3.6 ล้านคน และ 1.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 6.68 และ 6.54 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 3-1

แผนภาพที่ 3-2 จำนวนกำลังแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา เฉลี่ย 4 ไตรมาส ปี 2553-2556

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา เฉลี่ย 2 ไตรมาส

ตารางที่ 3-1 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา เฉลี่ย 4 ไตรมาส ปี 2550-2556

(หน่วย: พันคน)

ระดับการศึกษา	2550	2551	2552	2553	2554	2555	**2556
ไม่มีการศึกษา	10,741	8,877	10,467	14,596	13,599	14,534	15,305
ต่ำกว่าประถม	53,255	48,269	55,040	58,789	59,531	58,384	54,702
ประถมศึกษา	38,127	38,022	42,533	43,200	46,145	49,859	51,440
มัธยมตอนต้น	35,060	31,379	32,695	36,597	41,411	37,445	40,916
มัธยมตอนปลาย	20,047	20,081	20,935	24,992	20,210	24,845	26,697
อุดมศึกษา	18,493	17,023	22,829	27,179	27,697	25,945	24,451

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา เฉลี่ย 2 ไตรมาส

1.2) โครงสร้างการว่างงาน

ในช่วงปี 2550-2556 โดยในปี 2550 มีจำนวนผู้ว่างงาน จำนวน 1,805 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.40 และในปี 2551 มีจำนวนผู้ว่างงาน 1,442 คน ร้อยละ 1.04 ในช่วงปี 2552 – 2555 จำนวน ผู้ว่างงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลง โดยในปี 2555 มีจำนวนผู้ว่างงาน 1,210 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.81 และปรับสูงขึ้นในปี 2556 มีจำนวนผู้ว่างงาน 1,712 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-2, แผนภาพที่ 3-3)

ตารางที่ 3-2 จำนวนผู้ว่างงาน อัตราการว่างงาน และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์จังหวัดพังงา (GPP)

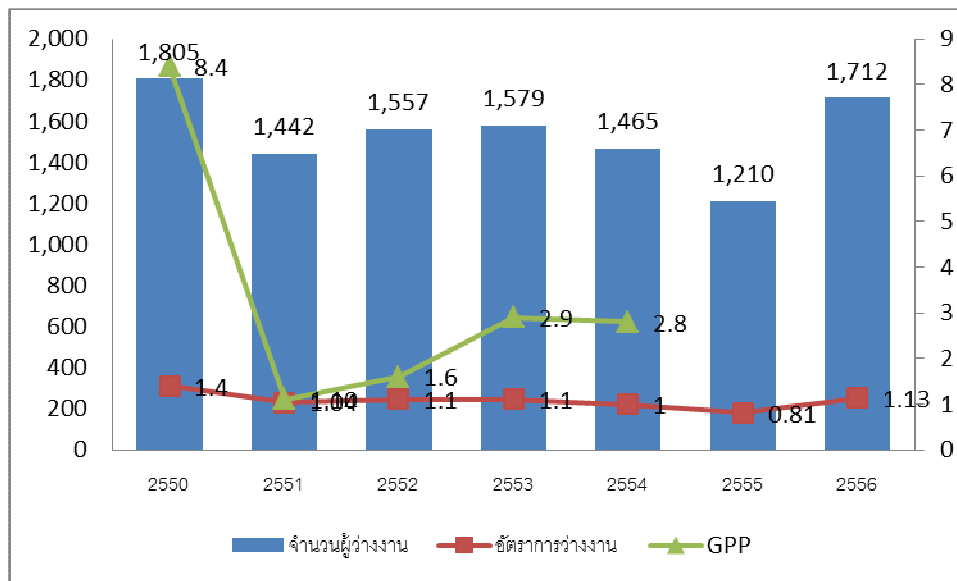
ปี	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
จำนวนผู้ว่างงาน	1,805	1,442	1,557	1,579	1,465	1,210	1,712
อัตราการว่างงาน	1.40	1.04	1.10	1.10	1.00	0.81	1.13
GPP จังหวัดพังงา	8.4	1.1	1.6	2.9	2.8	-	-

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เฉลี่ย 4 ไตรมาส, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา เฉลี่ย 2 ไตรมาส

**ข้อมูล GPP จังหวัดพังงา ,สำนักงานคลังจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 3-3 จำนวนผู้ว่างงาน อัตราการว่างงาน และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดพังงา (GPP) ปี 2550-2556

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เฉลี่ย 4 ไตรมาส, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา เฉลี่ย 2 ไตรมาส

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ว่างงานในแต่ละระดับการศึกษาของแรงงาน พบว่า ปี 2555 จำนวนผู้ว่างงานส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 701 คน รองลงมา คือ กลุ่มแรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรี จำนวน 136 คน และ 107 คน ตามลำดับ โดยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า มีผู้ว่างงานลดลงจำนวน 127 คน เมื่อเทียบกับปี 2553 เช่นเดียวกับระดับการศึกษาอื่นๆ ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปที่มีจำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ว่างงานที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตร

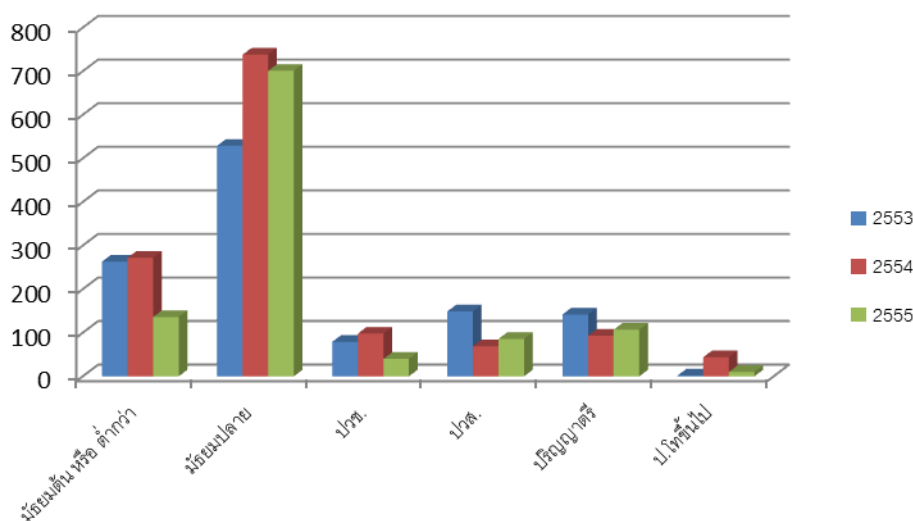
วิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี พบว่ามีรูปแบบเดียวกันคือ จำนวนผู้ว่างงานในช่วงปี 2553 และ 2554 มีจำนวนสูง แต่มีจำนวนลดลงมากในปี 2555 โดยผู้ว่างงานที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า มีจำนวน 263 คน ในปี 2553 และลดลงเหลือ 136 คนในปี 2555 ในขณะที่ผู้ว่างงานที่มีการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี มีจำนวน 79 คน 149 คน และ 142 คน ในปี 2553 ลดลงเหลือ 40 คน 86 คน และ 107 คนตามลำดับ โดยจำนวนผู้ว่างงานที่ลดลงอาจเกี่ยวข้องเนื่องกับการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้มีความต้องการแรงงานในกลุ่มนี้สูงขึ้น (แผนภาพที่ 3-4)

ตารางที่ 3-3 จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษารวม 4 ไตรมาส ปี 2553-2555

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ว่างงานที่ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	263	272	136
มัธยมตอนปลาย	529	738	701
ปวช.	79	98	40
ปวส.	149	69	86
ปริญญาตรี	142	93	107
ปริญญาโทขึ้นไป	2	44	1
รวม	1,164	1,314	1,071

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

แผนภาพที่ 3-4 จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษารวม 4 ไตรมาส ปี 2553-2555

2) สถานการณ์การจ้างแรงงาน

1.1) จำแนกตามอุตสาหกรรม

ในปี 2556 มีแรงงานอยู่ในภาคเกษตรกรรมจำนวน 69,095 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 86,374 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน สูงสุดมี 25,169 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 รองลงมาคือ โรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 17,648 คน (ร้อยละ 11.35) ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด สาขาการผลิต 9,985 คน (ร้อยละ 6.42) สาขาการก่อสร้าง 8,470 คน (ร้อยละ 5.49) และสาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ 5,142 คน (ร้อยละ 3.30)

ตารางที่ 3-4 จำนวนผู้มีงานทำของประเทศไทย และสัดส่วนร้อยละจำแนกตามอุตสาหกรรมในปี 2556

รายอุตสาหกรรม	ปี 2556	
	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเกษตร	69,095	44.44
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	69,095	44.44
นอกภาคเกษตร	86,374	55.56
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	298	0.19
การผลิต	9,985	6.42
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	434	0.28
การก่อสร้าง	8,470	5.49
การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	25,169	16.19
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	1,876	1.21
โรงแรมและภัตตาคาร	17,648	11.35
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	978	0.63
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,479	0.95
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-
กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	500	0.32
การบริการและการสนับสนุน	2,148	1.38
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	5,142	3.30
การศึกษา	3,881	2.50
งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3,489	2.24
ศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ	1,298	0.83
กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	2,495	1.60
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1,084	0.70
อุตสาหกรรมอื่นๆ	-	-
รวม	155,469	100.00

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลประมาณการจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ไตรมาส 1 ปี 2556

1.2) จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 3-5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อจำแนกแรงงานออกตามระดับอาชีพ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตรและการประมง มีจำนวนมากที่สุดประมาณ 65,080 คน (ร้อยละ 41.86) รองลงมาคือ พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวนประมาณ 33,479 คน (ร้อยละ 21.53) และ เมื่อพิจารณาจากระดับแรงงาน พบว่าแรงงานระดับล่างหรือผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานและอื่นๆ ประมาณ 17,491 คน (ร้อยละ 11.25) ส่วนแรงงานระดับสูง คือ ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องประมาณ 14,390 คน (ร้อยละ 9.26)

ตารางที่ 3-5 จำนวนผู้มีงานทำของประเทศไทย และสัดส่วนร้อยละ จำแนกตามอาชีพในปี 2556

รายอาชีพ	** ปี 2556	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	4,244	2.73
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	6,984	4.49
3. ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	3,162	2.03
4. เสมียน	4,140	2.66
5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด	33,479	21.53
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	65,080	41.86
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	15,495	9.97
8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	5,394	3.47
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	17,491	11.25
10. อาชีพอื่นๆ	-	-
รวม	155,469	100.00

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลประมาณการจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ไตรมาส 1 ปี 2556

1.3) จำแนกตามการศึกษา

ตารางที่ 3-6 แสดงให้เห็นว่าในปี 2556 แรงงานไทยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 25.97) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 16.52) ขณะที่แรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 13.76) และระดับอุดมศึกษาร้อยละ 13.64

ตารางที่ 3-6 จำนวนผู้มีงานทำของประเทศไทยและสัดส่วนร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา ในปี 2550 2554 และ 2556

ระดับการศึกษา	ปี 2550		ปี 2554		**ปี 2556	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการศึกษา	10,593	8.07	8,530	5.83	10,303	6.63
ต่ำกว่าประถมศึกษา	35,591	27.11	35,421	24.23	34,462	22.17
ประถมศึกษา	27,558	20.99	39,240	26.84	40,382	25.97
มัธยมศึกษาตอนต้น	19,517	14.87	23,968	16.39	25,684	16.52

มัธยมศึกษาตอนปลาย	17,788	13.55	14,160	9.69	21,395	13.76
อุดมศึกษา	16,937	12.90	23,403	16.01	21,202	13.64
การศึกษาอื่น ๆ	2,983	2.27	79	0.05	1,094	0.70
ไม่ทราบ	309	0.24	1,401	0.96	947	0.61
รวม	131,276	100.00	146,202	100.00	155,469	100.00

ที่มา: ข้อมูลสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 4, สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

**ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลประมาณการจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1 ปี 2556

3.2 สถานการณ์ด้านอุปสงค์ (Demand) ของตลาดแรงงานในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

3.1 ผลการสำรวจข้อมูลอุปสงค์แรงงานในเชิงปริมาณ

1) จำนวนผู้ทำงานทั้งหมด

จากการสำรวจข้อมูลอุปสงค์และอุปทานเพื่อรองรับการจัดทำแผนพัฒนากำลังคนระดับจังหวัด ปี 2556 ซึ่งดำเนินการสำรวจสถานประกอบการใน 28 สาขาอุตสาหกรรม จำนวน 1,215 แห่ง (สถานประกอบการที่มีรายชื่ออยู่ในระบบประกันสังคมจังหวัดพังงา ยกเว้นสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ) พบว่า ในปี 2556 มีผู้ทำงานจำนวนรวมทั้งสิ้น 13,800 ราย เป็นชาย 8,146 ราย (ร้อยละ 59.03) หญิง 5,654 ราย (ร้อยละ 40.97) ทั้งนี้ผู้ทำงานส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือมากที่สุด จำนวน 5,769 ราย (ร้อยละ 41.80) รองลงมาได้แก่กลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือ 4,329 ราย (ร้อยละ 31.37) และกลุ่มแรงงานฝีมือ 3,158 ราย (ร้อยละ 22.88) ตามลำดับ (ตารางที่ 3-7)

ตารางที่ 3-7 จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจำแนกตามเพศ ปีพ.ศ.2556

หน่วย : คน

ระดับฝีมือแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้เชี่ยวชาญผู้บริหาร	109	1.34	77	1.36	186	1.35
แรงงานฝีมือระดับสูง	197	2.42	161	2.85	358	2.60
แรงงานฝีมือ	1,963	24.10	1,195	21.14	3,158	22.88
แรงงานกึ่งฝีมือ	2,464	30.25	1,865	32.98	4,329	31.37
แรงงานไร้ฝีมือ	3,413	41.89	2,356	41.67	5,769	41.80
รวม	8,146	100	5,654	100	13,800	100

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจการ พบว่า กิจการที่มีผู้ทำงานมากที่สุดได้แก่ กิจการโรงแรม ภัตตาคาร และร้านอาหาร โดยมีผู้ทำงานอยู่ถึง 5,381 ราย (ร้อยละ 38.99 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ กิจการค้าส่ง ค้าปลีก 2,603 ราย (ร้อยละ 18.86) และกิจการก่อสร้าง 708 ราย (ร้อยละ 5.13) (ตารางที่ 3-8)

ตารางที่ 3-8 จำนวนผู้ทำงานทั้งหมดจำแนกประเภทกิจการ ปี พ.ศ. 2556

หน่วย : คน

ประเภทกิจการ	แรงงาน ไร้ฝีมือ	แรงงานกึ่งฝีมือ	แรงงานฝีมือ	แรงงาน ฝีมือ ระดับสูง	ผู้เชี่ยวชาญ /ผู้บริหาร	รวม
1. การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	119	153	143	33	7	455
2. อาหารและอาหารสัตว์	226	175	-	-	-	401
3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	22	11	-	-	33
4. รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	-	-	-	-
5. อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	-	-	-	-
6. ไม้และเครื่องเรือน	287	27	32	5		351
7. กระดาษและผลิตภัณฑ์ กระดาษ	-	2	2	-		4
8. ปิโตรเลียม	23	9	2	-		34
9. ปิโตรเคมี	-	3	9	2		14
10. เคมี	-	-	2	-		2
11. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	68	54	35	8		165
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-		-
13. เซรามิก และแก้ว	-	-	-	-		-
14. เหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-	-		-
15. แม่พิมพ์	3	21	3	-		27
16. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	106	182	14	6	1	309
17. ยานยนต์และชิ้นส่วน	65	271	201	20	14	571
18. อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	124	234	300	65	18	741
19. เหมืองแร่และเหมืองหิน	31	46	49	21	2	149
20. ก่อสร้าง	326	84	222	57	19	708
21. โลจิสติกส์	157	73	19	-	-	249
22. โรงแรม ภัตตาคารและ ร้านอาหาร	2,643	1,612	967	113	46	5,381
23. การท่องเที่ยว	76	67	65	6	9	223
24. ค้าส่ง ค้าปลีก	812	872	886	11	22	2,603
25. สถาบันการเงิน บริการด้าน ธุรกิจ	30	134	75	7	-	246

ประเภทกิจการ	แรงงานไร้ฝีมือ	แรงงานกึ่งฝีมือ	แรงงานฝีมือ	แรงงานฝีมือระดับสูง	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร	รวม
26. โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	-	-	-	-	-	-
27. อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	163	118	5	-	39	325
28. การบริการอื่นๆ	510	170	116	4	9	809

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

เมื่อจำแนกจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดตามระดับการศึกษาที่จบ พบว่า ในปี 2556 มีผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับปวช. มากที่สุด จำนวน 4,719 ราย (ร้อยละ 34.19) รองลงมาได้แก่ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 3,163 ราย (ร้อยละ 22.92) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2,110 ราย (ร้อยละ 15.29) ตามลำดับ ทั้งนี้กลุ่มผู้ทำงานที่จบการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายลงไป ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือ ในขณะที่กลุ่มผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไปส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานฝีมือและแรงงานฝีมือระดับสูง (ตารางที่ 3-9)

ตารางที่ 3-9 จำนวนผู้ทำงานทั้งหมดในปี 2556 จำแนกตามระดับการศึกษา

หน่วย : คน

ระดับการศึกษา	แรงงานไร้ฝีมือ	แรงงานกึ่งฝีมือ	แรงงานฝีมือ	แรงงานฝีมือระดับสูง	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	2,281	450	432	-	-	3,163
มัธยมศึกษาตอนต้น	957	518	233	8	2	1,718
มัธยมศึกษาตอนปลาย	803	756	531	12	8	2,110
ปวช.	1,748	2,059	875	34	3	4,719
ปวส/อนุปริญญาตรี	154	505	391	79	47	1,176
ปริญญาตรี	4	64	503	209	108	888
ปริญญาโท	-	-	6	4	16	26
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
รวม	5,947	4,352	2,971	346	184	13800

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

2) การเข้าออกงานของแรงงาน

ผลการสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในกิจการต่างๆในปี 2556 ทั่วประเทศ พบว่า มีการรับแรงงานใหม่ทั้งสิ้น 685 ราย โดยเป็นการรับเข้าทำงานเพื่อทดแทนแรงงานเก่าที่ออกไป จำนวน 583 ราย (ร้อยละ 85.11) และรับเข้าทำงานในตำแหน่งงานใหม่ที่ขยายเพิ่ม 102 ราย (ร้อยละ 14.89) เมื่อพิจารณาตามรายการกิจการ พบว่า กิจการที่มีการรับแรงงานเข้าทำงานมากที่สุดได้แก่ กิจการค้าส่ง ค้าปลีก โดยรับแรงงานเข้าทำงานจำนวน 339 ราย รองลงมา ได้แก่ กิจการโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร 190 ราย และกิจการการบริการอื่นๆ 51 ราย ตามลำดับ (ตารางที่ 3-10)

ตารางที่ 3-10 จำนวนพนักงานที่รับเข้าทำงานใหม่ในปี 2556 จำแนกตามสาเหตุของการรับเข้าทำงาน และประเภทกิจการ

หน่วย : คน

ประเภทกิจการ	สาเหตุที่รับเข้างาน			ร้อยละ		
	แทนคนเก่า	ตำแหน่งงานใหม่	รวม	แทนคนเก่า	ตำแหน่งงานใหม่	รวม
1. การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	7	-	7	100	-	100.00
2. อาหารและอาหารสัตว์	-	-	-	-	-	-
3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	-	-	-	-	-
4. รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	-	-	-	-
5. อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	-	-	-	-
6. ไม้และเครื่องเรือน	-	-	-	-	-	-
7. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-	-	-	-
8. ปิโตรเลียม	2	-	2	100	-	100.00
9. ปิโตรเคมี	-	-	-	-	-	-
10. เคมี	-	-	-	-	-	-
11. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	6	-	6	100	-	100.00
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-	-	-
13. เซรามิก และแก้ว	-	-	-	-	-	-
14. เหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-	-	-	-
15. แม่พิมพ์	-	-	-	-	-	-
16. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	-	-	-	-	-	-
17. ยานยนต์และชิ้นส่วน	11	4	15	73.33	26.67	100.00
18. อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	13	-	13	100	-	100.00
19. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	-
20. ก่อสร้าง	18	18	36	50.00	50.00	100.00
21. โลจิสติกส์	15	11	26	57.69	42.31	100.00
22. โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร	140	50	190	73.68	26.32	100.00
23. การท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	-
24. ค้าส่ง ค้าปลีก	322	17	339	94.99	5.01	100.00
25. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	-	-	-	-	-	-
26. โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	-	-	-	-	-	-
27. อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	-	-	-	-	-	-
28. การบริการอื่นๆ	49	2	51	96.08	3.92	100.00
รวม	583	102	685	85.11	14.89	100.00

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน(PMANP) กระทรวงแรงงาน

การสำรวจการออกจางานของแรงงานในปี 2556 จังหวัดพังงา พบว่ามีแรงงานที่ออกจางานรวมทั้งสิ้น 690 ราย โดยส่วนใหญ่ 676 ราย (ร้อยละ 97.97) เป็นการลาออกของพนักงาน ส่วนการถูกให้ออกจากงานโดยมิใช่การลาออกนั้น ไม่มีสาเหตุมาจากการลดตำแหน่งงาน และการทำผิด 14 ราย (ร้อยละ 2.03) ทั้งนี้เมื่อจำแนกเป็นรายกิจการแล้ว พบว่ากิจการที่มีการออกจางานมากที่สุด ได้แก่ กิจการค้าส่ง ค้าปลีก โดยมีการออกจางานมากถึง 322 ราย (ร้อยละ 46.67) รองลงมาได้แก่ กิจการโรงแรม และภัตตาคารและร้านอาหาร 210 ราย (30.43) และกิจการบริการอื่นๆ 64 ราย (ร้อยละ 9.28) (ตารางที่ 3-11)

ตารางที่ 3-11 จำนวนพนักงานที่ออกจางานในปี 2556 จำแนกตามสาเหตุของการออกจางานและประเภทกิจการ

หน่วย:คน

ประเภทกิจการ	สาเหตุที่ออกจางาน									
	ลาออก	ร้อยละ	ลดงาน	ร้อยละ	ทำผิด	ร้อยละ	เหตุผล อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	7	100.00	-	-	-	-	-	-	7	100.00
2. อาหารและอาหารสัตว์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. ไม้และเครื่องเรือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. ปิโตรเลียม	2	100.00	-	-	-	-	-	-	2	100.00
9. ปิโตรเคมี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10. เคมี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	7	100.00	-	-	-	-	-	-	7	100.00
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13. เซรามิก และแก้ว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14. เหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15. แม่พิมพ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17. ยานยนต์และชิ้นส่วน	11	100.00	-	-	-	-	-	-	11	100.00
18. อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	5	83.33	-	-	1	16.67	-	-	6	100.00
19. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20. ก่อสร้าง	29	100.00	-	-	-	-	-	-	29	100.00
21. โลจิสติกส์	8	100.00	-	-	-	-	-	-	8	100.00
22. โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร	197	93.81	-	-	13	6.19	-	-	210	100.00
23. การท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ประเภทกิจการ	สาเหตุที่ออกจากงาน									
	ลาออก	ร้อยละ	ลดงาน	ร้อยละ	ทำผิด	ร้อยละ	เหตุผล อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
24. ค้าส่ง ค้าปลีก	322	100.00	-	-	-	-	-	-	322	100.00
25. สถาบันการเงิน บริการด้าน ธุรกิจ	14	100.00	-	-	-	-	-	-	14	100.00
26. โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27. อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	10	100.00	-	-	-	-	-	-	10	100.00
28. การบริการอื่นๆ	64	100.00	-	-	-	-	-	-	64	100.00
รวม	676	97.97	-	-	14	2.03	-	-	690	100.00

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

3) สาขาอาชีพที่มีความต้องการแรงงาน

อาชีพที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด ได้แก่ อาชีพแรงงานในด้าน พนักงานบัญชี จำนวน 126 อัตรา โดยเป็นความต้องการแรงงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อาชีพเจ้าหน้าที่เสมียนพนักงานทั่วไป, พนักงานธุรการ 44 อัตรา และพนักงานขายสินค้า (ประจำร้าน) ; พนักงานขายของหน้าร้าน 12 อัตรา (ตารางที่ 3-12)

ตารางที่ 3-12 7 อันดับอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี2556

หน่วย : คน

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง	ความต้องการแรงงาน							
		ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./อนุ ปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี	รวม
1	พนักงานบัญชี				20	48	58		126
2	เจ้าหน้าที่ ,เสมียนพนักงานทั่วไป, พนักงานธุรการ	17			17		10		44
3	พนักงานขายสินค้า (ประจำร้าน) ; พนักงานขายของหน้าร้าน						12		12
4	พนักงานต้อนรับ (โรงแรม)			7					7
5	พ่อครัว ; ผู้ปรุงอาหาร			7					7
6	ผู้ทำขนมปังและขนมมอบประเภท ต่างๆ (ด้วยมือ)					2			2
7	ช่างสีเครื่องเรือนไม้	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

สำหรับอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำแนกตามทักษะฝีมือ คืออาชีพแรงงานในอาชีพพนักงานบัญชีและผู้ทำขนมปังและขนมอบประเภทต่างๆ (ด้วยมือ) โดยส่วนใหญ่เป็นความต้องการแรงงานฝีมือมากที่สุด (ตารางที่ 3-13)

ตารางที่ 3-13 อันดับอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำแนกตามทักษะฝีมือ ปี2556

หน่วย : คน

ลำดับที่	ตำแหน่ง	ความต้องการแรงงาน					
		แรงงานไร้ฝีมือ	แรงงานกึ่งฝีมือ	แรงงานฝีมือ	แรงงานฝีมือระดับสูง	ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร	รวม
1	พนักงานบัญชี			2			2
2	ผู้ทำขนมปังและขนมอบประเภทต่างๆ (ด้วยมือ)			2			2

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน(PMANP) กระทรวงแรงงาน

4) สาขาอาชีพที่ขาดแคลน

เมื่อพิจารณาการขาดแคลนแรงงานตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรีมีการขาดแคลนแรงงานมากที่สุด จำนวน 74 อัตรา (ร้อยละ 40.44) รองลงมาได้แก่ ระดับ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 50 อัตรา (ร้อยละ 27.32) และ ปวช. จำนวน 37 อัตรา (ร้อยละ 20.22) ตามลำดับ (ตารางที่ 3-14)

ตารางที่ 3-14 จำนวนแรงงานที่ขาดแคลน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน

ลำดับที่	ตำแหน่ง	การขาดแคลนแรงงาน						
		ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
1	พนักงานบัญชี				20	48	48	
2	เจ้าหน้าที่ , เสมียนพนักงานทั่วไป , พนักงานธุรการ	17			17			
3	พนักงานขายสินค้า (ประจำร้าน) ; พนักงานขายของหน้าร้าน						12	
4	พนักงานต้อนรับ (โรงแรม)						7	
5	พ่อครัว ; ผู้ปรุงอาหาร						7	
6	ช่างสีเครื่องเรือนไม้		5					
7	ผู้ทำขนมปังและขนมอบประเภทต่างๆ (ด้วยมือ)					2		

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

เมื่อพิจารณาสาขาอาชีพที่ขาดแคลนแรงงานตามทักษะฝีมือ พบว่า มีการขาดแคลนแรงงานระดับสูง จำนวน 6 อัตรา

สำหรับอาชีพที่ขาดแคลนแรงงานมากที่สุด จำแนกตามทักษะฝีมือ คือ อาชีพผู้ทำขนมปังและขนมอบประเภทต่างๆ (ด้วยมือ) โดยเป็นการขาดแคลนแรงงานฝีมือมากที่สุด จำนวน 4 คน รองลงมา ได้แก่ อาชีพพนักงานบัญชี โดยส่วนใหญ่เป็นการขาดแคลนแรงงานฝีมือมากที่สุด จำนวน 2 คน (ตารางที่ 3-15)

ตารางที่ 3-15 จำนวนการขาดแคลนแรงงาน จำแนกตามทักษะฝีมือ

หน่วย : คน

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง	การขาดแคลนแรงงาน					
		แรงงาน ไร้ฝีมือ	แรงงาน กึ่งฝีมือ	แรงงาน ฝีมือ	แรงงาน ฝีมือ ระดับสูง	ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้บริหาร	รวม
1	พนักงานบัญชี			2			2
2	ผู้ทำขนมปังและขนมอบประเภท ต่างๆ (ด้วยมือ)			4			4

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

5) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ผลการสำรวจความคิดเห็นจากผู้ประกอบการเกี่ยวกับแผนการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมเพื่อยกระดับฝีมือแรงงานในปี 2556 พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.50 ไม่มีแผนจะส่งพนักงานเข้าฝึกอบรม ในขณะที่ร้อยละ 10.50 มีแผนจะส่งพนักงานเข้าฝึกอบรม ทั้งนี้หากจำแนกออกเป็นรายกิจการแล้ว พบว่า กิจการโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร เป็นกิจการที่มีแผนจะส่งพนักงานเข้าร่วมฝึกอบรมมากที่สุด จำนวน 51 แห่ง รองลงมาได้แก่ กิจการก่อสร้าง จำนวน 33 แห่งและกิจการอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ 6 แห่ง (ตารางที่ 3-16)

ตารางที่ 3-16 จำนวนสถานประกอบการแผนการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมยกระดับฝีมือแรงงาน

หน่วย : แห่ง

ประเภทกิจการ	จำนวนสถานประกอบการ			
	มีแผน	ร้อยละ	ไม่มีแผน	ร้อยละ
1. การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	4	3.64	11	1.17
2. อาหารและอาหารสัตว์	-	-	50	5.33
3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	-	11	1.17
4. รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	-	-
5. อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	-	-
6. ไม้และเครื่องเรือน	-	-	24	2.56
7. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	1	0.11
8. ปิโตรเลียม	-	-	3	0.32
9. ปิโตรเคมี	-	-	1	0.11
10. เคมี	-	-	1	0.11
11. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	-	-	3	0.32
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-

13. เซรามิก และแก้ว	-	-	-	-
14. เหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-	-
15. แม่พิมพ์	-	-	8	0.85
16. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	3	2.73	25	2.67
17. ยานยนต์และชิ้นส่วน	4	3.64	54	5.76
18. อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	6	5.45	45	4.80
19. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	7	0.75
20. ก่อสร้าง	33	30.00	27	2.88
21. โลจิสติกส์	1	0.91	33	3.52
22. โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร	51	46.36	124	13.22
23. การท่องเที่ยว	3	2.73	25	2.67
24. ค้าส่ง ค้าปลีก	-	-	327	34.86
25. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	-	-	55	5.86
26. โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	-	-	-	-
27. อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	-	-	35	3.73
28. การบริการอื่นๆ	5	4.55	68	7.25
รวม	110	10.50	938	89.50

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

เมื่อจำแนกตามหลักสูตรการฝึกอบรม พบว่า ในปี 2556 สถานประกอบการต่างๆ มีแผนที่จะส่งพนักงานเข้าอบรมเพื่อฝึกยกระดับฝีมือแรงงานรวมทั้งสิ้น 12 แผนราย เป็นเพศชาย 12 ราย (ร้อยละ 100) โดยหลักสูตรที่มีความต้องการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมมากที่สุด ได้แก่ หลักสูตรพนักงานขับรถ 12 ราย (ตารางที่ 3-17)

ตารางที่ 3-17 5 สาขาวิชาชีพที่ผู้ประกอบการมีแผนจะส่งพนักงานเข้าอบรมมากที่สุด

หน่วย : คน

จำนวนแรงงานในสถานประกอบการ ที่คาดว่าจะส่งเข้าฝึกอบรม				
ลำดับ	หลักสูตร	ชาย	หญิง	รวม
1	พนักงานขับรถ	12		12

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

6) ระดับความสามารถของแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านต่างๆ ของพนักงานในแต่ละประเภทกิจการ โดยเปรียบเทียบระดับความสามารถที่เป็นจริงในปัจจุบันกับระดับความสามารถที่ผู้ประกอบการคาดหวังไว้ พบว่าในแต่ละประเภทกิจการและแต่ละกลุ่มแรงงาน จะมีช่องว่างระหว่างความสามารถที่มีอยู่จริงกับระดับความสามารถที่ผู้ประกอบการคาดหวังไว้แตกต่างกันไป ทั้งนี้ในภาพรวมของทุกกิจการ พบว่า ในแรงงานทุกกลุ่มฝีมือ ยังมีปัญหาระดับความสามารถในด้านต่างๆที่เป็นอยู่จริงต่ำกว่าระดับที่ผู้ประกอบการคาดหวังอยู่พอสมควร โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานฝีมือจะมีปัญหาความแตกต่างของความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาที่มากที่สุด (ตารางที่ 3-18)

ตารางที่ 3-18 ระดับความสามารถด้านต่างๆของพนักงานที่เป็นอยู่จริงและผู้ประกอบการคาดหวัง จำแนกตามทักษะฝีมือแรงงาน

ความสามารถ	กลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ		กลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือ		กลุ่มแรงงานฝีมือ		กลุ่มแรงงานฝีมือระดับสูง		กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	
	ปัจจุบัน	คาดหวัง	ปัจจุบัน	คาดหวัง	ปัจจุบัน	คาดหวัง	ปัจจุบัน	คาดหวัง	ปัจจุบัน	คาดหวัง
ด้านการวิเคราะห์แก้ไข ปัญหา	1.32	2.34	1.96	2.92	2.63	3.41	3.27	4.46	4.41	4.25
ด้านคอมพิวเตอร์	1.20	2.46	1.83	2.87	2.41	3.56	3.25	4.41	3.97	4.25
ด้านภาษาต่างประเทศ	1.18	2.21	1.70	2.85	2.19	2.94	2.97	4.32	3.74	4.25
การทำงานเป็นกลุ่ม	1.38	2.37	2.00	2.97	2.72	3.52	3.52	4.45	4.40	4.25
ด้านเทคนิคปฏิบัติงาน	1.36	2.31	2.04	2.93	2.75	3.53	3.55	4.45	4.44	4.25
ด้านการบริหาร	1.28	2.42	1.97	2.97	2.71	3.52	3.31	4.47	4.41	4.25

ที่มา ระเบียบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ : คะแนนระดับความสามารถด้านต่าง ๆ มีความหมายดังนี้

- 1 คะแนน ไม่สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันตามหน้าที่ได้โดยไม่มีผู้ควบคุม
- 2 คะแนน สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันตามหน้าที่ได้ด้วยตนเอง สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะเฉพาะหน้าได้ด้วยตนเอง
- 3 คะแนน สามารถปฏิบัติงานและแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้ด้วยตัวเองและทีมงาน
- 4 คะแนน สามารถสอนงานเฉพาะด้านและให้คำปรึกษาในงานเฉพาะด้านแก่เพื่อนร่วมงานผู้อื่นได้
- 5 คะแนน สามารถปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานรวมถึงให้คำปรึกษาแก่ผู้อื่นในการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานได้

7) อัตราเงินเดือนเริ่มต้น

ผลการสำรวจข้อมูลอัตราเงินเดือนเริ่มต้นของพนักงานแต่ละกลุ่มพบว่า แรงงานในแต่ละระดับมีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นเฉลี่ยที่แตกต่างกันไป โดยกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือจะมีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นต่ำที่สุดเฉลี่ยทุกกิจการประมาณ 8,975.69 บาทต่อเดือน ส่วนกลุ่มแรงงานที่มีอัตราเงินเดือนเฉลี่ยสูงที่สุดคือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและบริหาร มีอัตราเงินเดือนเฉลี่ยทุกกิจการประมาณ 16,000 บาทต่อเดือน

ในกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ กิจการโลจิสติกส์ เป็นกิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นสูงที่สุดเดือนละ 9,346 บาท รองลงมาได้แก่ กิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 9,178 บาทต่อเดือน และกิจการยานยนต์และชิ้นส่วน 9,175 บาทต่อเดือน ส่วนกิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นของแรงงานไร้ฝีมือต่ำที่สุด ได้แก่ กิจการโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้น 8,672 บาทต่อเดือน

ในกลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือ กิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นสูงที่สุดได้แก่ กิจการปิโตรเลียม 10,680 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ กิจการโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร 9,997 บาทต่อเดือน และกิจการบริการอื่นๆ 9,986 บาทต่อเดือน ส่วนกิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นต่ำที่สุด ได้แก่ กิจการอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้น 7,500 บาทต่อเดือน

ในกลุ่มแรงงานฝีมือ กิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นสูงที่สุด ได้แก่ กิจการปิโตรเลียม 15,000 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ กิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 14,500 บาทต่อเดือน และกิจการก่อสร้าง 11,417 บาทต่อเดือน ส่วนกิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นต่ำที่สุด ได้แก่ กิจการบริการอื่นๆ มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้น 9,300 บาทต่อเดือน

กลุ่มแรงงานมีฝีมือระดับสูง กิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นสูงที่สุด ได้แก่ กิจการการท่องเที่ยว 20,000 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ กิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และกิจการก่อสร้าง 15,000 บาทต่อเดือน กิจการโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร 12,600 บาทต่อเดือน ส่วนกิจการที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นต่ำที่สุด ได้แก่ กิจการสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้น 8,500 บาทต่อเดือน

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร กิจกรรมที่มีอัตราเงินเดือนเริ่มต้นสูงที่สุด ได้แก่ กิจกรรมโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร 22,000 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ กิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกและกิจกรรมการบริการอื่นๆ 15,000 บาทต่อเดือน และอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ 12,000 บาทต่อเดือน (ตารางที่ 3-19)

ตารางที่ 3-19 อัตราเงินเดือนเริ่มต้นของแรงงานในแต่ละระดับ จำแนกตามรายกิจการ

หน่วย : บาท

ประเภทกิจการ	แรงงานไร้ฝีมือ	แรงงานกึ่งฝีมือ	แรงงานฝีมือ	แรงงานฝีมือ ขั้นสูง	ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้บริหาร
1. การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	-	-	-	-	-
2. อาหารและอาหารสัตว์	9,000	9,000	-	-	-
3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	-	-	-	-
4. รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	-	-	-
5. อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	-	-	-
6. ไม้และเครื่องเรือน	9,025	9,533	10,000	-	-
7. กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-	-	-
8. ปิโตรเลียม	9,000	10,680	15,000	-	-
9. ปิโตรเคมี	-	-	-	-	-
10. เคมี	-	-	11,000	-	-
11. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	-	-	-	-	-
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	-	-	-
13. เซรามิก และแก้ว	-	-	-	-	-
14. เหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-	-	-
15. แม่พิมพ์	-	9,650	-	-	-
16. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	9,178	9,560	14,500	15,000	-
17. ยานยนต์และชิ้นส่วน	9,175	9,579	9,525	-	-
18. อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	9,000	9,120	10,250	-	12,000
19. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
20. ก่อสร้าง	9,039	9,500	11,417	15,000	-
21. โลจิสติกส์	9,346	9,550	10,500	-	-
22. โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร	8,672	9,997	10,400	12,600	22,000
23. การท่องเที่ยว	9,000	9,560	10,867	20,000	-
24. ค้าส่ง ค้าปลีก	8,471	9,286	10,333	-	15,000
25. สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	-	9,500	11,067	8,500	-
26. โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	-	-	-	-	-
27. อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	9,000	7,500	10,500	-	-
28. การบริการอื่นๆ	8,778	9,986	9,300	9,000	15,000
เฉลี่ย	8,975.69	9,466.73	11,047.07	13,350	16,000

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

8) ความต้องการของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความรู้และทักษะของแรงงาน

1.1) ความต้องการด้านความรู้

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความต้องการด้านความรู้ของแรงงาน ในปี 2556 พบว่า ความรู้ของแรงงานที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุด คือต้องการแรงงานที่มีความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน ร้อยละ 4.98 (ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ต้องการแรงงานที่มีความรู้และความเข้าใจในธุรกิจ ร้อยละ 3.41 และต้องการแรงงานที่มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 1.81 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-20)

ตารางที่ 3-20 ความต้องการด้านความรู้ จำแนกตามประเภทความรู้

หน่วย: ร้อยละ

ความต้องการด้านความรู้	จำนวน สถานประกอบการ
1. ความรู้และความเข้าใจในธุรกิจ	3.41
2. ความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์	1.81
3. ความรู้ในด้านกฎหมาย	0.97
4. ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.98
5. ความรู้ด้านอื่นๆ	0.19

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.2) ความต้องการด้านทักษะ

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการด้านทักษะของแรงงาน พบว่า ทักษะของแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการมากที่สุด คือ ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 8.40 (ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ทักษะในการแก้ไขปัญหา ร้อยละ 8.13 และทักษะในการนำเสนองาน ร้อยละ 1.72 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-21)

ตารางที่ 3-21 ความต้องการด้านทักษะ จำแนกตามประเภททักษะ

หน่วย: ร้อยละ

ความต้องการด้านทักษะ	จำนวน สถานประกอบการ
1. ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	8.40
2. ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ	1.60
3. ทักษะในการนำเสนองาน	1.72
4. ทักษะในการแก้ไขปัญหา	8.13
5. ทักษะด้านอื่นๆ	0.15

ที่มา ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.3) ความต้องการด้านคุณลักษณะ

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการด้านคุณลักษณะของแรงงาน พบว่า คุณลักษณะของแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการมากที่สุด คือ ต้องการคนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ ร้อยละ 10.32 (ของจำนวนสถานประกอบการที่สำรวจ) รองลงมาได้แก่ ต้องการคุณลักษณะ ด้านอื่นๆ ร้อยละ 10.14 และต้องการคุณลักษณะของแรงงานที่มีจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ ร้อยละ 10.12 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-22)

ตารางที่ 3-22 ความต้องการด้านคุณลักษณะ จำแนกตามประเภทคุณลักษณะ

หน่วย: ร้อยละ

ความต้องการด้านคุณลักษณะ	จำนวนสถานประกอบการ
1. ต้องการคนที่มีความสามารถในการเรียนรู้	10.32
2. ต้องการคนที่มีความรับผิดชอบในงาน	9.91
3. ต้องการคนที่มีจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์	10.12
4. ต้องการคนที่มีความอดทนต่อความกดดัน	9.10
5. ต้องการคนที่มีคุณลักษณะด้านอื่นๆ	10.14

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

3.3 สถานการณ์ด้านอุปทาน (Supply) ของตลาดแรงงานในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ในปี 2556 ได้ดำเนินการสำรวจจำนวนนักเรียน/นักศึกษาที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไปจังหวัดพังงา จำนวน 20 แห่ง แบ่งเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐ จำนวน 19 แห่ง และสถาบันการศึกษาเอกชน 1 แห่ง (ผลการศึกษาส่วนนี้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นเนื่องจากมีจำนวนโรงเรียนและสถานศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม) (ตารางที่ 3-23)

ตารางที่ 3-23 จำนวนสถานศึกษาทั่วประเทศจำแนกตามระดับชั้น

หน่วย : แห่ง

ระดับชั้น	รัฐบาล	เอกชน	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	1	11
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	-	3
ปวช.	2	-	2
ปวส. / อนุปริญญา	2	-	2
ปริญญาตรี	2	-	2
ปริญญาโท	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-
รวม	19	1	20

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ สถานศึกษา 1 แห่ง อาจเปิดสอนมากกว่า 1 ระดับชั้น เช่น โรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งจะเปิดสอนทั้งระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย หรือสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะเปิดสอนทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. ควบคู่กันไป

1) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

1.1) ระดับมัธยมศึกษา

จากการเก็บข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2556 จากโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 11 แห่ง และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 แห่ง จังหวัดพังงา พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 1,240 คน แบ่งเป็นชาย 543 คน (ร้อยละ 43.79) และหญิง 697 คน (ร้อยละ 56.21) เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับชั้น พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 799 คน แบ่งเป็นชาย 367 คน(ร้อยละ 45.93) และหญิง 432 คน (ร้อยละ 54.07) ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผู้สำเร็จการศึกษารวมทั้งสิ้น 441 คน แบ่งเป็นชาย 176 คน (ร้อยละ 39.91) และหญิง 265 คน (ร้อยละ 60.09) (ตารางที่ 3-24) จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 3-24 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในระดับมัธยมศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้น
ปีการศึกษา 2556

หน่วย : คน

ระดับชั้น	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา					
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	367	45.93	432	54.07	799	100.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	176	39.91	265	60.09	441	100.00
รวม	543	43.79	697	56.21	1,240	100.00

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.2) ระดับอาชีวศึกษา

จากข้อมูลของสถานศึกษาระดับ ปวช. 2 แห่ง และระดับ ปวส./อนุปริญญา 2 แห่ง พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 215 คน (ร้อยละ 56.58) เพศหญิง 165 คน (ร้อยละ 43.42) ส่วนในระดับ ปวส./อนุปริญญา มีผู้สำเร็จการศึกษาทั้งสิ้น 229 คน เป็นเพศชาย 142 คน (ร้อยละ 62.01) และเพศหญิง 87 คน (ร้อยละ 37.99) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในระดับอาชีวศึกษาสัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาจะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งแตกต่างจากในระดับมัธยมศึกษา โดยมีเพศหญิงมากกว่าเพศชายเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายสาขาวิชาที่จบ พบว่า ในระดับ ปวช. สาขาอุตสาหกรรม เป็นสาขาวิชาที่มีผู้จบการศึกษามากที่สุด คือ 177 คน (ร้อยละ 46.58) รองลงมาได้แก่สาขาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ 131 คน(ร้อยละ 34.47) ส่วนระดับ ปวส./อนุปริญญา สาขาที่มีผู้จบการศึกษามากที่สุด ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม เช่นเดียวกับระดับ ปวช. โดยมีผู้จบการศึกษา 90 คน(ร้อยละ 39.30) รองลงมา ได้แก่ สาขาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ 58 คน(ร้อยละ 25.33) (ตารางที่ 3-25)

ตารางที่ 3-25 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในระดับอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศและสาขาที่จบ ปีการศึกษา 2556

หน่วย : คน

สาขาวิชา	ระดับ ปวช.			ระดับ ปวส. / อนุปริญญา		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เกษตรกรรม	18	17	35	5	6	11
คหกรรม	1	4	5	27	19	46
อุตสาหกรรม	176	1	177	87	3	90
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	15	116	131	5	53	58
ศิลปกรรม	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	-	26	26	-	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-	-	-	-	-	-
ประมง	5	1	6	10	2	12
เทคโนโลยีสารสนเทศ ฯ	-	-	-	5	3	8
สาขาอื่น ๆ	-	-	-	3	1	4
รวม	215	165	380	142	87	229

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

2) อัตราการเรียนต่อ

จากการสำรวจอัตราการเรียนต่อนักศึกษาที่จบในปีการศึกษา 2556 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในทุกระดับการศึกษา เพศหญิงจะมีอัตราการเรียนต่อที่สูงกว่าเพศชาย โดยมีอัตราการเรียนต่อสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ในเกือบทุกระดับ ยกเว้นเพียงแต่ระดับอุดมศึกษาเท่านั้น (ตารางที่ 3-26)

ตารางที่ 3-26 อัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามการศึกษาที่จบ ปีการศึกษา 2556

หน่วย : ร้อยละ

ระดับการศึกษาที่จบ	อัตราการเรียนต่อ (%)	
	ชาย	หญิง
จบ ม. 3 แล้วเรียนต่อ	74.3	67.3
จบ ม. 6 แล้วเรียนต่อ	95.7	99.0
จบ ปวช. แล้วเรียนต่อ	57.5	56.0
จบ ปวส. / อนุปริญญา แล้วเรียนต่อ	25.5	40.5
จบปริญญาตรีแล้วเรียนต่อ	-	-
จบปริญญาโทแล้วเรียนต่อ	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

3) อัตราการมีงานทำ

ผลการสำรวจอัตราการมีงานทำของนักศึกษาที่เรียนจบมาในปีการศึกษา 2556 พบว่า ในทุกระดับจะมีอัตราการมีงานทำไม่สูงมากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่เลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมากกว่า และมีบางส่วนที่เรียนจบแล้วไม่ได้เรียนต่อแต่ยังไม่หางานเช่นกัน เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักศึกษาชายที่เรียนจบมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 25.50 ส่วนนักศึกษาหญิงมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 12.10 ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาชายที่เรียนจบแล้วมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 30 และนักศึกษาหญิงมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 0 ระดับอาชีวศึกษา นักศึกษาชายที่เรียนจบ ปวช. จะมีอัตราการมีงานทำในสัดส่วนเดียวกันกับนักศึกษาหญิง คือ ร้อยละ 18 และ 18.50 ตามลำดับ ในขณะที่ระดับ ปวส. นักศึกษาชายมีอัตราการมีงานทำ ร้อยละ 56 และนักศึกษาหญิงมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 28 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-27)

ตารางที่ 3-27 อัตราการมีงานทำของนักศึกษาที่จบ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษาที่จบ ปี 2556

หน่วย : ร้อยละ

ระดับการศึกษาที่จบ	อัตราการมีงานทำ (%)	
	ชาย	หญิง
มัธยมศึกษาตอนต้น	25.50	12.10
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30.00	0.0
ปวช.	18.00	18.50
ปวส. / อนุปริญญา	56.00	28.00
ปริญญาตรี	-	-
ปริญญาโท	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

ในการประเมินอุปทานผู้จบการศึกษาเชิงคุณภาพ ครอบคลุมหลายประเด็น คือ หลักสูตรเปลี่ยนแปลงเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด มีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยครั้งเพียงใด การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลของฝ่ายต้องการแรงงานหรือไม่ และการที่จะเพิ่มพูนคุณภาพการศึกษาได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้แล้วยังนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับความพร้อมของสถานศึกษา เช่น บุคลากร สื่อการสอน อุปกรณ์ และการฝึกงาน เป็นต้น

4) หลักสูตรการศึกษา

จากการสอบถามสถานศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไปทั่วประเทศ พบว่า ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 72.73 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 3.33 ตามลำดับ มีความเห็นว่า หลักสูตรการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ปัจจุบันนั้นค่อนข้างเหมาะสมแล้ว

ในระดับอาชีวศึกษาสถานศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 50 ในระดับ ปวช. และร้อยละ 50 ในระดับ ปวส. เห็นว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่เหมาะสมมาก (ตารางที่ 3-28)

ตารางที่ 3-28 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จำแนกตามระดับการศึกษา

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	ความเหมาะสมของหลักสูตร (จำนวนสถานศึกษา)					
	ไม่เหมาะสม	ร้อยละ	ค่อนข้างเหมาะสม	ร้อยละ	เหมาะสมมาก	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	8	72.73	3	27.27
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	1	3.33	2	66.67
ปวช.	-	-	1	50	1	50
ปวส. / อนุปริญญา	-	-	1	50	1	50
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ในระดับมัธยมและระดับอาชีวศึกษาเคยทำการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาใหม่ (ตารางที่ 3-29)

ตารางที่ 3-29 การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	การปรับปรุงหลักสูตร (จำนวนสถานศึกษา)			
	ไม่เคยปรับปรุง	ร้อยละ	เคยปรับปรุง	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	11	100
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	3	100
ปวช.	-	-	2	100
ปวส. / อนุปริญญา	-	-	2	100
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

สำหรับวิธีการในการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษา มีการขอความร่วมมือจากภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตร ในขณะที่สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาจะไม่มีการขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตร (ตารางที่ 3-30) ส่วนสาเหตุสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า ในระดับมัธยมศึกษาจะปรับปรุงหลักสูตรตามนโยบายต้นสังกัด สำหรับในระดับอาชีวศึกษาจะปรับปรุงหลักสูตรตามนโยบายต้นสังกัด

ตารางที่ 3-30 การขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน ในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา และสาเหตุของการปรับปรุงหลักสูตร

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	การขอความร่วมมือ (จำนวนสถานศึกษา)				สาเหตุของการปรับปรุงหลักสูตร (จำนวนสถานศึกษา)					
	มีการขอความร่วมมือ	ร้อยละ	ไม่มีการขอความร่วมมือ	ร้อยละ	ตามนโยบายต้นสังกัด	ร้อยละ	ตามนโยบายผู้บริหาร	ร้อยละ	ความต้องการตลาดแรงงาน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	72.73	3	27.27	10	90.91	-	-	1	9.09
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	66.67	1	33.33	3	100	-	-	-	-
ปวช.	-	-	2	100	2	100	-	-	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	-	-	2	100	2	100	-	-	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

5) ความพร้อมของสถานศึกษา

1.1) บุคลากร

สถานศึกษาส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษายังมีปัญหาเรื่องความเพียงพอของบุคลากร โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานศึกษากว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 55.03 ที่บุคลากรไม่เพียงพอ (ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพร้อยละ 11.09 ไม่เพียงพอแต่มีคุณภาพ ร้อยละ 43.94)

ระดับอาชีวศึกษา สถานศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งมีบุคลากรเพียงพอ โดยร้อยละ 50 เป็นสถานศึกษาในระดับ ปวช. และร้อยละ 50 ในระดับ ปวส./อนุปริญญา ที่มีบุคลากรเพียงพอและมีคุณภาพ (ตารางที่ 3-31)

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานศึกษาที่มีปัญหาบุคลากรไม่เพียงพอ นั้น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.55 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 66.67 มีสาเหตุมาจากการขาดอิสระในการคัดเลือกบุคลากร ส่วนในระดับอาชีวศึกษา สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้บุคลากรไม่เพียงพอ ได้แก่ สาเหตุมาจากการขาดอิสระในการคัดเลือกบุคลากรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3-32)

ตารางที่ 3-31 ความเพียงพอของบุคลากรในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	การขาดแคลนบุคลากร (จำนวนสถานศึกษา)							
	ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอแต่มีคุณภาพ	ร้อยละ	เพียงพอแต่ขาดคุณภาพ	ร้อยละ	เพียงพอและมีคุณภาพ	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	9.09	6	54.55	1	9.09	3	27.27
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	3.33	2	66.67	-	-	-	-
ปวช.	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00

ระดับการศึกษา	การขาดแคลนบุคลากร (จำนวนสถานศึกษา)							
	ไม่ เพียงพอ และขาด คุณภาพ	ร้อยละ	ไม่ เพียงพอ แต่มี คุณภาพ	ร้อยละ	เพียงพอ แต่ขาด คุณภาพ	ร้อยละ	เพียงพอ และมี คุณภาพ	ร้อยละ
ปวส. / อนุปริญญา	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

ตารางที่ 3-32 สาเหตุที่สำคัญของความไม่เพียงพอของบุคลากรในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	สาเหตุ (จำนวนสถานศึกษา)					
	ขาดอิสระใน การคัดเลือก บุคลากร	ร้อยละ	ผลตอบแทนไม่ จูงใจผู้มี ความสามารถ	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	54.55	3	27.27	2	18.18
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	66.67	1	33.33	-	-
ปวช.	2	100	-	-	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	2	100	-	-	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.2) สื่อและอุปกรณ์

สถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีสถานศึกษาที่มีปัญหาเพียงร้อยละ 31.71 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีสถานศึกษาร้อยละ 42.45 ที่มีปัญหา

ในระดับอาชีวศึกษา พบว่ามีสถานศึกษาที่มีปัญหาสื่อและอุปกรณ์ไม่เพียงพอประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด โดยระดับ ปวช. มีสถานศึกษาที่มีปัญหาสื่อและอุปกรณ์ไม่เพียงพอร้อยละ 62.01 ส่วนระดับ ปวส./อนุปริญญา มีสถานศึกษาที่พบปัญหาร้อยละ 59.74 ในขณะที่ระดับอุดมศึกษาสถานศึกษาส่วนใหญ่พบปัญหาสื่อและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยระดับปริญญาตรีมีปัญหาร้อยละ 76.25 ระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก พบปัญหามากถึงร้อยละ 85.26 และ 85.96 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-33)

ตารางที่ 3-33 ความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	ความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ (จำนวนสถานศึกษา)			
	เพียงพอ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอ	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	27.27	8	72.73
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	33.33	2	66.67
ปวช.	1	50.00	1	50

ระดับการศึกษา	ความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ (จำนวนสถานศึกษา)			
	เพียงพอ	ร้อยละ	ไม่เพียงพอ	ร้อยละ
ปวส. / อนุปริญญา	1	50.00	1	50
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โสตฯ อุปกรณ์ช่าง

สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้สถานศึกษามีปัญหาความไม่เพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดงบประมาณ (ตารางที่ 3-34)

ตารางที่ 3-34 สาเหตุที่สำคัญของความไม่เพียงพอด้านสื่ออุปกรณ์ในการสอนของสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	สาเหตุของความไม่เพียงพอด้านสื่ออุปกรณ์ในการสอน (จำนวนสถานศึกษา)					
	ขาดงบประมาณ	ร้อยละ	ขาดความชำนาญในการใช้	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	90.91	1	9.09	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	66.67	1	33.33	-	-
ปวช.	2	100	-	-	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	2	100	-	-	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.3) ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน

1.3.1) การขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการ

จากการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ/สถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง หรือมีประสบการณ์ตรงมาเป็นผู้บรรยายพิเศษหรืออาจารย์พิเศษ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีการขอความร่วมมือกับภาคเอกชนมากถึงร้อยละ 72.73 ยกเว้นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย รวมถึงระดับอาชีวศึกษา มีสถานศึกษาจำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 100 ไม่ได้ขอความร่วมมือจากภาคเอกชน (ตารางที่ 3-35)

ตารางที่ 3-35 การขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการมาเป็นผู้บรรยายพิเศษ

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	การขอความร่วมมือ (จำนวนสถานศึกษา)			
	ไม่มี	ร้อยละ	มี	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	27.27	8	72.73
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	100	-	-
ปวช.	2	100	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	2	100	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

1.3.2) โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงาน/สถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานระหว่างเรียน

สถานศึกษาส่วนใหญ่ในระดับอาชีวศึกษามีโครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานและ/หรือสถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานระหว่างเรียน โดยเฉพาะในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานศึกษาที่มีโครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานมากถึงร้อยละ 81.82 (ตารางที่ 3-36)

ตารางที่ 3-36 โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	โครงการขอความร่วมมือ (จำนวนสถานศึกษา)			
	ไม่มี	ร้อยละ	มี	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	18.18	9	81.82
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	100	-	-
ปวช.	2	100	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	2	100	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

6) แนวโน้มการพัฒนาด้านการผลิตบุคลากรของสถาบันการศึกษา

1.1) นโยบาย

จากการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่มีนโยบายการเพิ่มจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานศึกษาที่มีนโยบายเพิ่มจำนวนนักศึกษา ร้อยละ 45.45 ในระดับ ปวช. และปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 100 ตามลำดับ (ตารางที่ 3-37)

ตารางที่ 3-37 นโยบายการเพิ่มหรือลดจำนวนนักศึกษา

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	นโยบายเพิ่ม / ลดจำนวนนักศึกษา					
	ไม่มีนโยบาย	ร้อยละ	มีนโยบายเพิ่มจำนวนนักศึกษา	ร้อยละ	มีนโยบายลดจำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	54.55	5	45.45	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	100	-	-	-	-
ปวช.	-	-	2	100	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	-	-	2	100	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

ในส่วนของนโยบายการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอนนั้น สถานศึกษาส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีนโยบายเพิ่มสาขาที่สอน ในขณะที่สถานศึกษาระดับ ปวช. ปวส. ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายดังกล่าว (ตารางที่ 3-38)

ตารางที่ 3-38 นโยบายเพิ่มสาขา/คณะที่สอน

หน่วย : แห่ง

ระดับการศึกษา	นโยบายเพิ่มสาขา/คณะ			
	ไม่มีนโยบาย	ร้อยละ	มีนโยบาย	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	9.09	10	90.91
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	3	100
ปวช.	1	50.00	1	50.00
ปวส. / อนุปริญญา	1	50.00	1	50.00
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร จากการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละระดับ พบว่าในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร ได้แก่ นโยบายภาครัฐ/ต้นสังกัด ส่วนระดับอาชีวศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาส่วนใหญ่ใช้พิจารณา ได้แก่ ความต้องการตลาดแรงงาน (ตารางที่ 3-39)

ตารางที่ 3-39 ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร

หน่วย : ร้อยละ

ระดับการศึกษา	ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้พิจารณา			
	นโยบายภาครัฐ/ ต้นสังกัด	ความต้องการ ตลาดแรงงาน	มาตรฐาน การศึกษา	อื่นๆ
มัธยมศึกษาตอนต้น	81.82	-	18.18	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	66.67	-	33.33	-
ปวช.	50.00	50.00	-	-
ปวส. / อนุปริญญา	50.00	50.00	-	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลแผนพัฒนากำลังคน (PMANP) กระทรวงแรงงาน

บทที่ 4

ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาว๋าด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมือง ภาวะค่าเงินบาทแข็งตัว จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักธุรกิจนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษายังคงมีอย่างต่อเนื่องมีอาจชะลอตัวตามภาวะการด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลต่อการว่างงาน การทำงานต่ำระดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิตฤดูกาล ทศนคติทั้งของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงานเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาว๋าด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้นการจะทราบความเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงของภาว๋าด้านแรงงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงเพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคตอันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองตอบต่อความต้องการของทุกกลุ่ม ทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงานรวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 ฉบับนี้ จะขอเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานดังนี้

4.1) อัตราการมีส่วนร่วมกำลังแรงงาน

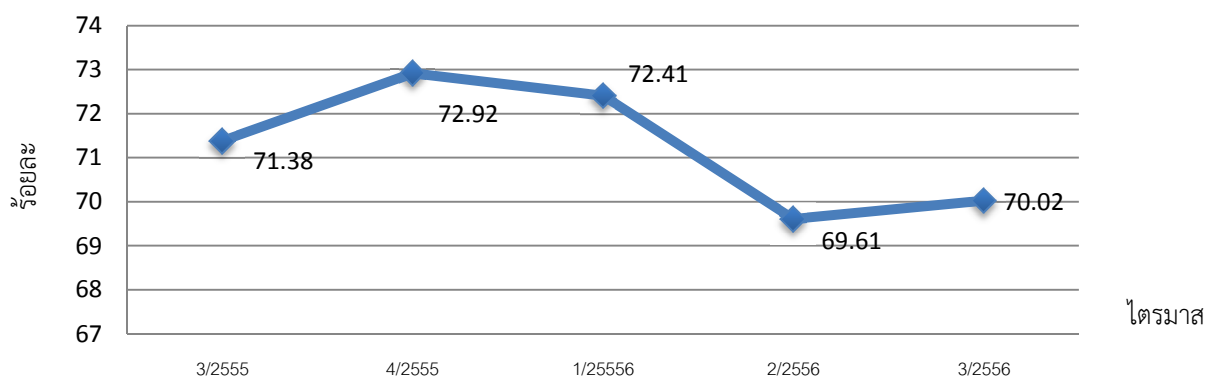
ตารางที่ 4-1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดพังงา

	3/2555	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556
กำลังแรงงานในจังหวัด	152,298	156,127	155,567	150,099	151,528
ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัด	213,365	214,109	214,867	215,640	216,405
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัด	71.38	72.92	72.41	69.61	70.02

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัด = $\frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัด}}$

แผนภาพ 4-1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

4.2) อัตราการจ้างงานจังหวัด

ตารางที่ 4-2 อัตราการจ้างงานจังหวัดใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดพังงา

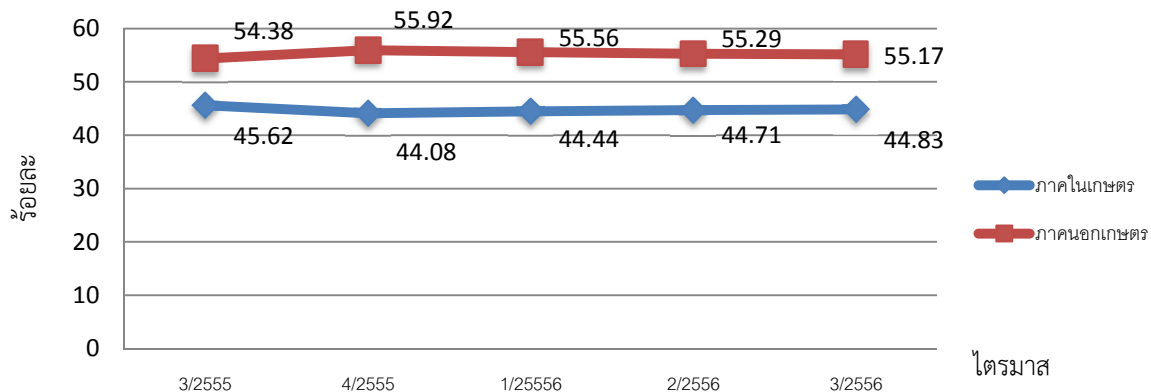
	3/2555	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	69,053	68,436	69,095	65,615	66,780
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	82,320	86,818	86,374	81,157	82,197
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	151,373	155,254	155,469	146,772	148,977
อัตราการมีงานทำในภาคเกษตรของจังหวัด	45.62	44.08	44.44	44.71	44.83
อัตราการมีงานทำนอกภาคเกษตรของจังหวัด	54.38	55.92	55.56	55.29	55.17

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : 2.1) อัตราการมีงานทำในภาคเกษตรกรของจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

2.2) อัตราการมีงานทำนอกภาคเกษตรกรของจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

แผนภาพ 4-2 อัตราการจ้างงานจังหวัดใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

4.3) อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4-3 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดพังงา

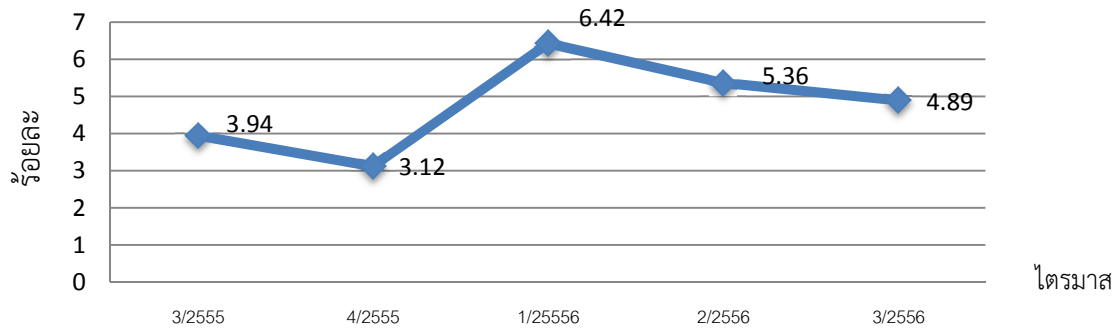
	3/2555	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556
ผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด	5,970	5,154	9,985	7,874	7,285
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	151,373	155,254	155,469	146,772	148,977
อัตราการมีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด	3.94	3.12	6.42	5.36	4.89

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : อัตราการมีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

แผนภาพ 4-3 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

4.4) อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา ไตรมาส 3 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีอัตราร้อยละ 1.68 ลดลงจากไตรมาสที่ 2/2556 ที่มีร้อยละ 2.22

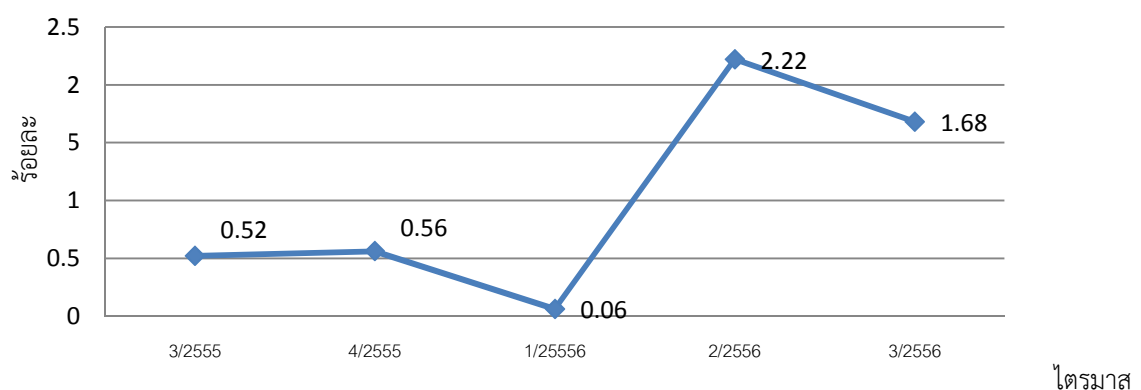
ตารางที่ 4-4 อัตราการว่างงานในจังหวัดพังงา

	3/2555	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556
ผู้ว่างงานจังหวัด	790	873	98	3,327	2,551
กำลังแรงงานในจังหวัด	152,298	156,127	155,567	150,099	151,528
อัตราการว่างงานในจังหวัด	0.52	0.56	0.06	2.22	1.68

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : อัตราการว่างงานจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ว่างงานในจังหวัด} \times 100}{\text{กำลังแรงงานของจังหวัด}}$

แผนภาพ 4-4 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา

4.5) อัตราการบรรจุนงาน

อัตราการบรรจุนงานในแต่ละไตรมาสเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวะการด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์กับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุนงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดดำเนินการ เทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา พบว่า อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่าง ไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 อยู่ที่ร้อยละ 38.10 โดยมีอัตราต่ำกว่าไตรมาสที่แล้วที่มีร้อยละ 141.67 ส่วนอัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานจังหวัดพังงาอยู่ที่ร้อยละ 58.03 โดยมีอัตราสูงกว่าไตรมาสที่แล้ว ที่มีอัตราร้อยละ 17.19

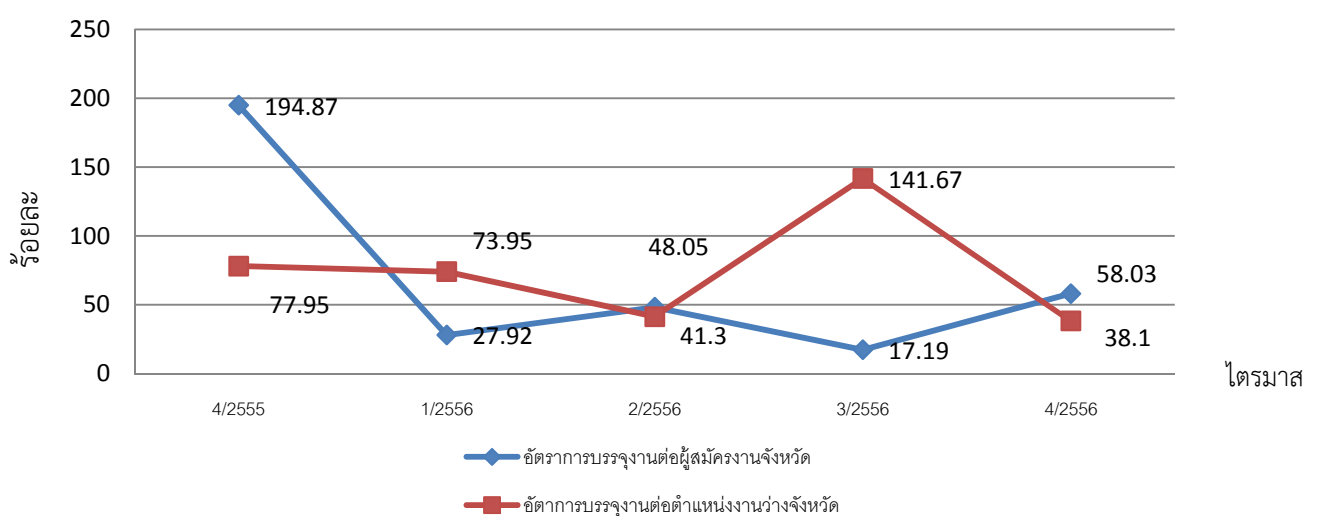
ตารางที่ 4-5 อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดพังงา

	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556	4/2556
จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนงาน	343	318	209	408	112
ผู้สมัครงานในจังหวัด	176	1,139	435	2,373	193
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	440	430	506	288	294
อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานจังหวัด	194.87	27.92	48.05	17.19	58.03
อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	77.95	73.95	41.30	141.67	38.10

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : 5.1) อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงานจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด} \times 100}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}}$
 5.2) อัตราการบรรจุนงานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุนงานในจังหวัด} \times 100}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}}$

แผนภาพ 4-5 อัตราการบรรจุนงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

4.6) อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ เป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึง สถานการณ์ด้านแรงงานหากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสูง ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา สำหรับอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ของสถานประกอบการในการนำเสนอครั้งนี้ สามารถจำแนกได้เป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งพบว่าอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ของสถานประกอบการในจังหวัดต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมดของจังหวัด ในไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีอัตราร้อยละ 1.75 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่มีร้อยละ 0

ส่วนสถานประกอบการกิจการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานมีอัตราร้อยละ 2.44 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่มีร้อยละ 0

ตารางที่ 4-6 อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน/กฎหมายความปลอดภัยในการ ทำงานของสถานประกอบการในการจังหวัด

	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556	4/2556
จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงาน	1	0	4	0	1
จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงาน	54	66	65	50	57
จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความ ปลอดภัยในการทำงาน	0	0	0	0	1
จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยในการ ทำงาน	31	40	28	22	41
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงานของสถาน ประกอบกิจการ	1.85	0.00	6.15	0.00	1.75
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบการ	0.00	0.00	0.00	0.00	2.44

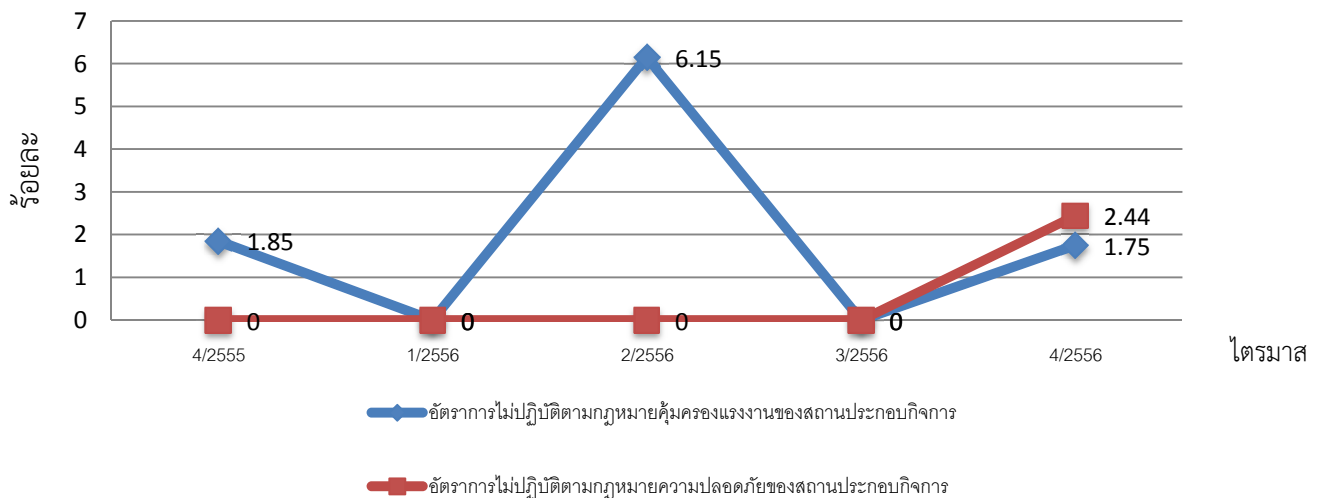
ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : 6.1) อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัด =
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจคุ้มครองแรงงานในจังหวัด}}$$

6.2) อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการในจังหวัด =
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด}}$$

แผนภาพ 4-6 อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน/กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการในการจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

4.7) อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นตัววัดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ในสถานประกอบการนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้งจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มเป็นไปในทิศทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้น มีผลมาจากการขัดแย้งที่นายจ้างมีต่อลูกจ้างหรือลูกจ้างมีต่อนายจ้าง จนไม่สามารถหาข้อยุติหรือตกลงกันได้ สำหรับอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้งในสถานประกอบการต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง เทียบกับสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด พบว่า ในรอบปี 2550 -2556 ยังไม่มีข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในสถานประกอบการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในจังหวัดพังงา ในแต่ละแห่งมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

4.8) สถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

ในส่วนจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคม โดยการศึกษาจำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมของจังหวัดพังงาจะพบว่าจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจะมีจำนวนมากขึ้นหรือลดลงนั้น แปรผันตามสภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมืองในขณะนั้น

จากการสำรวจของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา พบว่าจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดพังงา ในไตรมาส 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2556 มีจำนวน 1,553 แห่ง เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่มี 1,535 แห่ง

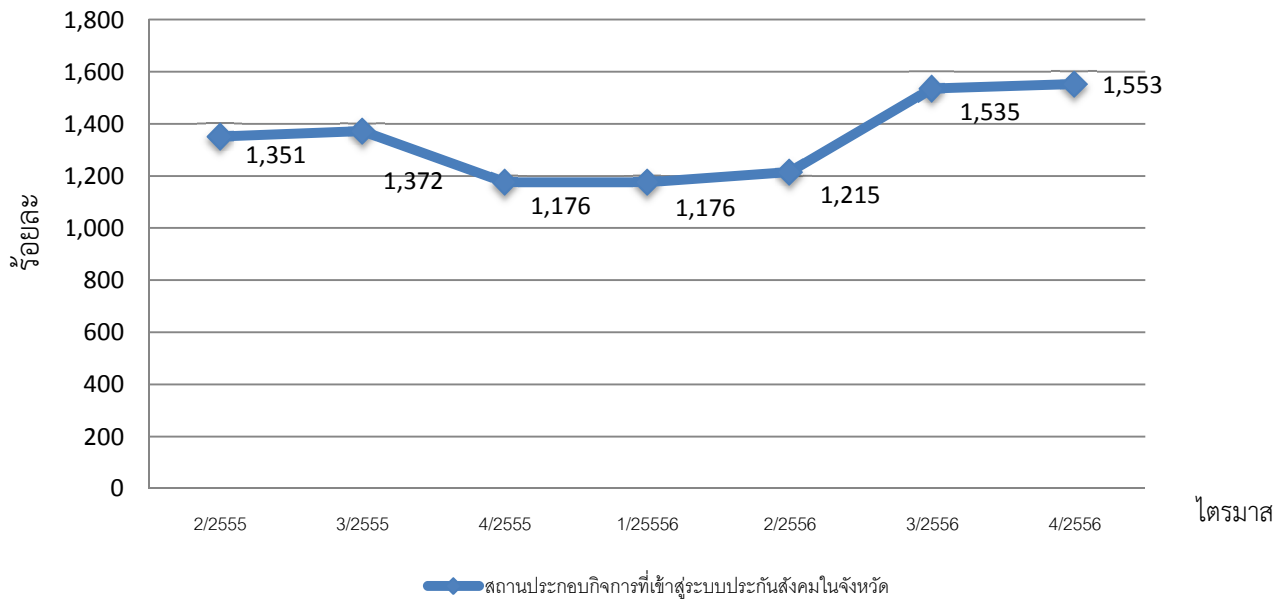

ตารางที่ 4-7 จำนวนสถานประกอบกิจการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดพังงา

	2/2555	3/2555	4/2555	1/2556	2/2556	3/2556	4/2556
สถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	1,351	1,372	1,176	1,176	1,215	1,535	1,553

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

แผนภาพ 4-7 อัตราการสถานประกอบกิจการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดพังงา

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ของประกาศคณะกรรมการค่าจ้างเรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ กาญจนบุรี กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตราด ตาก นครนายก นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์แพร่ พะเยา มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ราชบุรี รพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สมุทรสงคราม สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

ข้อ ๓ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงาน เพื่อพัฒนาฝีมือ” ๑ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่สภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยมีมาตรฐานการครองชีพที่เหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจ在该ถิ่นนั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. สำหรับการออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการค่าจ้างได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่มีมติเป็นเอกฉันท์ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน ๗๐ จังหวัด เป็นวันละ ๓๐๐ บาท เท่ากันทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ส่วน ๗ จังหวัดที่มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาทอยู่แล้วให้คงไว้ในอัตราเดิม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ภูเก็ต สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ซึ่งคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมหารือเมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเท็จจริงตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตแรงงาน ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานการณ์ภายหลังการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ซึ่งพบว่า การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ไม่ส่งผลกระทบต่อประกอบการหรือการลงทุนของภาคเอกชน ไม่ทำให้เกิดการว่างงาน การเลิกจ้าง และปิดกิจการเพิ่มมากขึ้น แต่กลับทำให้แรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีกำลังซื้อมากขึ้น และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งผลให้ผลผลิตแรงงานเพิ่มขึ้น

๔. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

* คณะกรรมการค่าจ้างมีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นชอบปรับปรุงแก้ไขคำว่า “แรงงานไร้ฝีมือ” เป็น “แรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือ (แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงาน)” เพราะคำว่า แรงงานไร้ฝีมือก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่สร้างสรรค์ต่อแรงงานที่เพิ่งเข้าสู่ตลาดแรงงานว่าเป็นแรงงานที่ไม่มีฝีมือ หรือไม่มีการพัฒนาตนเอง และในข้อเท็จจริงแรงงานไร้ฝีมือสามารถเรียนรู้ฝึกฝน พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ และหรือฝีมือได้ หากมีความขยัน อดทน ตั้งใจจริง และไม่เรียนรู้

๕. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานประมงทะเล นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๒ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๖. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่สถานประกอบกิจการดำเนินการอยู่

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๕๖ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๕๖ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

ตุลาคม ๒๕๕๕

^๒ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามมติคณะกรรมการค่าจ้าง เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2554

โดย ปรับครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 ทุกจังหวัดร้อยละ 39.5

ปรับครั้งที่ 2 ในวันที่ 1 มกราคม 2556 อีก 70 จังหวัดที่เหลือให้เป็นวันละ 300 บาท

ลำดับ ที่	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้	ค่าจ้างขั้นต่ำ (เดิม)	ค่าจ้างขั้นต่ำ (ใหม่)					
				1 เม.ย. 55			1 ม.ค. 56 - 58		
				ร้อยละ	เพิ่มวันละ	เป็นวันละ	ร้อยละ	เพิ่มวันละ	เป็นวันละ
1	1	ภูเก็ต	221	35.7	79	300	0.0	0	300
2	6	กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร	215	39.5	85	300	0.0	0	300
3	1	ชลบุรี	196	39.5	77	273	9.7	27	300
4	2	ฉะเชิงเทรา สระบุรี	193	39.5	76	269	11.4	31	300
5	1	พระนครศรีอยุธยา	190	39.5	75	265	13.2	35	300
6	1	ระยอง	189	39.5	75	264	13.8	36	300
7	1	พังงา	186	39.5	73	259	15.6	41	300
8	1	ระนอง	185	39.5	73	258	16.2	42	300
9	1	กระบี่	184	39.5	73	257	16.9	43	300
10	2	นครราชสีมา ปราจีนบุรี	183	39.5	72	255	17.5	45	300
11	1	ลพบุรี	182	39.5	72	254	18.2	46	300
12	1	กาญจนบุรี	181	39.5	71	252	18.8	48	300
13	2	เชียงใหม่ ราชบุรี	180	39.5	71	251	19.5	49	300
14	2	จันทบุรี เพชรบุรี	179	39.5	71	250	20.1	50	300
15	2	สงขลา สิงห์บุรี	176	39.5	70	246	22.2	54	300
16	1	ตรัง	175	39.5	69	244	22.9	56	300
17	2	นครศรีธรรมราช อ่างทอง	174	39.5	69	243	23.6	57	300
18	5	ชุมพร พัทลุง เลย สตูล สระแก้ว	173	39.5	68	241	24.3	59	300
19	4	ประจวบคีรีขันธ์ ยะลา สมุทรสงคราม สุราษฎร์ธานี	172	39.5	68	240	25.0	60	300
20	3	นราธิวาส อุดรธานี อุบลราชธานี	171	39.5	68	239	25.8	61	300
21	2	นครนายก ปัตตานี	170	39.5	67	237	26.5	63	300
22	4	ตราด ลำพูน หนองคาย บึงกาฬ	169	39.5	67	236	27.3	64	300
23	2	กำแพงเพชร อุทัยธานี	168	39.5	66	234	28.0	66	300
24	4	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยนาท สุพรรณบุรี	167	39.5	66	233	28.8	67	300
25	7	เชียงราย นครสวรรค์ บุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ ยโสธร ร้อยเอ็ด สกลนคร	166	39.5	66	232	29.6	68	300
26	5	ชัยภูมิ มุกดาหาร ลำปาง สุโขทัย หนองบัวลำภู	165	39.5	65	230	30.3	70	300
27	1	นครพนม	164	39.5	65	229	31.1	71	300
28	7	พิจิตร พิษณุโลกแพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน อำนาจเจริญ อุดรดิตถ์	163	39.5	64	227	31.9	73	300
29	2	ตาก สุรินทร์	162	39.5	64	226	32.7	74	300
30	1	น่าน	161	39.5	64	225	33.6	75	300
31	1	ศรีสะเกษ	160	39.5	63	223	34.4	77	300
32	1	พะเยา	159	39.5	63	222	35.3	78	300
เฉลี่ยรวม			175.73	39.5	69	245	25.5	60	300

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดพังงา

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

9/5-6 ถ.เทศบาลบำรุง ต.ท้ายช้าง อ.เมือง จ.พังงา 82000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7641-3968-9 สป.มท. 67350

E-mail : phangnga@mol.go.th

Web site : <http://phangnga.mol.go.th>

สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

71 หมู่ 3 ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง จ.พังงา 82000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7646-0671-4 สป.มท. 67359

E-mail : pna@doe.go.th

Web site : <http://www.doe.go.th/phangnga/>

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

1/2-3 ซ.โลหะกิจ ต.ท้ายช้าง อ.เมือง จ.พังงา 82000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7641-2142 , 0-7641-1532 สป.มท. 67351

E-mail : phangnga@labour.mail.go.th

Web site : http://www.phangngaonline.com/phangnga_labour/

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา

294-296 ต.ท้ายช้าง อ.เมือง จ.พังงา 82000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7641-1994 , 0-7644-0336 , 0-7644-0346

E-mail : sorn_3611@sso.go.th

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา

168 หมู่ 6 ต.ทับปุด อ.ทับปุด จ.พังงา 82180

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7659-9331-2

E-mail : pangnga@dsc.go.th

Web site : <http://www.phdc.go.th>

ที่ปรึกษา

นายกิจจา

ศรีเจริญ

แรงงานจังหวัดพังงา

นางนิตยา

อัยราชค์

สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา

นายสันติ

นันตสุวรรณ

จัดหางานจังหวัดพังงา

นางสุธิดา

มันทรานนท์

ประกันสังคมจังหวัดพังงา

นายรสพล

จันทร์เพ็ญ

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา

คณะผู้จัดทำ

นางสาวมาลี

ขวัญเจริญ

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสุภาพรณ

ชัยสงคราม

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวจิรภา

กาละลังข

พนักงานพิมพ์ ระดับ ส.๓

นางสาวทิตติยา

พุทกลาง

พนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติการ

นายกุศล

แท่นทริญ

เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลแรงงานจังหวัดพังงา

นายบุญมา

เพชรชินธ

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ ส.๑

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

<http://phangnga.mol.go.th>

แรมน้ำล้าน

บ้านกลางน้ำ

ถ้ำงามตา

ภูผาแปลก

แมกไม้จำปูน

บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร

